

MIC. # 9089

SIMHAH YITSHAK, MI-LUTSK.

שמחה יצחק, מלוצק.

SHA'ARE TSEDEK.

שערי צדק.

RUSSIA: [18--]
ASHKENAZIC SCRIPT

Kanento

no 9089

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

רבים ועצומים בפועל שלמים "כפנינו עומדים וקרושנו מודים"
מלמדי מלחמה עליונים וזבחים "שומרים משמרתם ועובדים עבודתם"
המהגבורים עושי רברים "שומעים בקולו ומהללים אותו ית"ש ו
כדור גדול "ברבר ה' בעשן שמים והם עצמים גדולים וזכים
והימים כדוריים בעלי נפש וחיים מסכילים ומתנועעים תמיד
בסבוב ומתגלגלים וקבע בהם מה שמע והירח והכוכבים וכל צבא
השמים הרבים להנהיג את הנמצאים השפלים ולהאגף בהם באזרח
אל זולתם להאיר על המרחץ ולמסול כבודם ולגללה ולהבריל בן האור
ובן החשך ואפלה את הממזר הגדול לממסלת היום ואת הממזר הקטן
לממסלת הלילה וזה מיום והם הממסלים העתים והמברילים הזמנים
כפי מה ששם בטבעם מדוע המדועים "ש השמש בתנועתה ההכרחית
העצומה והגדולה מבריל בן היום וכן הלילה ובתנועתה הרצופה
הטבעית הנכונה מבריל בן שנה לשנה וכן הירח בתנועתה הרצופה
המדידה מבריל בן חודש לחודש ברצון אל נורא והוא ית"ש העמידם
לעור לעולם חק נתן ולא יעבור מחר מהם את חקם ויבולס עשה ירח
למועדים בהיותו עם השמש נצמדים ואחרי הסתתרו ברמותו בהחלף
כעבר ער ערותו בשחק נאמן סלה וזה חק והרת קרמון מומן מבינן
החשון חמון "הממזרות נבראו בתחלת יום הרביעי והמזר נברא ב
בתחלת יום ששי וממזר היו שני ימים סתירה לירח שהם יום רביעי ויום
חמישי ובתחלת יום ששי כשנברא המזר נשא את צניו אל השמים
וראה את הירח החדש וקרא במצות מלהים חיים כי היתה הודנה ואמר לו
זה הכוכב ירח שמו כוהרמה וקרא אותו מרי חרש בחרטו במוצאי זמנו זה
והלאה במשך המנהג לקרא החדש ברמייה ער מתן מורה תמימה ה
הנאמנה ופליה וכן צונו ית"ש בתורתו הקדושה הנתונה לבני ישראל
הקדושים החדש הזה לכם ראש חדשים כי מריק שם החדש כל ישראל
פה אחד וידו רמה וקרא כי הקדוש תלוי ברמייה אם תתכן הרמייה אם
הקדוש רמייה ואם הרמייה לא תתכן אם הקדוש כמובן לא יתכן לפי כי
הרמייה עלה לקדוש והקדוש עלול מרמיית החדש ובמקום העלה לא
ימצא עלולה וכוה הפכינו כלל חכמי ישראל הגדולים והנבונים דרשו
ויבדקו קדמונים ואחרונים כמו שעמרים מנחנו לבאר היטב בחברתנו הזה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

בעצרת המלמד רעה אדם לפע כל משכיל קורא וחורג וכל חכמה ענה
 פה אחר בנוגע מלולו לקרס החרס ברעה הברוד כאשר נוכח להאמתו כ
 בלילי ואמנם אדם לא נוכח ברעה הברוד להאמתו מפני כי עבד הענין וע
 ועצירות המור כסותו הורונו החכמים ענה לקרס ברעה ההקדמה הבנויה
 מסימנים אמתיים חטובה שמאותם הסימנים נקרא לקרס
 החרס בעצת אדם היה הקדוש מן האפשר בלילי כפי הראיות וההקדמות
 שבי מינים מהם קודם ומן הקדוש ומהם אחר הקדוש נכונות ואשר
 הם קודם הקדוש מן המינים הם חוקים ויותר אמתיים ונאמנים מאשר
 הם אחר הקדוש מן המינים ובאפס הראשונים נצטרך אל האחרונים
 והאחר מהאחרונים כי אדם יראה הירח עש השמש כיום שלשים אמותו ה
 היום מקורש ועבד אומר מקרשים וזה בתנאי עצמי הכרחי אדם יעיר הירח
 מרדכו ונעצרו וסודות ואם יהיה מן האפשר בלילי להראותו אמנם אדם
 לא יעיר הירח ממעברו ודלו וכל אדם יהיה מן הנמנע להראות בלילי א
 או לא נביט ולא נחשק להראותו עש השמש וכל היום הבא בל ספר
 נקרא כי כן פסוק לנו כלל חכמים הדורשים והנפודים מים הקדמונים
 והאחרונים חכמי האמת והצדק יעלו חסידים בכבוד בן עדות
ולחיות כי מקצת חכמינו האחרונים שהם שנים שלשה דרגים
 בראש אמר אחר עונות שהם הדר משה מוחלי והדר משה
 מצורר ענה יצאו מכלל דת הקדמים ומהנראים חכמים בענין ריב
 קדוש החרס כפי מה שנוגע למעיינים וחוקרים בספריהם כי הם אומרים
 כי אדם יראה הירח עש השמש כיום שלשים ואפילו באפס השמש עש
 העצמות אמות היום מקורש אפילו אדם לא יעיר הירח מרדכו ונעצרו
 ואפילו אדם יהיה מן הנמנע להראות בלילי שערין אין לו אור חרס
 ואמר כי חלק יום תשובה וזה הפך מצות נורא ואיום והפך רעה
 כל החכמים כמו שיתבאר בענין הצור תמים כי כל הקדמים מהם ל
 לא גורו לקרס אלא החרסים הנראים ואלה גורו לקרס החרסים ה
 הנמנעים ומאת הדר משה מכלל התחילה ועת המלכה והדר משה
 מצורר הבא אחריו נכנס במצור ובמצוד הורה פירך בואת המסלה
 וקצת מהבאים אחריהם נתתו ונמשכו אחרי דבריהם ונהגו כפי ה
 הוראתם וסברתם הברויה יסבבו בעש והניחו יתדם לעוללהם

ועד היום הנה נחשטה המלכה והמשמח החלה כי בראות אדם הזמן
 את הירח עש השמש כיום שלשים אומרים שהיום היום מקורש ודאי
 ואותו מקרשים ואינם חוששים לשער הירח ורובו וסודות או למיזכ
 והמנע ואפסאות הראותו ואפס שהיה מן הנמנע להראות הירח בלילי
 כי ערין תחת הכסוי והשדפה חלקן וחבלו וזה הפך רעה ורת כלל חכמי
 הקדמים האמנים הקדמונים והאחרונים בעלי מנחה שרעם הירח
 רעה התורה לקרס החרס בראיה ואלה נהפכו כקצת רמיה ומקדשים
 באפס הראיה בעת שמן הנמנע ראיה הירח ואינה ראיה וכן
 מעתיקים את המועדים ממועדים האמת לאור מעטק מרורים
 ומחללים את הימים המקורשים והימים אדם חול לגמרי אותם מקדשים
 ואוכלים כיום שבעי של פסח חמץ ושאר ימים ואוכלים חטאת היום כיום
 הכפורים מהם שוגגים ומהם מזידים וברשת הכרת עלברים וכן
 שם שמים בלילי ובפרהסיא מתחלל וזה האמת נעדרת וסר מרע
 משתולל וכל אחר מהם במתה שר מהלל
לכן בראות אדם העש ברעה ובקניי אדם כל הרברים האלה ה
 הורים קצת קנאות לכבוד ה' אלהי ישראל ולחלול תורתו והיה
 דבר ה' באש בוער עצור בעצמותו ולא יכולת שאתו ואמרת לכבוד ה'
 אדרת אחת קטנה בבטור הרעה הצורקת והנאמנה ובטול הרעה
 השקרית והבטלה והקפוז פיה בטלה ולבטל דברי התורה והמצוות
 ולהשיב עליהם כדי לחזק ידי ידמי ה' וחשבי שמו ולהמית האמת בלילי ל
 לפניהם ואפס שקדמנו בזה החכם השלם אשר מחזה ארי יחזה הדר
 שמואל המלמד הדורל גור אור ישראל בחבורו הנכבד הממוכס והמחולל
 הנקרא נר שמואל כי הפליא לעשות בחכמו והוא בבטול הרעה הש
 השקרית והבטלה ובאמות הרעה האמתית והצורקת אדם חיים ל
 למשכיל למעלה במוסדות סכלים ותוריים חותכים ואמתיים אלא
 כי הרבה אל האריך מזה בחבורו והעמיק הרחיק במורו כפי רוחו ועומק
 סכלו כל דאין ויורשו יחללוהו כרוב דרלו ולא כל אדם יוכל להבין אותו
 מרעתו לפי שהרבה להבין בו דברים עמוקים מחכמת התבונה כפי
 עוצם חכמתו ואמנם אנכי הצעיר מכל בני העיר אמרת לבני
 אחריו לקצר את דבריו וכתבת את האמרת הזאת בלשון קל וקצר

במלקט שבליס אחרי הקוצר וכמבולל אחרי הכוצר באופן שכל אדם יבין אותו מרובותו ויבין ספקו ומבוכתו ויכיר האמת הצורך מן השקר והעקר היסודי מן הכטל העוקר ולכן קראתי את שם האגדה הזאת הקטנה **שערי צדק** על שם כללות הכוונה כי כוונת הרצויה לכבוד גדול העצרה ורוב העלילה לבאר בו האמת והצדק לחזק ידי המחזיקים את הדרך ועוד כי כוונתו כי לקראו על שמי בבזון פסוק ויורע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו ויעור כי שמי בקרבו כי ה' חב את שמי צדק עולה שמי צדק והנה אם תחבר מעין ארבע האומות של צדק אל מעין התיבה עצמה יעלה במטריצה יצחק ויהיה שמי יצחק ועוד הוא שמי צדק כי זה השער לה צדקים יבוא בו וכל הכנס ובה בשערים האלה והמעצין בהם והמורה על האמת והצדק הנכתב בהם הוא בלי ספק צדק יסוד עולם מכלל יראה וחושב שמו ויוכה להכנס בשערי דן ערן ועוד כי כל מה שכתבתי בשערים האלה הכל הם דברי חכמי האמת והצדק ענה ולא מלבי וחלקתי את האגדה הזאת לעשרה שערים בבזון פסוק וימצא בשנה ההיא מאה שערים כי מאה במספר קטן עולה בעשרה והמשכילים יבינו האמת והעצם שירצו באמנה כי רבים מאנשי הזמן יאשימוני וברברי שגור יסובבוני וחכמי ילחמוני ואשמות לעג ובוז יבזוני בעבור שהרסתי את ריבונותי ונליתי את עדותי הנה לא טוב אנכי מאבות הקדושים ורבותי כי ראו לעבור להיות ברבן פורה נפש גבריו ולא יאשמו כל החוסים בו ומי לנו גדול מן רבני אהרן הראשון קדוש ה' בעל המבחר אשר השם בו בחר שהוא עבדו הצליל בעטרת תפארת ונור הקדש של כל החכמים ועבדו בומנוגדו צדק ורבים עליו קמים עד שמואל והחזיקוהו ככופר לא יאמה ה' סלוח לרע ולכפר וכן בזמן המלכות ה' הגמים היו נהרגים ומוכים בני החטאים על שהיו האמת מוריד והשקר מכבדים ועבדו לא היו נמנעים מהשליש רצון תמים רעים ויהיה שמוע יאמנו והארץ יחל אדם עשיר ואם רל וכל עקר צדק ומחוייב להיות נאמן בשליחות ארוננו למלאות רצונו ולהשלים עניינו ולא יחשג על כבודו וחיותו כי אם לכבוד השם ולכבוד תורתו

והיה

והיה אמת וחדר על דבריו ומצותו צדק ומחוייב שלא יירא מוולתו והאויב אותו יתש צדק ומחוייב שיאהב את האמת כי הוא יתש אמרד וחזתמו אמת והאל הגדול הגבור והנורא יפתח לנו שערי אורה שערי חכמה ופנה ויכנסנו בשערי צדק ואמת להבין סתרי תורתו התמימה הנאמנה להשיג הרבה האמתות והצדקות ולהחזיק בה ולבטל הרבה השקריות והכוזבות ולהכחיש ולעזבה ויאלה ענינו מחסרו ואמתו ויראנו תפלות מתורתו

תמה ונשלמה ההקדמה בשם בורא עולמנו ונותן לחכמים חכמה

פתחו שערים ויבוא גוי צדק שומר אמונים

השער הראשון

יבאר כי קדוש החדש היא מצוה אחת ממצוות התורה והוא חובה רבה עלינו כשאר מצוות עשה לרקוק ולקדש החדש בעתו הראוי ובמקומו האמת עפרות הראייה ועוד יותר האיל שכל מוצריה המקורשים תלוים בו לרקדס במועדים בימים קבועים מהחדש והעובר במקצתם חייב ברת ולכן ראוי להפליג החקירה והדישה בו ופי היא מצוה קדמונה וישנה מאד מימי עולם ומשנים קדמונות נמשכת מאד הראשון ענה מבריא ה' העולם ופי חיובה יצא מכח פרשת יהי מאורות מפלפול הכתוב בפסוק והיו לאותות ולמועדים ולימים וסמנים ומפסוק החדש הזה לכם ראש חדשים ומפסוק ובראשי חרשים תעל ופסוק ואת עולות חדש בשרא

אמר

המחבר רע לך יסבילך האלהים יתש כי מצוה גדולה וחובה רבה לכל איש ישראל לקדש ראשי חרשים בראייה הלבנה בערב אחרי שקיעת החמה כהתחדש אורה אחרי הסתתרה בין שחרה לעינינו ממש כשלא תהיה שום מעטה מעב העין ועבירות האויר בין שלא תראה לעינינו ממש כשהיינה המעטות הנכבדות וכל אנחנו יורעים יריעה באמנה ורמיית בלי שום ספק ופוגה שהיא ראוי ופסדה להראות באשר יש לה אור חדש בפועל ממש והיתה נראית ומורגשת לעין בראי האמור אלו לא היו המעטות מונשים ומכסים אותה אמנם מפני שעה רבבן אנו עבירות האויר מנענו וכסו אותה מהראות עינינו לכן לא נראתה לעינינו כי השגת השכל הישר האמת

הוראת כל שם ספק ופורה תעמוד במקום הראשית העין ועוד יתור
 לפי כי החוש מפחד שיחטא בהרשאתו לסברה מן הסבות כמבואר בטבעיות
 והשכל האמת לא יזכר ולכן המושכלות הן כמרדדה ראשונה מן האמת כי
 רבונה התורית היא לקרש את החרש מעבת סיהיה לירח אור חרש בפועל מ
 ממש בשעור סיהיה ראוי ופחד להרשות ולהלכות לעין הירח החרש ההוא
 בפעם הראשונה בערב אחר שקיעת החמה כפאת מערב וזהו מר
 שכתוב בתורתנו הקדושה החרש הזה לכס וכתוב עוד בפירוש
 מוספי הקרבנות ובראש חרשים הקריבו עולה לך וכתוב עוד לשם
 ואת עולת חרש בחרש וזהו וכתוב עוד ופיוס שמחתכם ובמועריכם
 ובראש חרשים וזהו ופיוס במועריכם מחר חרש והיה מרי חרש בחרש
 ומשולש במועריכם תרבו בחרש שופר עשה ירח למנוערים וא
 יכון עולם ועד כשחך באמן סלה שלמדנו מכל מלה הכתובה כי כאשר
 יתחש לירח אחרי הסתירה אור חרש בפועל כשיעור סיהיה מספיק האור
 להדמות בערב שאז הירח באורו החרש ער באמן בשחר וזהו לקרש החרש
 צריכים ומחויבים אחריו לקרש ראש חרש בעת ההיא וזהו כפי מה שצונו
 ית' ואמר החרש הזה לכס שפירשנו בו חכמי ישראל הקדמונים עה ואמר
 שזה הפסוק מלמד שהשם הראה למשה את הלכנה בחרושה ואמר לו כזה ד
 ראה וקרא רל בכל חרש וחרש צריך לרקרק בראיית הלכנה בתחלת ה
 הראות אורה החרש בפעם הראשונה בפאת מערב ולקרש בראייה כמש
 וכן תקן ויסרו עון התאנים הטובות עולי בכל עה שהיו כיעהס כביאים
 ובהס וזקנים וסגורין הדוליס בית דינו של עזרה עה וסורו לנססר
 עון ואמת שאנו מומרים בתפלותנו והירח בהתחדשו בהלכות בהראותו
 לעין אחרי הסתרו בערב ער עצותו כשחך באמן סלה סימן וזאת קיים
 לראש חרשים כמאמר מלה ישראל אמת וכמוכן כתב רבן יוחנן ב
 בפתרון יהי מאורות בפיוס פסוק עשה ירח למנוערים אמר לא כבד
 להאיר מלא גלגל חמה אלא נבראת לבנה מלא למנוערים לקרש ברה
 ראש חרשים ער באן לשונ

ומזה שצריך שתרגמו ויתבונן בו כי מצות קרש החרש היא מצוה
 יסע וקדמונה מאד נמשכת מאדס הראשון לאומן הכרימה
 כמו שכתבנו בהקדמה והנה כוונתה בכל הדורות הבאות ואחרי כן בלה ממש

ברי יחירי הסגולות כשחר הריעות הצורקות והאמונות האמתיות ער
 שהגיע לאברהם ונעב וממנו לזרעו בקבלה וכך היו נוהגים כל בני י
 ישראל קודם מתן תורה לקרש ראש חרש בראייה ער באן מלה ראשונה ולכן
 כשנתנה התורה עי משה ראשונה לא הצריך מתן התורה ית' לצוות בזה ה
 המצוה בבואו נלה לבאר לנו איכותה וצורתה מיכה לעשות ברעה ה
 הכרור ומה לעשות באפס רעת הכרור הומיל יהיה מצוה שכלית ידועה
 ומבוארת מקובלת וכלית מימי עולם ומשנים קדמוניות משנת ימי ב
 בראשית שהיו יורשים איכות עשייתה הן בהיות ארעת הכרור הן באפס
 רעת הכרור אמנם עכנו לא נמנעה המורה מכל וכל מלהרמין לנו ה
 על חוב זאת המצוה אבל האירה וכלתה את שענו להביט פלאותיה מתוך
 רמזי רבניה ופסוקיה המאירים בעינים כי הנה חוב המצוה הזאת וצורתה
 ואיכותה נורעה וכלתה ממש דברי התורה וזרעו מפלפול פרשת יהי מ
 מאורות ממש מאמר והיו לאותות ולמוערים ולימים ושנים כפי מה ש
 שכחנו חכמינו הקדמונים עה באריכות בספריהם כמו שצמרים מנחנו
 להזכיר את דבריהם בשער הבא בעזרת השם וזה כי ידוע שהעמים
 והומנים הנבילים והנבילים הם שלשה ימים חרשים ושנים החרש
 בני ימים והשנה בניה מהחרשים והנה השמש מגביל ומבריל הימים
 והשנים בתנועתו ההכרחית הימים וכתנועתו הדנונית השנים וכן
 הירח בתנועתו הדנונית מגביל ומבריל החדשים שעל פיו מנחנו מקרש
 המנוערים בימים קדמונים מהחרש כמש עי עשה ירח למנוערים וכתב
 התחלת החרש ואמר שמש ידע מבואו רל שהתחלת החרש אחרי פואת השמש
ועוד יוצא חוב זאת המצוה ממש סס החרש שהוא לשון חרש על שם
 שמתחרש אור הירח בכל חרש וחרש אחר הסתדה מאחר שמן
 בכל המאורות שם כוכב סיהיה אורו מתחרש כנגד הרואים כמו הלכנה
 וכעת שיראה אורו החרש בפעם הראשונה בערב מחויבים מנחנו לקרש
 ראש חרש בעת ההיא כפי מה שצונו וחייבנו הסיף במצות החרש הזה לכס
 שכוונה הרצויה בו ראה וקרא כמש **הנה** מלך התבאר לנו חוב מצות
 קרש החרש איכותה וצורתה משלש העקריות והיסודות שרבה
 כניה עליהם שהם הכתוב וההקש וסכל הירוסה שיש לה פיוס מן הכתוב
 שכל ישראל מורים בה פה אחר קראים ורבים כן הכתוב נחפסוק ה

החרש הזה לכס' ובראשי חרשי כס' ואת גולת חרש בחרשו ומפלפול
פרשה יהי מאורות מפסוק והיו לאורות ולמוצרים ולימים ושנים כמל'
ומן ההקט נכח הרבוי משם החרש שמורה חרש אור הלכנה כמל'
ומן סבל הירוש' כי מצות קרוט החרש בראייה היא מצוה יסנה וקדמונה
נמשכת מאד הרמזון וכל ישראל כה' קראים ורבעט מוריס ברה
פי רבונה האלהית במצות החרש הזה לקרש דאס חרש בראייה כמל'
וממה שצריך שתרעהו ויתעורר עליו כי מצות תורתנו הקדושה
הן על ג' מעלות רמזעלה הראשונה מצות חרשות במוחלט

שנתחרשו בתורה שלא היו מקודש לכן כלל בדיון מצות תורה מרומה ו'
והוא מ' חטאת ועללה ערופה ורומיהן רמזעלה השניה מצות ק'
קדמונות שהיו נהוגות קודם מתן תורה אמנם באה התורה והוסיפה
בהן חמשים וקבע להן ומעט קבועים ומוקדמות מיוחדים בדיון העולות
והקדמות ובעין בית המקדש וקרוט המוצרים ורומיהן רמזעלה ה'
מצות קדמונות במוחלט שהיו נהוגות קודם מתן תורה כשהן היו ולאו
דאס הסי' להוסיף עליהן שום תנאי ותקין כלל אמנם הענין כשהיו והן
כדיון מצות השמיטה ומצות קטן וקרוט האשה ומצות האכלות ורומיהן
ואס מצות קרוט החרש הוא מכלל מצות המעלה השלישית הזאת ולכן
הנה מורה הבחוב מבלי בואור גדלה אמנם נלמד מבח דמיו הכתוב
ורבוי התורה התמימה כמל' שהקדמנו בעזרת הסי' "

וממה שצריך שתרעהו עור ותתבונן בו כי מצות קרוט החרש אינה
מצוה פרטית בעצמה כמל' מצוה כמל' מצוה נכסה אבל היא
מצוה גדולה כוללת שכליות בה רוב מצות התורה הגדולות העקדיות
והאדניות שהן יסודות התורה ופנות הממונה שהעובד בה חייב כרת "
כדיון האוכל חמץ בחג המצות והאיכל ביום הכפורים והעשה בו מלאכה
ולכן ראוי להפליה הרבוי בבואור מצות קרוט החרש בחקירה וריטה רבה
כמו שנתירים אנחנו לבאר בשערים הבאים בעזרת הסי' "

סוף דבר מצות קרוט החרש היא מצוה גדולה וחובה רבה עלינו
לקרש את ראש חרש בראייה שהוא רעת הברור והוראי
כשנזכר לראותו בחוש הראות כליל כשלא יהיו מניעות או אפילו כשלא
נראהו ממש מסכת המניעות אמנם אס נרע יריעה ברורה ואמרת

שיח לידה אור חרש בפועל ממש כשיעור שהוא כסר ובראי לראייה אך
לא נראה מסכת המניעות וכולתן היה נראה בראי ממש כל אס ספרך
וקוה שזה הנרצה במאמר רא' וק' ש' שהראייה שס מוטות יאמר
על הרגשת חוש העין והוא על הרוב כנורע ולפעמים יאמר דס על
האד' הסכל כמל' ולבי ראה הרבה חכמה כי בן שנראה אור הירח החרש
בעיניו ממש באחס מניעות בין שלא נראהו בריות המניעות אבל כיון
בשכלנו ונרע יריעה ברורה שיס לו אור חרש בפועל ממש והוא ראוי וצד
להראות כליל ממויבים מנחנו לקרש כפי מה שזכרנו הסי' ראה וק' ש'
והואיל שהיה דרכו כי קרוט החרש חלוי בראיית הירח באורו החרש ב'
כלילי וראיית הירח הוא עכלת הקדוש והקרוט עלול מן הראייה לכן
יתחייב מזה כי בהמצא ובהתחייב העלה שהוא אור הירח החרש הנראה
לעין או הממונות בשכל ימצאו ויתחייב העלול שהוא קרוט החרש ב'
ובהחפס ובהמנע העלה שהוא ראיית הירח יחפס ומנע דס העלול
שהוא קרוט החרש שאס נעשה בהפך זה חלילה רל אס נקדש החרש
בעת שלא נראה אותו בעינינו או בעת שלא נגבר בשכלנו שיס לו א'
אור חרש בפועל ממש ראוי וכסר לראייה דק שלא נראה מופני המניעות
וכ' אס נקדש החרש בעת שרע יריעה ברורה נגבר בשכלנו שאין
לירח אור חרש ככרי ראייה ושהוא מן המנע להראות בתבליט ההמנע
אס נהיה מורידים וממרים במצות הסי' שזכרנו ראה וק' ש' אמנם
ממה נרע ואיך נרע אס יראה הירח מל' יראה ואס הוא מחייב לו
נמנע מן אפסר להראות כליל כשאין לנו דעת הברור כל זה יתבאר
באור טוב ומספיק בשערים הבאים בעזרת הסי' "

השער השני יבאר כי חכמינו הקדמונים ע' ספרו שבע ר'
רתות בהתחלת החרש וכלל מהן הששה וקיימנו
האחת מהם והיא הרעת האומרת שהתחלת החרש הוא מעת שתרצה
הלכנה בערב כפדת מערב אחרי שקיעת החמה כי התחלת החרש
הוא מהערב השליש שהיה התחלת היום התדיו ויבא על זה דברי כלל
חכמי האמת והצדק ע' שהס חכמי הקדמים האמתים הקדמונים
והאחרונים שאין ביניהם שום סני וחלוק וחלוק בזה הענין חלילה

אמנם כלל פה אחר מוריס בזה אחר שדעתי כי היא רעה הטובה ממש
רע לך כי חכמינו הקדמונים ע"ה יראי אלהים ואכילי צומה בהיותם
קדושי שליון ואחרים אל דברי הש"ת לקיים את דברי התורה
הקדושה התבימה והנאמנה ע"פ הצדק והכוונה האלהית ממנו דרשו
והקדו ברכימיהם העצומה ומצאנו בעולם שכבדוהו בהתחלת החרש
ואלו הם הרעה האחת היא המומרת כי ההתחלת החרש מנעת הקבוצ'
והרעה השנית מנעת הקידוד והרעה השלישית מנעת
מנעת שהיא הלכנה אחרי כוח השמש והרעה הרביעית מנעת
מנעת שהיא עש השמש אחרי הצהרים והרעה החמישית מנעת
מנעת מלאת אונה והרעה הששית מנעת שהיא כפאת מ
מזרח והוא כיטן ולא תראה עור והרעה השביעית מנעת
סיסתר במזרח והטעם יס ההסרה (אחר שמצאנו על השכב
דמות בעולם נחבנו אל לבד לתור עליון ולתורש ולתקור ציון מהן היא
הרעה האחת והצדקה המסכמת לרעה התורה ואחר העיון וה
והרישה והחקירה בשכלל העצום וכבוד האלהים ית"ש השיאו ה
האמת הברור והצדק הדמור כי הרעה האחת והצדקה המסכמת
לרעה התורה ולכוננת הש"ת היא הרעה האומרת שהתחלת החרש היא
מנעת שהיא הלכנה בערב אחרי שקיעת השמש כפאת מערב ו
וביאר הרעה הזאת בראיות רבות שכליות ותדיות וקיימות קיום עולמי
ונצחי ובעל שמו כל הרמות בכטולים גדולים וחוקים במבוא
באורך בספריהם ובפרט בספר המצות של החכם האלהי הקדוש הדר
לוי הלוי נ"ע שהוא האריך מעד כטול הרעות הכטולות וסתרן אחת
לאחת והפליא לעשות כבודו בספרו הישר בס' המצות
אמנם להראות לך כטול וסתר הרעות הכטולות האלו אין זה מכוונתו
בזה החבור הקצר כי בכוונתו לקצר בכל יכלתו אבל בכוונתו בזה השער
לראות לך קיום וחזק הרעה האמתית והצדקה שהיא רעת האמת
האלהית כי בבואר אמרה יתבאר שקדוה כל זולתה וזה מבואר בעד
ולכן הואלת להביא לך בזה השער דברי כל חכמינו ע"ה חכמי האמת וה
והצדק הקדמונים והאחרונים מאשר הגענו ספריהם ברינו ובאינו אל
דבריהם למען תראה ותבין כי לכלל רעת אחת ע"ה החל לעשות

כתב החכם האלהי הקדוש הדברנו לוי הלוי בן הדר יפת הלוי ו
בספר המצות שלו בענין קדוש החרש דברים עתיקים ול
הרמז ברמזיה על רעת הקראים רע כי אלה התנו בראיה של
רח בעת שהיה בבוא השמש ואם נקדמת אין עליהם מזה דבר
והוא כאשר יראה אותו בפת ההסרה והוא עת הצהרים והוא בעל
כי חייב שיהיה האות מוקדם לאשר הוא אמת עליו אם במעט ואם
הרבה ואם דא אמתו אחרי כוח השמש עשו עליו מעט כי ראשי ה
חרשים ומוקדמי קדש חייב שיהיו שלמים ואם לא דא אמתו לא
שלמים הוא נראה באין תורה למחרתו והוא לא נכחד לא יעבור
שהיה יס דח חסר השליש הנזק היותר הוא ולקח היום השכר דח
ויס בהם כי יאמר כי הירח הוא סימן ואות ליל שלשים והחרש המלא
אין צריך בירח אבל נעשה על השקבן והאומר הדאשון יותר טוב
ולא נחשדנו בבקשתו כליל לא אלא כי הוא על מינה אחר ידוע כי
אין הצלה מלהיות דא כלילה הוא וכבר חלק הרבד כי כאשר לא יראה
עם ביאת השמש וראינו אותו אחרי שעה פחות יותר על שני פנים
האחר שיהיה דח נחשד מנעת הראיה והוא על הקן שש ימי בראשית
והוא הערב השלישי משלשה ערבים אשר ביארנו בהחלה וכבר יחלוץ
הגדה ויהיה הירח נמצא ברע כי היה דא באין פודה ועל המען האחר
באין אמתו המבריליס בין הזמנים אבל הקבה הכרילס במאורות וצורה
אותנו בעבורות נעשה אותם בזמנים תלויים במאורות ומת ידענו
כי הברילס או הקדונו בדעתנו כנו תתחייב העבורה ופי נראה אותו
אחרי הגדה ברע בלא תודה כי הוא היה מבריל לפני כוח השמש ואולם מ
מפני כי הוא רק וחזק מיר השמש והנה לא הנחנו לכחות והוא דבר קרוב
עד כאן לשון הרב הקדוש נ"ע

וכן כתב החכם האלהי הקדוש הדר סהל הכהן נ"ע באר את המנחת
שלו בטענותיו כגד דאין ר' סעריה הפירומי דברי עתיקים ול
בואו וראו חמשה הדר הרע הרע והמנעה המסית והמדיח
אח"כ ה' מדרך הטוב ואת הישר עקש ולא קבל דאיה על דאיה הירח
מאשר צמר והיו לאותות ולמועדים ולמים ושנים והבחיט התורה
והנבוכים וכן מה שאמר עשה ידח למועדים וכן בירח יבין עולם

לא אחר שיסור השמש
התקדמה חל קיום וא
פה הלהיות

ועד בשחק נאמן סלה. אשר כל אחר מהם יגד ויעזר באמת כי הוא
 אמת בראיית הדין כי דור ודור נאמן נאמן פתח כי הירח פתח למועדים
 ואיתן המורח נאמן הוריעהו יתן ופחד כי בהוללותו אחרי הסתתרו
 יעזר כי לא יעזר והוא נסתר בעבור כי הכסות צריך לעד שיעזר
 עליו והמועד אינו עזר והנביא אמר ועד בשחק נאמן סלה והמבחיט
 לא יביט על כל מלה ער פתח לשון הרב הקדוש נאמן
וכן כתב החכם המלה הקדוש הר"ר יהודה הוסי האב"ל נאמן בספר
 משכיל ודבור דבור ודבור במלפני ביתא קדו רבתי עתה קדו וכל
 רין הירח פתח היות עזרתו לעין אחרי התבטותו מעין בשמח ימיו כימי נ
 פשו בראית פתח ויתר בראיתו נחשו שמינו נראה לעין אך בעבור ע
 עזרתו לעין בבית עזרת ויעזר השמש עס הירח הנראה לעין שנאמר
 עשה יח למועדים שמש ידע מכוונת עס ויעזר השמש ראית ידחק
 ר"ה הכתוב בירח יבין עולם ועד בשחק נאמן סלה וכתב תקעו
 כחש סופר וז' ונפתח חרש הירח כתחלתו נקרא חרש לסלסלה וכל
 וכלאין יון מן הוא הירח להשמשות מונח ועד כתב באב קדו וכל
 רשמה נאמן עס השמש שלבס מפרשת ומבחרת ומגדת פירוש על
 פ' ערים בראית הירח הין מקריבים עולות חרש בראית העין
 עזרתו בהערים שמשו כפי תורת מלה יך קראתם שגרה
 מפתח עין לבשו מעברין אותו בקדשו זה עבודו בסוף חרש
 והשמש עבודו בסוף שמש לקדש חרש בהערים השמש לשמור טמארת
 הימים וקדוש ימי קדשו יקריב קרבנס כמזבחך ועד כתב אה"כ וכל
 סמיכתו וחזקתו מראית עיניו היא עזרתו ונאמר למשה חרש הזה
 עס לבס חרש חרש להנאות בעליל במעבר עזרתו זה דרכו בבסו
 ראית עיניו וכל ער פתח לשון הרב הקדוש נאמן ועד הרבה הרב הזה
 לכחב דברים רבים טובים ונבכרים כאלה וכלה בספר הגל בעשדר
 מלפין בראית מנהלת אב קדו ער סוף אב קדו רבתי חכם חן
וכן כתב החכם המלה והקדוש הר"ר ישראל המעבר בספר המצות
 שלו בענין עבוד השנה וקדוש חרש דברים עתה קדו וכל
 לכל ראש חרש הקדוש מרשם בראית הלכה כי מקריבים ב"ה
 לחרש בבקר הירח הין ואם נראה הין כח לחרש בבקר עושים חרש

כלא

כלא פורה שלשים יום מלא וכלא מקריש חרש אחר ואם לא יראה הירח
 הין כח לחרש בבקר בן שיהיה הוסי כח בן שיהיה מעונן מקריש
 הירח חרש כליל ל' ואם נראה קדשו אותו ואם לא נראה עושים לח
 כלא ואם יהיו שנים ושלשה חרש א' אחר א' מעוננים חרש יעשו ע
 עושים שנים חרש מלאים ואחר חסר ומעונן אלו הב' והג' חרש יס
 יראה יפיר וקדש חרש בחרש ויבוא גבון וטוב ואמת ולעולם
 הקדוש במצרים וברמסך אים עושים חרש חסר כלא דמייה אב"כ
 אס ידמו הירח חרש כליל ל' מקריש אותו ואם לאו עושים ראש חרש
 בערב ליל ל' וכן כתב בתורה ויתן אותם מלהים ברקיע השמים ל
 להאיר על הארץ ואהב אמר ולמסול ביום וכלילה וז' והנה אס לא י
 יראה הירח בהחלת היום לא ימסול בחרש ולא יקרא אותו היום שלם נראה
 בו הירח ראש חרש וכן הקדש ברא המאורות ביום רביעי בתחלת היום והיה
 הירח מפותח יום רביעי יום חמישי וכליל שש בתחלת יום ששי ברא
 הקדש את הארץ ונראה עס הירח חרש והדאון לחרש הראשון ואמר
 לו כי זה השמש שמו ^{ביום} לכה וירח והוא סימן לראש חרש ופזו עס אתה
 ראה וקדש וכן אכתבו דוד אחר דוד קבלנו מארש הראשון אכתבו וממשה
 ונאמן נביא האס הציר הנאמן ומן התורה שכתב לנו בהר סיני
 ומקריש ראש חרש בראית יעזר פתח לשון הרב הקדוש נאמן
וכן כתב החכם המלה הר"ר אהרן הראשון קדוש ה בספר המבחר
 בפרשת בוא בפסוק חרש הזה לפס דברים עתה קדו וכל
 אמרו חכמינו וכל כי לא באה מצוה גלויה בקדוש חרש אלא יצא מחלוק
 הרב מפרשת יהי מאורות ואם פרשת שמש מאס ראיה כלל דק מזה
 הפסוק יותר נכון להיות ראיה נכונה לזה אעפ"י שלא כתבנו כיצד יקדש
 ובאיה שער תראה הלכה זו אס יהיו עתה מה יעשו מכל מקום
 באמור חרש הזה כוכל שנאמר כי לא נקרא חרש כי אס מחרש הלכה
 ובראיתו כמו תקעו בחרש אחר מתי יעבור חרש ותמורת חרש א
 אמר יח ימים שלשה ימים על שם הירח וכן חרש בחרש בן ביום
 כמו דבר יום ביומו וכן אמרו בהך מן שראה את חרש עכל ואה"כ
 עור פתח הרב דברים טובים וכל ומדרך הכלל הכל יורעים שהירח
 יתמנע אודו מנעט מנעט ער שמינו נראה קדוש לשני ימים ואז יראה

כפאת המעבר ומהוסף מעט מעט עד מלאה מ-מ-מ ועוד מתמעט
וכן הפירוש הנשנה עשה ירח למנועדים ככל עת מועד וזמן
כאלו עתה נעשה מוחל עד כען לשון הרב הקדוש נ"ע

וכך כתב החכם האלהי ה"ר אהרן האחרון קדוש ה' בעל ס' עין חיה
בס' המצות של הנקרא מן עין בעין קדוש ה' פרק ו' זל
סוף המאמר להיות החדש כבוד ברח נורע מחלוק הרב הרב מפרשה
יה מאורות אכן על מין צורה דמיון הכתוב במלת ולמועדים
שבהמועד הירח עם השמש ע' המור כנ"ל המבט יהיה הכול הירח
כירח שכן אמר יהי מאורות וצ"ל אמצ' ולמועדים ומשם חרש יס ל
להבין שלא כוון הכתוב היות הכול החדש כירח אלא בהתחדש האור
ללכנה כנ"ל הרוואים לא בהיותה עצמה וכו' עד אמרנו מלא על ס'
חדש האור ללכנה מן השמש אחרי הפרדו כבוד מוצק הארץ מאן יס
לחוש ע"כ ועוד כתב הרב ה"ל קדוש לסוף הפרק הכל דבר זל
וכשכמה התורה וזמורה החדש הזה לכסדרא חרשים וממלת הוד יס
להבין שחלה הדבר על פי ראיית הלכנה אחרי עריבת השמש וכו' ל
רעת המולד שחלו בשטח כי אחרי דעת המולד תהיה ראיית הלכנה
אחרי עריבת השמש ולא ביאר באיזה צד הצורה בו בעבור שנסען על
מה שהיו נהוגים קודם נתינת התורה בראיית הלכנה כי כבר שנים
וחרשים היו קודם נתינת התורה כמו שהס' אחר נתינת התורה אף
על חקת שונות והתורה כוונה למה שהוא ע"ז הלימות לישראל עם
קדומו באמרו החדש הזה לפס חוקים ומייבד כמה שהיו נהוגים וכו'
ובאמרו לכס הסג' כלס באחת מן הדעות שהיו מתנהגים קודם והנה
לעז מאמר המסורר שאמר עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו
וכן אמרו הראשונים שמש ידע מבואו אין מונע ללכנה אלא משתקע
החמה וכן באמר כרח יכון עולם ועד בשחק באמן סלה שמלת עד
יורה על היותו אלו לעין לא שיהא נסתר וכל ישראל פה"א בהעמקה
המשלשלת מרת השליח שישראל מקדשים את החדש על פי הראייה
ואחרי הקבלה מוריס שישראל מקדשים את החדש על פי הראייה
הלכנה באשר דבריהם פשוטים במשנה ובתלמוד באין ספק ע"כ
עד כתב הרב ה"ל בספר הכל כפרק רביעי וזה לשונו

ועוד

ועוד שאין ענין קדוש החדש בראיית הירח רבה שלא נהגו בו קודם
נתינת התורה אבל דבר שהיו מתנהגים בו מקודם לכן ובמה התורה
והעמידתו עליו בהעדר זה המאמר ע"כ ועוד כתב כפרק ו' זל
ובאמרו דא"כ כי משה ר"ע לא פירש בתורה אף בקבץ שנים וחרש
שקר הצי"ר כי הנה מלת חדש יורה מצינו קטן שהוא משעת התחדש
האור ללכנה כפי שדרש לנו הביאור אין ספק בזה וכו' עד אמרנו אף
ע"פ הראייה הוא בצורה שתרצה אחרי עריבת השמש וכן הכתוב אומר
את הירח וכוכבים לממשלות גלילה והנה אין ממשלות פי"א ע"ה
האור לר"י הארץ לפי ראיות עיניהם ע"כ ועוד כתב כפרק ח' זל
ואולם להיות החדש מימים שלמים לא ימות רק ע"פ ראיית הלכנה
כשתראה הלכנה כמנוקב ליל עכו"ם על הרוב שתרצה אחרי הערב
השמש והוא התחלת היום ואמנם המולד לא כן ועדיך לפי חקש ל
להיות משעת המולד שהוא בחלקי היום וכוונת התורה לא כן אלא
מהתחלת היום ע"כ ועוד כתב בתחלת פרק ו' זל ואולם רתבנו
בפרש החדש ע"פ ראיית הלכנה כפי מה שהורו לנו חכמינו ומשכילי
ע"ה זהו שהלכנה נסתרת כמנו שנים ימים ואח"כ תראה אחרי עריבת
השמש וכו' ועוד כתב בסוף הפרק ההוא זל ולא כן כוונת התורה שהרי
הכתוב אומר עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו שמדמיון שהר"ן
יהיה אחרי עריבת השמש והכתוב אומר את הירח וכוכבים לממשלות
כלילה עד כאן לשונות הרב הקדוש נ"ע

וכך כתב החכם האלהי ה"ר אליהו בשי"י בספר המצות שלו הנק'
אורח אליהו בענין קדוש החדש פרק ה' רביע עותקים זל
סוף דבר חרשי התורה הם חרשי לכנה והטעם חרש הלכנה והראיות
כפאת מערב כפי מה שנוגע לנו מנכ"ל הידוע ומהקט כח הרב
וכוה הספיקו החכמים כלס בעלי מקרא ובעלי הקבלה ע"כ
עוד כתב זל ומאלה השבע דעות בטלו חכמינו הששה וקיימו הרע
האמרת שבתחלת החדש הוא משעה שתרצה אחרי כוה השמש - ב
אמנם עת התחלת החדש הוא מתחלת הערב השלישי שהוא עת ה
התחלת החדש לפי יסודנו שהתחלת היום הוא מתחלת הערב השלישי
והחדש כפי מצינים ולכן ראוי שתהיה דתחלתו בהתחלת הימים

ועורר שנה העתידה הירח לבנה הארץ בכור וכו' עור כתב ב
בראשית י"ב בקדוש החדש ע"י דעת חכמי הקדושים כבר ביארנו
שהתחלת היום הוא מהתחלת הערב שלש וזהו עת התחלת החדש
והנה בנות היום הם ירח החדש מקדשים היום והוא ואמרו החכמים
עשה זרח למנועדי שמש ירבע עבדו ויטעם בו עשה ירח למנועדי
נעת כמות השמש שהוא תחלת הערב ה' והטעם בו שהתחלת החדש
הוא מהערב ה' שהוא עת מבוה השמש ער כאן לשון הרב הקדוש נ"ע
וכן כתב החכם האלהי ה"ר כלב אב"א בספר מכלל יופי ברבור שביע
בביאור ירד קטת הראייה רבדים עתה ק"ל והכוונה בקטת ה
הראייה הוא בער הלכנה שאנחנו מקדשים מנועדי ע"י ראיות הירח
בערב אחרי בוא השמש כפי כוונת הבחוב והנה יתבאר על כן בבאור
הראיות הלכנה ובהסתרה במבוא הזה בזה דעת השם יתברך ע"כ
עור כתב ברבור י"ב ו' ורע שפסידה הירח במערב אחר שקיעת החמה
אחר כ"י יום מהרש שער נקרא שנהא בזמנו ואז מקדשים יום שלשים
ואם נראה אחר כ"י יום נקרא שנהא כלל עברו ומקדשים יום לא ע"כ
עור כתב ברבור ט"ו ו' כבר בארנו חכמי התבונה שהלכנה נסתרת תחת
אור הסנה לכת המולד בסוף יום כ"ה מהחדש על הרובא כ"י ויהי נראית
בסוף יום כ"י שהוא תחלת ליל יום ל' או בסוף יום כ"ה שהוא תחלת ליל יום ל"א
וינה נסתרת להראות בערב אחר מסכת אלה הימים ע"כ הדב נ"ע
וכן כתב החכם האלהי ה"ר משה ב"ר בספר המצות שלו הנקרא מצות
משה בענין קדוש החדש בראש פרק שש רבדים עתה ק"ל
שאלה בער מה נקרא החדש כשם חדש ואיך לא באר עליה מצוה גלויה
שבארת כשאר מצות הצבור כ"ש שקדוש החדש היא מצוה ראשונה ונדרשת
לכל הצבור ובה הלכות וזאת קדוש המנועדי שיש להם כרת וכו' וברל
ירש מורש התשובה רע שכתב קריאת החדש כשם חדש הוא מפת שכל
כ"י יום ויבטעות ופ"ר דק"ש מתחברים ש"כ המאונות במולד האור במקום
אחר מולד המולות ואח"כ נפרד מכל אחיו ויתרחק זה מזה וכו' וכו'
השמש יראה אור הירח כג"ר מוצק הארץ וכאלו שנתחדש אור הירח ג"ר
עינו באורו ורע ומפת זה נקרא החדש בשם חדש כמו החדש הזה לבד
ראש חדשים ע"כ כאן לשון הרב הקדוש נ"ע

וכן כתב החכם האלהי ה"ר שלמה הוקן הטרוקי נ"ע בספר המצות שלו
הנקרא מקדש נ"ע בחלק ראשון ממנו הנקרא רבדים ק"ל
בעמוד החמישי שמנו שהוא כבאור ירע קדוש החדש רבדים עתה ק"ל
אלא קבלה היא כ"ר קדמונית בסב"ר ורע זהו תורה המטהלשלת שכתב
התחלת החדש מנחת הראיות הלכנה כער מערב אחרי שקיעת השמש
ומעת ההיא מתחילים למנות ימי החדש וקובעים בהם הימים טובים
כמבואר בתורה וזה המנהג היה בזמן המלכות וכן ראוי להיות גם בזמן
הגלות וכו' ואח"כ עור כתב הרב בעמוד הנ"ל ו' ואשוב אפרש מקלות
במה שגדלה בהתחלת העמוד לרבר בע"כ קדוש החדש לפי דעת חכמינו
ע"ה שהוא ע"י ראיות הירח בעת התחדשן אחרי הסתתרו יום או ימים
ומעת ההיא מתחילים למנות ימות החדש ואם תקרה איו מנעה עור
ע"כ שמיא ועכירות האויר שלא יראה הירח אזי מעיינים בהוצאת
חשבון קטת הראייה ע"י רב"י וחסבונות חכמות התבונה ומקדשים מ
מילכ המאונות השוים והאמות"ס וכן בעודים כדקדוק רב"י ההקדמה
אשר התורה חכמים הקדמונים סימנים ירועים בספריהם להשיג הרעת
הקדוב לאמת וכו' ואח"כ עור כתב הרב הנ"ל בעמוד הנ"ל דבר ו' כי
קביעות החדשים כזה האופן מצלנו מליל הראייה אשר בכלל יום ד'
האחרת מונע כ"י ימים לחדש אחר ואם יראה הירח כלל אזי מקדשים
החדש הבא והערב נקרא חדש חסד ואם לא יראה כלל אזי מקדשים יום
ל' לחדש הבא והערב מלא מל יום וכלל ל' כן שיראה כן שלא יראה
מקדשים יום ל' כי מקבלת אבותנו דוד אחר דוד שאין לך חדש כמות
מכ"י יום ולא עורק על ל' יום ע"כ כאן לשון הרב הקדוש נ"ע
וכן כתב החכם האלהי ה"ר יהודה גבור נ"ע בספר מנחת יהודה ב
כתבנה בוא בפסוק החדש הזה רבדים עתה ק"ל זה לשונו
ומצות החדש ראיה ותרד"ל כנ"ר תהחדש ולא משפט הוברים
וחסר בראייה ומלא בבעייה בדעת הראויה עשות כל הסודים
וכן גור ברא ומחלפו מורה כמו זקן ממרא ופ"ל לתקדים
ער כאן לשון הרב הקדוש נ"ע
וכן כתב החכם האלהי ה"ר משה בשי"ע נ"ע בספר מטה חללים במ"כ
מצות עשה מצוה י"א ו' החדש הקדש לך בראייה ע"כ

וכן כתב החכם האלהי הדר כלב אבא בספר מכלל ימי כבוד י"ב זל
 ורע ששיראה הירח במעבר אחר שקיעת החמה אחר כ"ט יום
 מהרש שבער נקרא שנימה בומנו ומקדשים יוס' ל' ואם נראה אחר ל'
 יוס' נקרא שנימה כליל עברו ומקדשים יוס' ל' ע"כ הרב נ"ע
וכן כתב החכם האלהי הדר משה ב"ר בס' המצות בקדוש החדש ב'
 בראש פרק ה' זל רע ששיראה הירח כליל אין ספק עליו ו'
 ונקרא יוס' ל' אמנם אם כלילו ה' השמים וז"ל בלא מעט נחשון ב'
 בראיתו ולא נראה מפילו בהדיס הרמים כנראה שאין מדרכו להראות
 ומעברים אחר מקדשים יוס' ל' ופמנט אין ראוי לחשוב ולהרהר
 אחריו לבקש עורסי מני הקרבות אחרות כי זהו רעה וראיה ע"כ
וכן כתב החכם האלהי הדר שלמה הטרוקי בס' הנל בעמוד הגל זל
 ואם יראה הירח כליל ל' מני מקדשים החדש הבא והעבר נקרא
 חדש חסר ואם לא יראה כליל ל' מני מקדשים יוס' ל' ל"ה הבא וכו'
וכן כתב החכם האלהי הדר צמנה הטרוקי בקדוש קדוש החדש פרק זל
 וטעה היום שהקדש המנה כ"ט ימים וכליל ל' אם תראה הלכנה
 אחר שקיעת החמה תקדש החדש ביום ל' ופ"ה ימים יהיו לחדש שבער
 ונקרא זה החדש כפי החכמים חדש חסר ואם לא תראה הלכנה כליל ל'
 ותראה כליל ל' יוס' ל' יהיה ד"ח ונקרא זה החדש כפי החכמי חדש מלא וכו'
וכן כתב החכם האלהי הדר יהודה גבורי וחסר בראייה ומלא בגטייה וכו'
 וכמוכן החכם הגדול הר"ם במ"ל בספר יד המזקה שלו בס' זמנים
 בהלכות קדוש החדש בהיותו רודף אחרי האמת ע"פ דת הראייה כתב זל
 ואם יראה הירח ליל ל' יהיה יוס' ל' ד"ח ואם לא יראה יהיה ד"ח יוס' ל' ל'
 יהיה יוס' ל' מהרש שבער ע"פ פ"ה ל"סן החכם זל
סוף דבר הכלל העולה מדברי כל אלו החכמים הגדולים והם
 תורסמים שהם נשדה עדים בשמים ופמנט מעברים
 על האמת הבדור והערך הגלוי כי מדין תורה אסור לעשות חדש חסר
 ולקדש יוס' ל' מלא בראייה וראיית אדם שכלית כמ"ס ב"ה
 והנה א"כ נחבאר מכל זה כי העושה ד"ח חסר ומקדש יוס' ל' בלא ראיה וראיית
 הוא מויר ופוסט ע"פ מציאות ד"ח ודברי החכמים כלם ע"ה
 דבריו י"ג והוא נמנה מכלל אה"ש אשר יגלה בודין ומכלל כי דבר ה' בזה ופ"ה
 וחייב כרת הש"ה יחשבו משאמות ומזרונות וכן יהי רצון ממך

השער הג'

השער השלישי יבאר כי לפעמים יראה הירח עם השמש קודם
 השקיעה ופ"ה לא נחשון להראותו ע"ה
 השמש לבר לומר אותו היום מקודש אם יהיה מן הנמנה שיראה
 הירח כליל היום ההוא אמנם כדן הקדוש ליוס' הבא ונאמר שהיום
 הבא מקודש י"ב"א על זה דברי החכמים הגדולים והמפורסמים
 מן הקדמונים ומן האחרונים חכמי האמת והערך ע"ה
כבר ביארנו בשער הקודם כי ממנה ה' הירח החדש ודרכו על ה'
 הרוב הוא להראות בערב אחרי השקיעה בין כליל ל' כליל זל בסוף
 יוס' ל' כליל ל' בין כליל עברו זל בסוף יוס' ל' כליל ל' ומעבר
 ההוא מחו"כ"ס אמנם לקדש החדש החדש מתחלת הערב השלישי
 נמצות אלהי י"ה אשר צונו לאמר ראה וקדש וזה יהיה על הרוב
 אמנם לפעמים יקרה ויראה הירח עם השמש קודם השקיעה בין ב'
 ביום כ"ט בין ביום ל' ביום כ"ט על המעט מאד וכ"ס ל' על הרוב י'
 ויעיר הירח משעורו ודרכו שהוא ירח בן יומו ועתה דרשו להראות
 ולא כליל שבער שנקריב משעורו ודרכו שלא היה נראה מאתמול
 וע"כ מדין תורתנו בקדש הערב הבא אחר שקיעת השמש אחר הראו
 הירח ולא טפל בשום אופן שכעולם להפך דברי אלהים חיים ולומר
 שהיום הוא בעצמו מקודש חלילה וזה מכאן נגלה כי בהראות ה'
 הירח ^{ע"ה השמש} בסוף יוס' ל' לא נוכל לומר שיהיה יוס' ל' מקודש מתע כי כל חכמי
 ישראל פה א"ר אומר בסכל הירושלמי ובהערתה המסתכלת מרור
 לרור מאדס הראשון שאין חדש פחות מכ"ט ויתר מל' יוס' כמ"ס בשער
 הקודם ואם נאמר שיהיה היום ההוא מקודש ל' יוס' כ"ט יתחייב להיזר
 חדש פחות מכ"ט יוס' וזה מן השך הנמנה ופמנט בהראות הירח עם
 השמש ביום ל' ויעיר הירח משעורו ודרכו שלא היה נראה מאתמול
 לא נוכל לומר שהיום ההוא מקודש וזה מתע שלם פכות הא' מתע
 כי יסור רתנו ואמונתנו בקדוש החדש בראייה ופ"ה נחבאר בשער
 הקודם כי אם נראה הירח החדש כליל ל' נקרא יוס' ל' בראייה ואם לא
 נראה אותו כליל ע"פ החדש ונעשה אותו מלא מל' יוס' ונקרא יוס' ל'
 ל' בראייה וא"כ נוכל לפתות פה ולומר שיהיה יוס' ל' מקודש הו"ל
 שלא נפנו להראות את הירח כליל וזה מתע כי מה שלא נראה הירח

בלי לל לא על הכנס היה שלא כראוי אלא מפני שהיה מן הנמנע להראות
בלי וואיל שהוא מן הנמנע להראות הנגזר מן הנמנע בלעד
כי הקדוש כלו בראייה בלעד והוא מפני שלא נאכל לקדש מהרוב
הכבוד שראה בו הירח החדש ולומר כי חלק יוסף נחשב כמנו כל היום
עד שגין סוה ונאמר כי היום ההוא כלו מקודש הוהיל כי בחלק אחר
קטן כראה בו הירח החדש יען כי הש"ת צונו לקדש הימני המקודש
ימים שלמים ונחיל אותם מהערב השליש וקדש בך שגור
שלמות ברכתך מערב עד ערב תשבתו שבתכם והוא הדין גם
בקרוב החדש שאפסו אחר ראותו הירח החדש מחויבים לקדש
אחרי היום מערב הבא בך שעות שלמות מערב עד ערב שיהיו כלם
מן הירח החדש לא שיהיו הבך שעות מן הירח הישן ושעה א' מן החדש
ונקדש כל הבך מהיטן ברין הא' מן החדש חלילה ביוה מדרות ויה
והתגדלות לפנות הכבוד ית' בלעד ולהיות שהיה מדין לזרובו ה
התמימה לקדש הימים המקודשים ימים שלמים מהתחלת הערב הג'
עד לערב הבא בך שעות שלמות והוא הדין גם בקרוב החדש
שהתחלת החדש מחויב שתהיה מהערב הג' ולקדש את החדש יוס
שכל ותמיש בך שעות שלמות מערב עד ערב על מנת שיהיו כלם
מן הירח החדש כי לבד נקרא היום ראש חדש על שם אור הירח החדש
שכראה לנו בתחלה קודם הקדוש לכן הדין התורני מחייב וגם השכל
הישר האמת גור כי אם יראה זרע השמש קודם השקיעה
סמוך לשקיעה להשליך זמנהו וזמן המועט הקצר ולקדש היום הבא
ראש חדש בלי שום ספק ופוגה לפי כי הראות הירח הוא אות וסימן ל
על הקדוש והאות צריך ומחויב שיקדש למה שהוא אות אליו אם זמן
כב אם זמן מועט ואחר שהירח החדש הראה הוא אות וסימן על ה
הקדוש בלעד פנה א"כ מן הראוי והנכון שיקדש הראות הירח מן הקדוש
שגור אחת מאות פחות ויחשב שהכל גדול מן החלק ודין הכלל
הוא יותר מדין הפרט ולכן כשיעברו בך שעות מוקדשן ושעה א' מהחדש
ברין ברין הכלל שהיום ההוא בכללו מן הישן והחדש הבא הוא מקודש
ולא נאכל לדין ברין הפרט וכל ברין השעה הא' מן שגור החדש לומר שכל
הבך שעות מן החדש כי אם נעשה כן יהיה דין הפרט יותר מדין הכלל

וזה הסך טבע המציאות וכן השקד הבמנה ועוררני הכתוב
אומר ואת המאור הקטן לממשלות כלילתו וכתוב את הירח
וכוכבים לממשלות כלילתו וכתוב חקותי דא וכוכבים לממשלות
ירבעו מזה ירבעה ברורה כי ממשלת הירח כלילת דוקא ולא כיום
ואנך שיראה הירח החדש כיום עם השמש אין לו ממשלה כלום
באותו הרגע רק ממשלתו כלילת אחרי עריכת השמש ואנך אותו
הרגע שנראה בו הירח החדש קודם השקיעה לא יהיה מחלק ה
הירח החדש אחר שאין הירח החדש מושל בו עדיין אלא יהיה חלק
הירח החדש משנה שתחיל ממשלתו דל בערב אחר השקיעה
שאי יתחיל הירח החדש למשול כלילת ואז נקדש אותו ונאמר
שהלילה הוא הוא מחלק הירח החדש וזה הוא ומופת שכל ותורי
על אמת הרעית הושר וקיומו ולא יוכל לכפור בו כי אם הסכל ה
הנמהר המשולל מן התורה והחכמה ורע זה והבינה מאד " " "
והנה כרי להעמידך על אמת הרעית הצורקת הנו אמרת
להביא לך כשער הזה דברי חכמינו קדושי עליון חכמי ה
האמת והערק ע"ה מן הקדמונים ומן האחרונים ומדברי דעת חכמי
המשנה כי כלם פה א' גורו אמר שלפנימס ידמה הירח עם השמש
ויהיה היום הבא מקורס ואע"פ על זה עשרה ערים כשרי ונאמני ..
הערך ה"א הוא החכם האלהי הרב הקדוש רבנו לוי פלוי נ"ע
שכתב בספר המצות שלו בענין קדוש החדש משם
כל החכמים ברכורו בדמיה על רעת הקדמים וזה לאנו
רע כי אלה החכמי בדמיה של ירח בעת שתהיה כבד השמש ואם נ
נקדמת אין עליהם מזה דבר והוא במסר יראה אותם בעת ההסרה
והוא עת הצהרים והורו על זה כי חייב שיהיה האות מוקדם למסר
הוא אות עליו אם במקט ואם הרבה ואם ראו אות אחרי כוא ה
השמש עשו עליו מפני ראשי ארשים ומקדמי קדש חייב שיהיה
שלמים ואם לא ראו אותו ליל שלשים הוא נראה בחץ פנה למחר
והוא לא ואם לא יעבור שיהיה יום ד"ה חסר השליכו הזמן היותר
הוא ולקחו היום השני ראש חדש נר כאן לשון הרב הקדוש נ"ע
וליהא כי דברי החכם האלהי והרב הקדוש הזה הסקתי ההכנה והצור

יען היוחס מועתקים מלשון ערבי ללשון הקודש לכן אמרת לתרס
כפאן דברי הרב ולחוריע כוונתו הרצויה בהם ולקבוצ כמשתט ל
למען ירוץ הרורא בהם והתחיל בעזרת המלמד מרס רעת ואומר
(ומה שמר רע כי מלה התנו בראייה של ידך בעת שתהיה כפוא השמש)
לר רע כי בעת התחלת החרס יש שבע רמות שונות ומחולקות וה
ומלה כל חכמי הקראים בטלו הש רמות השדריות והבטלות וקיימו
וקבלו והתנו עליהם דת האמתית והצודקת שהיא דת הראייה הי
האומרת שהתחלת החרס הוא משנה שיראה הירח החרס כפער
הראשונה בערב בעת מנערב אחרי שקיעת השמש ומשעה ה
היה מקרשים דאש חרס כי כן הוא דרכו ומנהגו של הירח החרס
להראות בערב אחרי בואת השמש על הרוב פעמים רבות
(ומה שמר וחס נקדמת מין עליהם מזה דבר והוא כחשך ידמה
מלתו בעת ההסדר והוא עת הצהרים) כל ואם יקרה לפעמים
ותקדש הראייה מן בואת השמש כל ואם יראה הירח החרס ערב ה
השמש קודם השקיעה או חכמי הקראים מומרים שהיום הבא
מקודם כעט שהיו מקרשים אותו בהראותו אחרי בואת השמש ואינם
אומרים שהוא היום מקודם כעט שאומרים בעלי הרעת האחת מ
מהש רמות הבטלות והיא האומרת שהתחלת החרס היא מנערב
שיראה הירח עת השמש אחרי שיסור השמש מנקודת חצי היום שהוא
עת הצהרים כי מלו כשיראו הירח עת השמש בעת ההסדרה שהוא
עת הצהרים או אחפ קודם שקיעת השמש אומרים שהיום ההוא מ
מקודם ואינם חוששים להראות הירח כליל אותו היום בין שבראיה
בין שלא נראה מאחר שנראה בחלק מהיום כי לדעתם חלק יום ה
חשוב יום אמנם חכמי הקראים לא כן ידמו בהתחלת החרס ולכפס
לא כן יחשוב בחלק היום ולכן בהיות הירח מן הנמנע להראות כ
כליל ולא יראה ולמחרתו יראה עת השמש קודם בואת השמש
אומרים שהיום הבא מקודם ואין עליהם דבר מי שיאמר שהתחלת
החרס משעת הראות הירח אחר ההסדרה שאומרי אותו היום מקודם
והכוונה בפולח בזה המאמר שכאשר יראה הירח קודם בואת השמש
הקראים אינם אומרים כבעלי הרעת ההיא שהיום ההוא מקודם

אבל

אבל אומרים שהיום הבא מקודם (ומה שמר וחס נקדמת מין עליהם מזה דבר והוא כחשך ידמה
שהיה האות מוקדם לחשך הוא אות עליו אס' כמעט ואס' הרבה)
כל והראיה של חכמי הקראים על אמתת זו הרעת שאומרים שהיום
הבא מקודם הוא הוא זה כי הירח החרס הראה הוא אות וסימן על ק
קדוש החרס והנה אפ' צריך ומחוייב שיהיה האות והסימן שהוא ראית
הירח מוקדם מן הדבר שהוא אות עליו שהוא הקדוש ואס' הקדוש הוא
אחר בואת השמש צריך ומחוייב שיהיה ראית הירח קודם השקיעה מ
אס' מעט ואס' הרבה כל ואס' שעה אחת או יותר או פחות מעט
(אחר שהקדים הרב והנח פ' הראות הירח החרס יהיה על שני פנים
אס' בערב אחרי שקיעת השמש וזה יהיה על הרוב או ביום קודם
השקיעה וזה יהיה על המעט) הוסיף עוד הרב לבאר כשרות שני ה
הפנים האלה ואמר ואס' ראוי אותו וכו' ואס' לא ראוי אותו וכו' כל בין
שראו אותו כליל לא אחרי בואת השמש בין שלא ראוי כליל וראוי
למחרתו ביום ל עת השמש קודם השקיעה בעפ' הקדוש הוא מ
מהתחלת היום שהוא בערב בין כליל לא בין כליל לא כי כשנראה הירח
כליל לא אחרי בוא השמש נקדש יום ל מתחלת כליל לא מרגע הראייה
וכן כשנראה הירח ביום ל קודם בוא השמש כשליך אותו העת המועט
מיום ל ונקדש יום לא מתחלת כליל לא כאשר הולך הרב ע"ה ומפרט
(ומה שמר ואס' ראוי אותו אחרי בוא השמש עטו עליו לפי כי ראיה
חרשים ומקדמי קדש חייב שיהיו שלמים) כל ואס' יראו את הירח כליל
כל בסוף יום כט בערב אחרי בוא השמש כליל לא יעטו הקדוש בעת ההיא
כי ממו התחלת היום התורני וממו התחלת החרס אפ' כי הפתח חייב לנו
שהיו הימים טובים ומוצרי ה' המקודשים שבכללם אס' ראשי חרשים
ימים שלמים כרפתב מערב ער עד תצתו שבתם והוא הרג
אס' לר' וזה לא יתכן כי אס' בהיות התחלת הימים מהלילה ולכן מקדש
ליל שלשים שנראה בו הירח (ומה שמר ואס' לא ראוי אותו ליל שלשים
הוא נראה כמין פונה למחרתו והוא לא) כל ואס' לא יראו הירח כליל
כל כליל לא מפת שהיה מן הנמנע להראות כלילו הנה מעבדים את ה
החרס ההוא ופגשים חרס מלא מל יום ומקדשים יום לא ואין ספק שיראה
הירח החרס למחרת ליל כל ביום ל עת השמש קודם השקיעה ועבדו

הקדוש יהיה כבודו לא ולא כבודו לא מאחר שלא נראה הירח כליל כל יום
 ואחר כך הירח הטעם והסבה למה הקדוש יוס לא כמסר יראה הירח
 עם השמש כבוד לא ואמר (וכמסר לא יעבור שיהיה יום ראש חודש חסד
 השלום הולך הירח הולך ולקח היום השלום ראש חודש) כל האיל והשית
 צונו בחרתם לקדש החדש כראית הירח החדש כמורכבו מהחודש החדש
 ועבר צונו שנתחיל הימים המקוריים שמכלכל ראש החדש מהעבר
 החדש בראש הערב ערב ערב שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת
 לקדש ראש חודש ימים טובים ימים טובים ימים טובים ימים טובים ימים טובים
 ערב. והנה מלך הדבר כאשר נראה הירח החדש כבוד לא עם השמש
 לא כבוד לא עם השמש החדש מקורש וראש חודש. לפי שהתחלת החדש
 צריך להיות אחד. והוא הירח החדש וצריך להיות מהתחלת היום
 כל הערב החדש צריך להיות ראש חודש יוס שלם מערב ערב. ואם
 נאמר שיהיה יוס ל מקורש מתחלת הנה עדין לא נראה הירח מתחלת
 היום ההוא בערב ואין יהיה היום מקורש כלל ראית הירח חלילה
 ואם נאמר שיהיה יוס ל מקורש מהותו הדגש שכראה בו הירח החדש
 הנה יהיה יוס דה חסד טעם מויתר מן פחות מעט. והנה חייבה
 לקדש יוס שלם מערב ערב ערב ערב ערב ערב ערב ערב ערב ערב ערב
 והנה מכל אלו הסבות והטעמים השליכו חכמי הקדוש הומו היותר
 ההוא מיוס ל שכראה בו הירח עם השמש וחללן מויתר ולא אמרו שיהיה
 העת ההוא מקורש. ואזן מומד שהיום הבא הוא מקורש מתחלת כל
 יוס לא שהוא שכ כבוד יוס ל. כי אם נקדש יוס ל מתחלתו בערב
 מתפי ה שצונו ראש חודש וקדש וכתחלת יוס ל עדין לא נראה הירח החדש
 וכל אם נקדש יוס לא מתחלת הנה יתקיימו כל תנאי הקדוש שהוא
 יוס שיהיה הקדוש אחד הראית יוס שיהיה התחלת החדש מהעבר
 אם שיהיה היום המקורש יוס שלם מערב ערב ערב ערב ערב ערב ערב ערב ערב
 וצונו חכמתי הנה מלך כמסר מרביר הדב הוא כבוד לא כי לפעמי
 יקרה וידמה הירח כלל עם השמש קודם השקיעה ולא כובל לומר
 שהיום ההוא מקורש. אלא בפסוק הרין שהיום הבא כל יוס לא מקורש
 הער ה' הוא החכם האלהי והוא הקדוש דבנו יהודה הרס האכל
 נע שכתב בספר משכיל הכתר בלח קדו רבד זל

אם

אם נסתפקנו במורח בלח ובמערב כחודש מקדש קדוש העצום
 בראית עינינו במורח. ואחר זאת יראה הער כלל יוס טרם ערב
 או כפנות ערב ספקה לנו ונקדש שני ימים חרשך ואם היה המעבר
 בהל ולא נראה כי מקדש הראית נמוך ועמוק בראיתנו אין ספקה לנו
 ביוס לא קדוש. כמדות תורחך. כי אין לנו יותר מל יוס בקדוש שלם.
 ואפילו אם נראה הער טרם פנות ערב בערב ערות חרשך וקדוש ל
 לסלסלה. ער כאן לשון הדב נע. והנה כדי להקל למעיין אמרתי
 לפדש רבד. הדב הוא זכ ולבדש כמסעט למען ידון הקדוש בהס
 (אמר אם נסתפקנו במורח בלח ובמערב כחודש וכו') כל אם יקרה
 ספק בחדש א' ולא נדע איפה לעשות החדש העבר אם מלח מן חסד
 ואימת לקדש ראש חודש הבא. וזה יקרה יהיה שער עבירות המור
 ועב הענין שלא כובל לראות החדש היס כפחות מורח ולהקריב
 ממנו למות הקדוש. ואם לא כובל לראות החדש כפחות מערב
 כליל ונשאיר בספק מוי משום ספק נקדש שני ימים דה הבא יוס ל
 ויוס לא. ולא כובל לפסוק הקדוש ליוס ל לבד כי אין מקדשין יוס ל מלח
 בראית. ואם לא כובל לפסוק הקדוש ליוס לא לבד ולהשליך יוס ל כי מול
 היה נראה הירח כליל מלו היה המורח. ולכן נקדש שני ימים מספק
 (ומה אמר ואחר זאת יראה הער כלל יוס) כל כי אם נסכים ל
 לקדש שני ימים מספק מאחר שלא זכינו לראות הירח כליל ונקדש יוס
 ל ואחר כך בסוף יוס ל אם יראה הער שהוא הירח קדוש ליוס לא כן
 קודם השקיעה כן אחד השקיעה עליו יהיה הספק עומד ונקדש יוס
 לא משום ספק. (ומה אמר היה המעבר כחודש וכו') כל אמנם בסוף
 יוס כן שהוא ליל לא אחרי כמות השמש אם היה המור כפחות המעבר
 זך ובהד זקן במקדש בקדש החדש בשכלית הובות והנקיות ונקדש החדש
 ולא כובל לראות כליל מוי לא נעשה הירח חסד ואם לא שאר לנו שום
 ספק ופיה לקדש יוס ל יוס לא שני ימים מספק. אך נעבר החדש
 ונעשה מלח מל יוס ונקדש יוס לא כל יוס א' כלכר כלל שום ספק
 (ומה אמר יוס נראה הער טרם פנות ערב וכו') כל אם חוקרת כזה
 שלא נראה הירח כליל ונעברנו החדש ועשינו מויתר מלח מל יוס
 הנה מפיל אם יראה הירח פיוס ל עם השמש קודם השקיעה עליו ל

אם כבוד לא מן חסד

עצו לא נוכח לומר שיש לו מקור. אמנם יהיה יוסף לא מקור. מן המקור. כי נברות הירח מין מועד ביום דק כלילה. ומעט שנראה ביום עצו יהיה קדוש כלילה מתע הסבות הנכונות לעיל. ויין צורך להכפיל המאמרים.

דער דא הוא המבט האלהי הרב רבנו מהרן האחרון קדוש ה' שכתב בספר המצות שלו בענין יוסף תרומה דברי עתיקים ול' יען שזה היום יוסף מוקד קדש והוא דא לפעמים יקרה ויסתפק כשיהיה השמש מעטן ומפחד שיהיה ואפסר שלא יראה ולפעמים יקרה ועליונים שני ימים מספר. ואם יקרה יקדשו יוסף הראשון מספר ויראה הירח כליל יוסף שני ויעיר הירח מדרבנו וטעמו כי עתה זמנו שיראה שומרים היום השני. ואם עדיין תופש הראשון מחללין אותו להטן בשני וב' עכל. ולהיות שהרב דבר בקדש וירול ובראש פקדו וסכל דבריו במשפט חכמת המכשול. אמרת לבראש במשפט למען ירוך הקדוש בבר. אמר שמש יהיה דא תשרי מן החדש המסופקים מפחד שיראה הירח כלילו ומפחד שלא יראה. ואם לא נעל לראות הירח לא נעל לראות. מכלל הסרולא בבח לנשואו מלא. ואם לא נוכח לראות את הירח החדש כליל. אזי נקדש החדש שני ימים מספר יוסף לא. וכיוס ל' כפוף היום נחשט לראות הירח מיתת יראה. אם קודם ביות השמש או אחרי ביותו וקריב משפט הירח ורבו למת יהיה קדוש. והנה אם יראה הירח בסוף יוסף לא אחר שקיעת השמש כליל יוסף לא שהוא כליל יוסף שני לקדוש ויעיר הירח מדרבנו וטעמו כי זמנו ועתה זמנו שיראה מדרבנו שהוא שפל ונמוך סמוך אל האופק ומשעורו שמתוך דק ודל וקדוש דקיש כלת נכדים ואורו חלוש ורעור ושדותו מעט. כי מכל מלו הסימנים נקריב כי עתה זמנו שיראה ולא נכח כליל לא. אזי שומרים היום השני שהוא יוסף לא ומקדש יוסף מותו ל' יהיה מול וטל. לפי מל הסימנים הם של ירח החדש הנראה בעד הראשונה בתחלת דקותו והראשונה ולכן הקדשו מהם שעתה זמנו שיראה בתחלה וקדשו את יוסף השני שהזמנו לא ובטלנו היום הקדוש שהוא יוסף לא שרשנו מותו משום ספק במתם ההקדשות. ודע כי הירח הראשון כלילו דל כליל לא אם יראה עור כליל עבודו

דל כליל לא יהיה יוסף עור כליל וקדשו עכס ואורו חזק ונבר. ומהרן ומהרן מן השמש ושרותו הרבה. ואמנם זה הראשון כליל לא. לא היה בן דק בפסוק דל שיהיה יוסף דק ודל ואורו מועט ורעור ומצבו שפל ושדותו מעט. ולכן הקדשו מהם שהיום השני מקדש ולא הראשון (ומה שזמר ואם עדיין תופש הראשון מחללין אותו להטן בשני וב') דל אם יראה הירח בסוף יוסף לא עם השמש קדוש השקיעה שמו עדיין תופש וקייס היום הראשון שהוא יוסף לא שערין לא בא השמש והיום שמו ויעיר הירח מדרבנו וטעמו כי זמנו כיום ההוא שעתה זמנו שיראה ולא היה נראה כליל. כי היה גוף הירח דל ודל ואורו חלוש וטעמו קדוש אל השמש ואחר שקיעת השמש שקע גם הוא במהדרה ולא שרת הרבה. נקריב מכל מלו הסימנים שזה הירח לא נראה כליל. אמנם עתה נראה בפעם הראשונה ולכן נקדש שהיום הבא דל יוסף לא מקדש ונחלל החלק הנשאר מיוסל ונעשה אותו חול לגמרי. ונעבור בו כל מלמכות החרפות ער שקיעת החמה כדי להכין כל מה שצריך למלאכת מכלל ביום השני שהוא יוסף לא. ואחר שקיעת השמש נקדש את יוסף לא שהוא היום השני והיום הראשון יהיה בטל ומבוטל. והנה שכוון הרב הקדוש בזה המאמר. ואמנם קצר סימני הירח שהם שטורו ודרבנו ולא הזכיר עוד לפי שסמך למה שהזכיר למעלה כי מה שזמור לזה המאמר לזה יעור כי זה נודע מאד שם ההקדשה כי ההקדשה בגויה מסימנים והיא מסמלת המפסר. והראות הירח בעד השמש היא הקדשה וצריכה ומחויבת לסימנים וזה ידוע. הרי לך בביאור נלה גם מדרבי הרב הקדוש הזה כי לפעמים יקרה ויראה הירח בעד השמש ולמי היה היום ההוא מקדש מלא היום הבא מקדש. כחב הרב הקדוש הזה בספר המצות בענין קדוש החדש כי בפרק רביעי בתשובותיו על הפוגה הראשונה של הגמון ר' סעריה הפיתומי דברים עתיקים שיראה מהם בבואו נלה כי ל לפעמים יראה הירח בעד השמש והיום הבא יהיה מקדש וזה לשונו. ואולם מהשמונה על האמת מופסר לסבור כי אותו היום היה יוסף שששים ולא נעשו אותו דא יוסף לא בלי ספק היה דא ועבד מחר חרש. או שראו את הירח ופסקו את הדין כי למחר יהיה ראש חדש. עכל.

לא אמר כלל שלום אי יקרה

פירוש רעבי האיון בנב סגריה הרכן טען לבעלי מקרא בענין קדוש
הארץ עם הראייה ואמר אם היה פדיון נפש של ישראל ביום המלכות
היו מקדשים הארץ עם הראייה מן ידע הונתן אימתי היה הארץ
טמא מחד חרש כי לא יתכן זה בדת הראייה לרעה וס' קודם הראייה
כי אם בדת בעלי הטבון המולד ומכאן דאיה שהיו נשאים עם הטבון
המולד ערב הקדוש השיב ואמר כי מלכות איהו ישראל בזמן המלכות
מקדשים עם הטבון המולד אלא היו מקדשים בראייה כמובן היום
ומה שכתבך האמון מבין ידע בעל דת הראייה ומן הקדוש קודם הראייה
השיב הרב הקדוש לזה שכתב טבנות וטבנות שחין לכפור בהן
האמת כי אותו היום טמא כו' והונתן מחד חרש היה יום שלשים וכליל
שלשים בקדוש את הארץ ולא נראה ולכן פסקו שהארץ מלא מל יום וכי
יש לא מקדש ולכן אמר מחד חרש והטעם כי במועד יום שלשים הארץ
את הודו הארץ עם השמש קודם הקדושה והקדושה משגורו נדרכו כי
היום חבא מקדש ולכן אמר מחד חרש וזהו מל חרש מן שגורו את הודו
וכו' וזה טעמו בנפשו לא יוכל חי מרבה להכחשו

דעת הד' הוא החכם המלה הדר מלה פשיטתית נגד שכתב בספר
הארדה בענין קדוש הארץ כפרק שמיני בבבא מציעא גמלה
בתלמודא שהשיב על רבא החכם ד' מדרש בומטיאנו על הטענות
שטען בגמ' הדר המלה רבא מהרן קדוש ה' ואמר הדר מדרש ה' זל
וקנה לעולם אין אור הלכה בראש כהיות השמש על המזרח עכל
והדר מלה פשיטתית השיב עליו ואמר זל ופס' והנה לעולם אין אור וכו'
אין כן לעולם כי לפעמים ידמה הארץ עם השמש סמוך לשקיעת
החמה וזה כשהיה קדוש הראייה בגמלה עד כאן לשון הרב נגד
פירוש רעבי החכם המלה הדר מהרן האחדון קדוש ה' דייק מצות קדוש
הארץ עם הראייה מתכתב ולמונשי שרוננו על המעלות הירח עם
השמש והבדל בשגרת המולד האמת שמערת החבור וההתאחדות ההוא
יתאר האור שלכנה קולקו קולקו זעיר שש זעיר שש ואח' יראה הירח
לעינים בשאר הארץ ומטעם זה היה התחלת הארץ רל מעלת הדת
והחכם ד' מדרש בומטיאנו טען בגמ' החכם ד' מהרן ואמר כי לפי רעתו
היה טען הדמיון איתנו הירח עם השמש בשגרת הראייה אלו זמן הקדוש
ולא

ולא בשגרת המולד שהוא קודם הראייה והקדוש וזה לא יתכן כי לעולם
לא יראה הירח עם השמש קודם הקדושה לא ביום בט' ולא ביום ל' כי אם
בגמ' מחד חרש שקיעת השמש והחכם המלה הדר מלה פשיטתית השיב
עליו ואמר כי מה שאמר כי לעולם לא יראה הירח עם השמש לא כליל
ולא כליל עבדו אלא מחד חרש שקיעת השמש אינו כן לעולם כפי רעיו אלא
הוא כן על הרוב שיראה הירח הארץ מחד חרש שקיעת השמש אמנם לפעמים
יקרה דמיון הירח הארץ עם השמש קודם הקדושה סמוך לשקיעת השמש
וזה יקרה ויהיה הארץ כשהיה קדוש הראייה גדולה מאד מאד יראה הירח
עם השמש בסוף יום כפי על המעט מאד ובסוף יום לעל הדוכ' וה
והמלכ בזה כשהיה קדוש הראייה כלילו ג' או ד' או ה' או ו' מעלות
שאו הוא כן הכמות המולד להראות כלילו ואמנם מעבדים הארץ
ובמסך יום שלשים יתוסף הקדוש ויהיה טו' או י"ח מעלות ואם יהיה ט
מדרג הירח קדוש השמש ד' או ה' מעלות אז יקדש הקדוש וידמה בסוף יום
לעם השמש קודם הקדושה כמו שראינו זה בבנינו פעמים רבות
הנה א"כ נראה וס' מדרש זה הרב כי לפעמים ידמה הירח עם השמש
ויהיה היום הבא מקדש וסבת זה הוא גדולת קדוש הראייה

דעת הד' הוא החכם המלה הדר כלל מלכ נגד שכתב בספר
מכלל יום ברכות ד' רבדים עתה יום ומתקין זל
ולחיות שבו שלם כולל לעשות ארץ לכנה מלה פשיטתית שלמים
ולא כולל לומר שיהיה ד' במקדש היום אם שיהיה מקדש היום מחד
שגור ומקדשו מחד הארץ מילול לרעה מי שמקדש בטבון שגור ער
חרש ימים שהדדון בו ימים אתה מחשב לחרש ולא טענות זל לרעה
האמת שאמנם מקדשים עם הראייה שהיא בתחלת היום צריך להוסיף
מימים שלמים עם שכר יהיו מוספי הקדושות בקדושות שלא בזמנא
ערבאן לשון הרב נגד ולהיות שכללן הזה קשה מעט להיות מקדש
ע"כ אמרת לפרש דברי הרב ולכאורה כמטעם למען ידון הקורא בהם
(אמר ולהיות שכללן זל וס') פירש רעבי השי"ת וכו' שגור ראשי
חרש בראיית הלכה ופסוק זה מוכיח שיהיו הימים המקדשים
שכללן ראשי חרשים ימים שלמים דוקא ושהיה התחלת מעבד ה'ג
בכתב שגור ער ערב תשבתו שכתבם לפן יחייב כשם שיהיה יום

ראש חרש שלם מערב עד ערב כן יהיו כל ימי החרש שלמי בראשיתם
ובאחריתם ולכן לא נזכר לעשות חרש לבנה מיום חסר לא בראשיתו
ולא באחריתו אלא שיהיה מימים שלמים ראשיתו וערב באחריתו
ערי ערב והפוכה בזה המאמר הוא כי לפעמים כאשר יקרה ויראה
הירח עם השמש בין בסוף יום פט בין בסוף יום ל שנה א' וא' יותר קודם
השקיעה לא נזכר לקדש החרש מאותו הירג שגראה בו הירח לפי
שלא יהיה יום ר"ה שלם מזר שעות שלמות מערב עד ערב אלא ש
שנה א' וא' יותר וזה לא יתכן מאחר שהחורה גזרה ואמדה לקדש
הימים המקודשים ימים שלמים מערב עד ערב ולכן לא נזכר ל
לומר שיהיה ראש חרש רק במקצת היום שגראה בו הירח וכמוכן לא
נזכר לטוב למקדש ולקדש אותו היום שגראה בו הירח מתחלתו ה
הואיל ולא נראה בו הירח בתחלתו פי הש"ת צונו דאם וקדש ואיך
נמדה מתפין ונקדש קודם הראייה נהיו כג' שעות מהחרש הי"ן ושנה
אחת מן הירח החדש זה באמת לא יתכן מפילו לרעת אחינו הדב"ש
במקדשים בחשבון המזל שמינס מקדשים קודם המזל ולא יתחילו
החרש מדוגג המזל אלא מתחילת החרש בערב שאחר המזל כפי
להיותימי החרש שלמים בראשיתם ובאחריתם מערב עד ערב כמ"ס
כ"ט לרעת חכמי האמת והצדק קדושי עליון חכמי הקדמים ע"ה שהם
מקדשים ר"ה בראייה כפי מה שגזר הש"ת ראה וקדש שלא יתכן לפי
דעתם האמת והצדק לקדש היום שגראה בו הירח מתחלתו הואיל
שלא נראה בו הירח בתחלתו רק בסופו ותחלת היום הוא מהחרש הי"ן
ולא מרגע שגראה בו הירח פי יהיה יום חסר במקצת היום בלבד
ופי"ה גזר לקדש הימים המקודשים ימים שלמים מערב עד ערב
והנה ח"כ לא נשאר עליו כשיקרה זה ויראה הירח עם השמש בסוף ה
היום אלא שגזר אותו החלק המנוגע מהיום ונקדש היום הבא
מתחלת היום אחרי שקיעת החמה כי כזה האופן יהיה הקדוש אחר הראייה
כפי דין תורתנו שגזרה החרש הזה לפס ראש חרש שגמנה בו ראה וקדש
ואם יהיה יום ר"ה שלם כל מהקדש מערב עד ערב פ"י דין תורתנו
הקדושה (ומ"ס ע"פ שפ"ר יהיו הקדושות מופס נקדשים שלא בזמנם)
לשם לא נגזר הן לקדש היום הבא אלא נאמר שיהיה אותו היום מקודש

הנה כוונת המלכות כשהיו מקריבים קרבנות מוסף של דם לא יצא זה
משכנע. אס שיקריבו את המוסף בסוף היום אחד ראית הירח ה
החדש. וזה לא יתכן כי התורה גזרה להקריב המוסף אחד התמיד
של בקר שנאמר על עולת התמיד וימי הקרבנות בבקר כנורג. ו
וכש קריבו את המוסף בסוף היום אחד ראית החדש יהיה המוסף בקרב
חוץ מזמנו הראוי. או שיקריבו את המוסף החדש באותו היום בבקר
אחר עולת התמיד של בקר קודם הראות הירח החדש בסוף היום ההוא.
אם זה לא יתכן להקריב מוסף החדש קודם ראית החדש כי זמן מוסף
החדש הקבוע הוא להקריבו בחדש החדש לא בחדש היסן שנאמר
ובראשי חרשים תקריבו עולה לל. ואת עולת חרש בחדשן דל בחדשו
ואם לא נאמר רק שיקריבו היום הבא ויקריבו את מוסף החדש בעתו ה
הקבוע בבקר אחרי עולת התמיד של בקר שהוא דמש חרש אמר. "ו"
הרי נתבאר גם מדברי זה הרב כי אס יראה הירח עש השמש קודם
השיעור לא יהיה אותו היום מקורס. אמנם יהיה היום הבא מקורס.
הערך ה' הוא החכם השלם הר' משה בא נ"ל שכתב בספר המצות
שלו הנקרא מצות משה בענין קדוש החדש בפרק ט' וזל
ואת היתה הכוונה להוריע ולהתפרסם לפני כל יורע דת ורין שחפזי.
הוא בקצת חרשים שיראה הירח עש השמש ועצו לא יתחייב שנפסוק
שעצם היה נראה מאתמול. כי בשראוי לסבור שהוא נראה מתמול.
צריך שימצאו בידם התנאים שהופירו חכמינו ע"ה קדושי עליון. והם
שיהיה הירח עומד במקום דבנה ורחב מן השמש ושיהיה חורף חורף ושיהיה
שעורו עב ודרול נראים קדניה לעיני כל רואה. ואז ראוי לסבור שהיה
נראה מתמול. אמנם אס יראה עש השמש קדום לשיעורו והירח ה
הוא כמור ורק ואין לו דבנה ועובי אז ראוי לתפוס היום הבא שהוא יוס לא.
כי כך רדפו ולא נגזר גזרה מוחלטת. ונאמר אחר שנראה עש השמש
שעצם היה נראה מאתמול עצל. עור דבנה הרב הכל בפרק י"א זל.
ואם באולי הוקרו מניעות וסכות ולא הצלחנו לדמות את היסן והחדש
כללי. נתפוס יוס שלשים. וכיוס ל קודם שקיעת החמה נכון לדמות
הירח. ואס יראה קודם ביאת השמש או בשעה שיתחיל אמן גוף השמש
להכנס במוסף יראה מעט עור ומרדכו. מעט עורו שהוא רק ומרדכו

שהוא נמוך כמו שכתבנו לעיל כחלל יוסף וקדש יוסף לא מפיל שגויה
 עש השמש כמו שכתבנו שם שפסוק רבנו מהרן בענין יוסף הרומה
 ואם ענין הופש הרמון מחללין אותו להכין בשני עכל
 העד ה' הוא מרבי המטה שהזכיר החכם האלהי ה' מהרן
 באחרון קדוש ה' בספר המצות בענין קדוש החרט פדקט
 כרטי החלוקה וז' ררך שטי מרדכי החלוקה שאין מקדשין בלילה
 כי אם ביום שם ראוי ביום כ' וקדושתו קדש צמח הכופני מקדש
 ואם לאו מקדש למחרת עכל הרי לך בכבוד גדלה מרבי חכמי
 ישראל הקדמונים ע'ה כי לפעמים יקרה ויראה הירח עם השמש ב
 ביום כ' ויהיה היום הבא מקדש והוא הדין אם יראה הירח עם השמש
 ביום ל' שיהיה היום הבא מקדש אם יראה מן הנמנע שיראה הירח כליל
 העד ה' הוא החכם הגדול התוסף המנוחל מחכמי הדכנים שמו ר'
 ורחה הלי שכתב באבן עזר הנדבא מצודת המאור בביכור
 כי לפעמים יקרה ויראה הירח עם השמש קודם השקיעה וזה לשונו
 רע כי אין אור בלילה מנצנצה כי אם אור הנאצל על פניה מאור החמה
 ומאור הלילה הוא רבוק הלכנה עם החמה כחלק א' כנדר עגל בלילה
 וברבוק הוא בחרף עין ולאחר פדריש זה מזה והלכנה הולכת וא
 ומחרתה מן החמה לפחות מורה ואור החמה הולך ופושט על הלכנה
 על פניה שכנדר הארץ כפי המרחק ק' לק' ק' לק' ועד שם ועד שם
 ואין כח העין שזלע עליה עד שיגיע ל' מעלות ממעלות הלילה
 שהם ש' מעלות בדיק' כל' וזהו יתרון מהלך הלכנה על החמה ב
 כ' שעות וכן האור פושט על פניה עד שפ' העין שולטת עליו
 לדמותו קודם שקיעת החמה וזהו תחלת דקות הלכנה בחדושה
 והוא הנראה בפטת מערב ע'ר פון לשון החכם זל

העד ה' הוא החכם הגדול והרב הקדש כ'ר שמואל כ'ר משה נ'ע
 מחכמי רמב"ם שכתב גם הוא בספר המצות שלו הנדבא
 מעליהם שמואל בענין קדוש החרט בפרק שלישי בכבוד גדלה ואמר
 שם יראה הירח עם השמש ביום שלשים בהיות מן הנמנע להראות
 כליל ממש נשלך העת שהוא שגויה בו הירח קודם השקיעה
 וקדש יוסף שלשים ואחר בל' שם ספק ופוגה

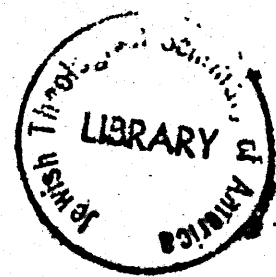
הער ה'

העד ה' הוא החכם האלהי יוסף הכהן ע'ר כ'ר אליהו הכהן נ'ע
 מחכמי קדש יראה את החרט בענין כליל עם השמש
 וכתב בידו וז' מה שאמר חכמינו הראשונים ע'ה על החרט ע'ה
 המסופקים בעת שלא יראה הירח בזמנו ויראה ביום ש' בעוד היום גדול
 תורה ההקדמה שהירח היה נראה בזמנו אם לא היה מנצנצה הכל
 האחרונים לא יורה בעיניהם זה הרב מאס כלל תספיק הקדמה וז' אל
 קורבת האמת אם לא יראה ע'ה ע'ר ע'ר לעין משגורו ומרדכו וז'
 מכת שם יהיה לירח מרבי יתר מכת ש' יראה הירח בקשת קטנה
 ובעוד היום גדול כפי הוראת התוכנים וכוונתם וז' מחזורת כפי מר'
 שהורה בזמנו וע'ר ראו ולא ז' כי בשנת התצנצ' שהיה ר'ח אב ביום
 שבת ב' שעות ול' רקיע ובא ע'ר יקר והעידו לישמעאלים
 שראו את הירח כליל ש' בזמנו וכפי עדותם התחילו עניינים מיוס ע'
 וביום ש' בעוד היום גדול כמנ' שעות ויתר ראו הירח ונראה
 ברהסיימ לעיני הכל וזה נראה בעד פטא ולכן רשמה זה הפלא ל
 להיות לזכרון לרוח מהרן יוסף הכהן הנציר מן העצירים בלמא מ
 אליה הכהן הזקן נ'ע עכל הרי לך שגויה הירח עם השמש ואם
 יהיה היום ההוא מקדש יהיה הקדש קודם המולד בחרט ה'ס ממש
 וז' וזה הפך מצות הש' שזנו ואמר
 החרט בזה שהוא לשון חרש ע'ה

סוף רבי הכלל העולה מרבי כל החכמים הגדולים והמחודשים
 עשרת הערים הנאמנים האלה שלמים הם מתנב' הוא זה כי
 לפעמים יראה הירח עם השמש קודם השקיעה בסוף יוסף כ' על ה
 המעט או ביום ל' על הרוב ולא נוכל לפסוק הדין ולומר שהיום ההוא
 מקדש אם וחלילה אמנם נפסוק הדין ונאמר כי היום ההוא מחרט העבר
 והיום הבא הוא מקדש וזה מסבות הא' כי פאירמה הירח עם ה
 השמש ביום כ' הוא מן השדר הנמנע להיות היום ההוא מקדש כי
 אין לנו חרט פחות מכאן רב' כי כאשר יהיה ליל יוסף ל' צח וז' ולא
 יראה הירח כליל נעבר החרט ההוא ונצט'הו מלא מל' יוסף בל' שוס
 ספק ופוגה והנה אם יקרה ויראה הירח למחרת עם השמש הוא כמון מן
 הנמנע לקדש היום ההוא כי כבר כתבנו בשער הקודם כי בהיות האור
 צח כלל ל' בין שיראה הירח וקדש יוסף ל' כראייה בין שלא יראה וקדש יוסף
 לא הכל אל מקדש א' הולך שהוא רעת חרדור ורעת הורא בל' שוס

וזה הפך מצות הש' שזנו ואמר
 החרט בזה שהוא לשון חרש ע'ה

ספר וקדוה ואין צורך לשלש הקדמה שכללם כי צורך ההקדמות
 בארץ רעב הכרובי. הנה כי החכמים הזהירונו שלא נקרא יום לבי אדם
 ברמייה כלילי. וזה לא נראה כלילי כי אדם למחמתו עם השמש בסוף
 היום סמוך לשקיעה ואין אדם נעבור רבוי חכמינו נזהר ונאמר שמים
 והוא מקורא מואל ולא נראה כלילי כלילי לכו מזה. הר' מאוס—
 נצוח ההקדמות האמתיות והחזקות בדין מצד ראיות הישן אדם נראה
 הישן ביום כח בקרי במערה צריך לעשות החדש מלמל יום. לפי ש
 שצריך על היום שני ימים סתירה רוקח. חוק מלמל חרש המוכין ש
 שלפניו יקרה ויהיה בהם סתירה יום מ' וזה על המעש אמנם
 פארש. האוין הרב בהפך שלפניו יקרה ויהיה סתירה בהם י' יום
 וזהו כלליות הסתירה כחות בהם מלמל ימים. הנה אדם נראה הישן
 ביום כח אדם נראה הירח החדש עם השמש ביום ל' במעבר קורס
 השקיעה. אין נאמר שיהיה אדם אדם נקרא יום מ' סתירה.
 וזהו כלליות. הר' מצד חשבון קטן הראיות שהיה ההקדמה הדרולה
 האמתית והחזקה יותר מכל שאר ההקדמות. שאם יצא חשבון קטן ה
 הראיות מה הירח מן המעבר להראות כלילי. הנה הוא נמצא באמת
 ונאמר במעורר כל שם ספר וקדוה חלילה. והנה אדם יראה הירח כליל עם
 השמש ביום ל' אין נכח להפך הנגלה ולומר שהיום הוא מקורס ח'
 ה' מאוס כי הראות הירח עם השמש ביום ל' בשיחשך שהיום הוא מ
 מקורס צריכה לסימנים שם שגור גדול ודרך רב לירח ושיהיה הירח
 מן המפלט להראות כלילי. כמו שגורים מנחנו להאריך בביאור ור
 כשגור הבא בעזרת הש"ת. למען כוננתו הרצויה בשגור הזה הש
 בירח הנראה עם השמש הוא בירח שאין לו שגור ודרך ושהוא מן ה
 הנמצא מן המפלט הרחוק להראות כלילי. ורע זה והבנהו מאד—
 ותמצא מן ופכל טוב בעיני מלהים ואדם.

השער הרביעי יבאר כי בארץ רעב הכרובי בקדוה החדש
 נחמייב לקדש הירח על פי רעב ההקדמה. ו
 יבאר דרך ההקדמה שהיא נולדת מן הסימנים. וזהו מסודות המפלט
 ויבאר כלל מיני ההקדמות שהזכירו חכמינו נזהר בספריהם. ויבאר היטב
 רעב וכוונת שני המאורות הגדולים המפלים האחרונים שלנו נזהר שהם
 היר' מהרן האחרון קדוש וזהו אליהו בשיי. החכמים המפלים מה ש
 לכחו בספרי המצות שלהם בענין ההקדמות ההן. ונאמר רבוי חפץ י"י
 כ"ך בארץ חכמינו הקדמונים נזהר בספרי המצות ופירושי התורה ש
 שלהם. כי רוב מצות התורה הן נבטות על אחת משני פנים. ה
 הא' ע"פ רעב הכרובי והאחר כי שטן כל עליו. והב' ברעב ההקדמה בארץ
 רעב הכרובי. וכן מצות קדוש החדש מנחנו מחוייבים לעשותה ע"פ רעב
 הכרובי אדם נזהר עליו. ואם לאו נכרח לקדש ע"פ רעב ההקדמה. וכבר
 ביארנו בשגור השני צורת רעב הכרובי ואיכותו. והוא כשיהיה האויר צח
 וקר וכוונת כלליות הזכות והנדיבות בסוף יום בט' כליל ל' בין שיהיה הירח
 כלילי ונקרא יום ל' ברמייה. בין שלא יראה ונעבור החדש ונקרא יום ל' הוא
 נקרא רעב הכרובי. ומענה צריכים מנחנו לכבד איכות קדוש החדש ע"פ
 רעב ההקדמה. ומקורס נבאר דרך ההקדמה ואיכותה ונאמר—
רעב לך כי ההקדמה נולדת מן הסימנים כאשר יולד המושל מן המופת.
 וההקדמות האמתיות. וכאשר לא יתכן מושל כל אמת מנולת מ
 מופתים והקדמות. כך לא תתכן ההקדמה האמתית וחזקה מכל סימנים.
 כי מן הסימנים ההם נבאר ונקריב ברעבנו חיוכ הראות הירח מן המעברות
 הראות. ואמפלות הראות אדם באפלט דחוק מן המפלט קדוש. והסימנים
 של הראות הירח הם שגור הירח ורדפו. השגור הוא היות דיוק הירח ג
 גדול ועב וקדוש עבים ונראים לעיני הכל ואורו חזק ובהיר. או בהפך
 זה דל כהות דיוק הירח קטן ודל ודך וקדוה רדים ובלתי נראים היטב לעין.
 ואין מנעט חסוך וחלוש. ודרך הירח הוא היותו גבוה מהשמש במורך
 ונרחק ממנו ברוב ויותר שקיעת השמש ישרת הרפה. או בהפך זה אדם
 דל היות הירח נמוך קרוב אל השמש במורך וסמוך חלוו כרובי ואחר
 שקיעת השמש ישרת כההה ולא ישרת מלא מעט. והשגור והדרך
 הנה הראשונים הגדולים והרבים הם סימני הירח כלילי שני. והשגור

והדרך האחרונה הקטנה והמנוגדת הם סימני הירח כליל ואשן ולכן
הראות הירח לכה כללית ויש להקרה המהות כי אם הראות גם
הסימנים הנכונים שהם השער והדרך היא ההקרה המהות וחזקה כי
מן הסימנים נכיר ונדע אם הירח הוא בן יומן רל שנראה עכשיו כמעט
הראותה או אם הוא בן שני ימים רל שנראה עכשיו כמעט שנה וקודם
זה היה נראה כלילן ואלו הסימנים הם הם עצמם ההקרה לא הראות ה
הירח לכה ולכן מייבן חכמינו נ"ה הסימנים בין הראיות החדש בן הראיות החדש
(ומה שצריך שמתבאר ותתבאר) כי עור כי ההקרה היא ממאולת
האפשר כי הנמצא והמחוייב הם ירועים ומנוגדים יריעה
ברורה והם מוכרחים לעצמם אינם צריכים לשום הקרה שבבולס
אמנם האפשר סובל שני פנים אפשר שיהיה ואפשר שלא יהיה וצריך
להקרה מהות כשמיני חוקים להקריב ולהבריט מאותם הסימנים
הבן האחר משני פנים אם יהיה ואם לא יהיה אנה אלו השנים הנגדים של
ההקרה שהם הם היוותה בגיה מסימנים והבן היוותה המסגולת האפשר
הם הנגדים עצמיים הפרויים לא תמצא כנגולם הקרה כלעדיהם
ולכן לעצמם יקצו החכמים בזכרונם כי הם ירועים ומתחייבים
מאד שם ההקרה וידוע כי כל הדברים הנמצאים כנגולם
הם על שלשה פנים מהם מחוייבים ומהם נמצאים
ומהם מקשרים והמקשרים הם המצויים בין המחוייבים והנמצאים
כי המחוייב הוא שימצא והנמצא הוא שלא ימצא והאפשר
שימצא ואפשר שלא ימצא ואם ימצא הוא מכלל המחוייב ואם לא ימצא
הוא מכלל הנמצא לכן הראות הירח החדש הוא על שלשה פנים
לעצמם מחוייב שיראה ולעצמם נמצא שיראה ולעצמם אפשר
שיראה ואפשר שלא יראה והנה הראות הירח החדש כליל לא הוא מן
המחוייב שיראה כי אין לנו חדש יתר מל יום והראות כליל כ"ה הוא
מן הנמצא שיראה כי אין לנו חדש פחות מל יום והראות כליל לא
הוא מן המקשר כי אפשר שימצא והוא החדש חסר מל יום ונקרא יום ל
ואפשר שלא יראה ויהיה החדש מלא מל יום ונקרא יום ל' והאפשרות
הוא על שני פנים אפשר קדמך שהוא קדמך למחוייב ואפשר רחוק שהוא
קדמך למצא והנה אם יהיה ליל ל' מעונן ולא נזכה לדעת הכרור

אם כשנראה הירח כליל ונקרא יום ל' הראיות החדש כליל ונקרא
החדש ונקרא יום ל' או יאמר הדבר בפסוק כי אפשר שיראה הירח
אם היה צח ואפשר שלא היה נראה ויהיה הקדש מסופק אם ליום ל'
או ליום ל' ולכן נצטרך להקדמות כמות מסימנים חזקים שמהם
נוכל להגביר ולהקריב בשכלנו ולהכריע הקדש לאיזה יום משני ימים
המסופקים שהם יום ל' ויום ל' ו
ואמנם ההקדמות שהזכירם חכמינו נ"ה בספריהם הן על שתי פנים
מבוללות המעלה הראשונה שהן קודם עת הראייה ו
והמעלה השנית שהן אחר עת הראייה ואשר הן קודם הראייה הנהן
יותר חזקות ואמנות מאשר הן אחר הראייה כפי רגעת והסכמת דבור ו
חכמינו הדולקים והמפורסמים נ"ה לפי כי הראייה והיריעה נהקדמם
אל המתאחר היא יריעה חזקה ואמנות יותר מהיריעה מהמתאחר
אל הקודם ואין בה שום שכל וטעות צמבור באלהיות
המעלה הראשונה מן ההקדמות אשר הן קודם הראייה היא על
שלשה חלקים "ראשון הראשון כאשר יקרה ונזכר ל
לקדש שלשה חלקים ראשונים הראייה זה אחר זה נעשה הרביעי מלל
כי אין מן המנהג לקדש יותר משלשה חלקים ראשונים
האופן השני כאשר יקרה ונזכר לקדש מדכנה חלקים מלואים ראשונים
זה אחר זה כפי מין חזק מסימני ההקדמות נעשה החמישי חסר כי אין
מן המנהג לקדש יותר מארבעה חלקים מלואים ראשונים
האופן השלישי מן היסן כי לעולם על היוצ צריך שני ימים לסתרת ה
הירח כמו שנחבאר בהקדמה ובשער השני מרבי ד"ר יהודה האכל
וה"ר ישראל הכהן נ"ה ע"ה כי בש"ס בברך השכר מכבד לילה נ
נדרק לראיית היסן אם יהיה המור צח ובהיר בפאת מזרח ואם יראה
היסן סמוך לזריחת השמש ויעצור משגורו ורובן שלא יראה עור כיום
המחרת ולמחרת ביום כ"ה כמין אם יהיה המור צח ובהיר ונכרש את
היסן ולא יראה אי נעשה החדש חסר כזו ההקדמה ונקרא יום ל' ויהיו
שני ימים סתרה שהם יום כ"ה ויום כ"ו אמנם אם יראה היסן
ביום כ"ו מכבד לילה ויעצור משגורו ומרובו שיראה עור יום ביום ה
המחרת ולמחרת ביום כ"ה כמין אם יהיה המור צח ובהיר ויראה היסן

אוי עגלח מהחמלה בן הורקנה וקרה יוסף לא ויהי כמון שני ימים
 פחדה שם יוסף בן יוסף ל ורעפי על הרוב צריך ומחוייב ב' ימי סתרה
 מן מלח מרש' האנשים שהם חסרי ונסן שלפנימים יקרה ויהיה מלחם
 הסתרה שלשה ימים וחוק מלח חרש' החכוכין שהם טבת ותבטן
 שלפנימים יקרה ויהיה הסתרה מלחם יוסף אחר בלבר יוסף זה על המעט
 מן ומעט אכל על צדק יוסף בלח' הר' חרש' יקני ימי הסתרה ב' ימים
 אמנם בשאר כל החרש' המיר יהיה להם הסתרה ב' ימים לעולם ועד
 וזמנה שצריך שתרגמו ותתעורר עליו כי עש' היות הקרבת שני
 ימים סתרה הקרבה חזקה ואמתות בכל חרש' השנה כ"ט
 הנה בחרש' האוין שהם נסן ותשרי אש נזכה לראות מה ה' אלהי
 לפניהם כיוס ב' לבעות אחר ומלול מלח' היא הקרבה יותר אמנות
 בית שמה ויותר חזקה כמדענו מכשאר החרש' והיא במדרגת ר'
 דעת הברור ודעת הורא' בלי שום ספק ופורה חלילה והטעם כזה
 לפי שלפנימים יעורר כדור הסתרה ולא יחכן בשום חוקן שבבולח
 שהיה הסתרה כדור מלח ימים כי כשם שהוא מן הסקר הנמנה
 להיות הסתרה בהפוכין שלשה ימים כמון הוא מן הסקר הנמנה
 להיות הסתרה באוין יוסף אחר בלבר וסבת כלזה מבואר בחכמת היתכונה
 אלו הם דרכי הקרבות שרע מהם עת הקרש קורש עת הדמייה
 ודמיונה השטות מן הקרבות אשר הן אחר עת הדמייה הן כמון
 על שלשה אופנים (האופן הראשון) אש יקרה ויהיה
 כדור מן החרש' המסופקים מפטר שידמה הירח כליל כליל ל' ו
 מפטר שלש ימים ואש לא זכינו לבעת הברור ויש לא זכינו לשום
 הקרבה משלשה אופנים הראשונים ויש נקרא יוסף מספק ונעין ב'
 כיוס ל' בסוף היום מימתי יראה הירח אש יראה הירח בתלול יוסף ל'
 אחר שקיפת השמש כל כליל יוסף לא ויעורר הירח משעורו ורבו
 שהוא כן יום ונחה וסנו שידמה בתחלה ולא היה נראה מאתמול
 נבטל יוסף ל' הסקורש ונקרא יוסף לא ל' אש יראה הירח עש' השמש
 פוסף ל' קורש שקיפת השמש שעה אחת אש יתר מעט או פחות מעט
 ויעורר הירח משעורו ומרדכו שהוא כן יום ונחה וסנו שידמה בתחלה
 ולא נראה מאתמול נחלל יוסף ל' הסקורש ונקרא יוסף לא
 ואמנם

ואמנם אש יראה הירח עש' השמש כיוס ל' צמד שידמה בתחלה
 או יותר מעט קורש השמש ל' עש' הירח משעורו ורבו
 שני ימים שהיה נראה מאתמול שידמה בתחלה כיוס ל' ויהיה
 יוסף ל' בעצמו לבדד מקורש (האופן השני) אש יראה הירח עש' השמש
 לראות את הירח אש כיוס ל' לא עש' השמש ולא אחרי בערבת השמש
 או נקרא אש אש יוסף לא מספק ונורדק לראיית הירח כיוס ל' אש
 יראה הירח בעת הצהרים או קורש או אחר זמן מועט ויהיה צורה
 מאר כח' השמים משעורו גדול ורדוד נחלל יוסף לא ויהיה היום
 הקורש כל יוסף ל' מקורש ואמנם אש יראה אחר הצהרים זמן רב
 ויהיה הירח כמון ושעורו גדול ורדוד מעט נקרא יוסף לא ל' אש יראה
 יוסף ל' יהיה בטל וחול (האופן השלישי) הוא הקרבה מרובה החרש'
 כל מחצ' האין ומחצ'ו כל נמלוא האין וזה כי לעולם אש זכינו
 לראות הירח החרש' אש כליל או כליל עברו ע' רעת הברור הנה
 כליל שביעי מליל הראייה ימלא חצי האין הירח וכליל י' ימלא כל ה
 האין כליל וכליל טו יראה קצה החסך והנה אש יקרה חרש' א' מסופק
 ונקרא שני ימים מספק ראש חרש' ולא זכינו לראות הירח לא כיוס א'
 ולא כיוס ב' להקריב מהם מכש' של הירח מינה יוסף מלח ימים המקורש'
 עקראש הדמיון או השני חצי נעין באש הירח כליל שביעי מהיום
 הראשון וכליל י' מהיום הראשון א' אש כליל שביעי נתמלא חצי ה
 האין כשלמות וכליל י' נתמלא כל האין כשלמות וכליל טו נראה
 קצה החסך ככל' או נקריב מלכו הסימנים ונפסוק ונאמר שביעי
 הראשון עקר והשני מול אכל אש לא נתמלא האין כליל שביעי אלא
 כליל שמיני מהיום הראשון ולא נתמלא כל האין כליל י' אלא כליל
 טו מהיום הראשון ולא נראה קצה החסך כליל טו אלא כליל י' מהיום
 הראשון וזו נקריב מלכו הסימנים ונפסוק ונאמר שביעי עקר
 והיום הראשון כשל' לפי כי לעולם חצי האין יתמלא כליל ז' לראייה
 וכל האין יתמלא כליל י' לראייה והדמייה כי ימי הראות הלכה הם
 כ' ימים על הדוב וכן על המעט ולא יעורר מבח לעולם ועד
 אלו הם דרכי הקרבות אשר אחר עת הדמייה שמכן נזכר להקריב
 ולהכריע עת הקורש כפי מה שהניחו לנו חכמינו הראשונים עתה

הקרבת מרבית החרש'

הגבולות שהם הר"ר לוי הלוי והר"ר אהרן קרוט ה' ע"ה לפני
 שם המדינה בספר המלכות שלהם . ולכן הוא ע"ה מקצר ברוך
 הדינים הכריזים ביאור ולטפס ועולה בקצרה בסמכו על רבדיהם
 וכן ע"ה בזה הרד"ש בזכרון ההקדמות האחרונות האו מקצר
 בסוף תנאי ההקדמות העכאיים וההכרחיים שהם האפשרות ר"ל
 אפשרות הדמות הדין בלילוי . והם למעט ר"ל שער הירח ודרכו
 יען שסמך למה שביאר הר"ר לוי הלוי בספרו בלכות והר"ר אהרן
 הקדוש ב"ס המלות שלו כפי מקרה לנו ביאור דבריו . ולכן לא חשש
 הר"ר אליהן בשייצי להפירם בכאן כלל . ועוד לפני שסמך למה
 שכתב הוא בעצמו בפרק י"ד המדבר בחיוב ההקדמות כשאין רעת
 בהקדמה שהוא ע"ה כתב והקדים לשם שני התנאים העכאיים
 וההכרחיים בלתיאות ההקדמות האלה וז"ל שם בפרק י"ד . עוד
 אמר שההקדמה תולד מן הפילוסופיה ולסגולת האפשר . כי הלח"ב
 והמלמע מוכרח לנעצק . אמנם האפשר סובל שני הפנים
 אפשר שיהיה ואפשר שלא יהיה וכו' . וכן כתב בפרק ט"ז וז"ל
 והנה ראוי בכל קהלה וקהלה שיעבדו בית דין מאנשים חביבים
 תיותר אפשר שיעבדו ברור ההוא שיקבעו החרט"ו ע"ה העדים
 ברעת הברור ובפילוסופיה ברעת ההקדמה לבלתי נטות ימין
 ושמאל וכו' ע"ה . הרי ע"ה בביאור נגלה מדברי הרב שם
 הוא הקדים וחייב לתיאור שני התנאים העכאיים וההכרחיים
 בהקדמות האחרונות האלו . והם האפשרות והפילוסופיה . ולכן
 סמך על מה שהקדים באלו הפרקים הקודמים ולא חשש לבארם
 בחקוקים בפרק י"ז הזה אצל ההקדמות כלן שעשה הר"ר אהרן נ"ב
 שהקדים התנאים ולא הביאם בחקוקים . אמנם ע"ה החכם הזה
 הר"ר אליהן בשייצי הפליא ע"ה והגדיל תנאיה בחפלותו הרחמה
 כי רבה היא למה שכתב בכאן בביאור נגלה בראש הפרק התנאי
 השלישי העקרי שהוא כי שחוט ההקדמות האחרונות האלו הוא
 באכס רעת הברור ובהעדר ההקדמות הראשונות החוקיות והאלמיות
 באחר הפרק ה"ז באופן קדוש החרט"ו כשאין רעת הברור או ה'
 בהקדמה . לכן שזה התנאי השלישי אינו עכאי והכרחי שיוכן
 ויתחייב

מ"ה ע"ה ע"ה ע"ה

ויתחייב חגדר שם ההקדמה פלטים התנאים האחרים שהם
 מתחייבים חגדר שם ההקדמה פלטים . ולכן לא הוצרכו הרב בכאן
 בביאור נגלה היינו סוברים שאין לרעתו שם אלו ההקדמות
 בלתיאות הראשונות . ולכן הואיל הרב נ"ב לבאר בוונתו הר"ר
 י"ה כי בלתיאות הראשונות לא נחשט כלל לאחרונות אצל באכס
 ובהעדר הראשונות נוכח להטות לש לאחרונות . ואחר שרין
 הקדמות ידוע ולחזו"ב טהן כריכות ולחזו"ב להיות להם פילוס
 חוקים שהם שער הירח ודרכו . ולהיות מן האפשר ולא מן הנלמע
 כפי מה שהקדים וביאר בפרק י"ד פלטים . ולכן קצר ולא הופרין בכאן
 כי סמך למה שהקדים והפירם לשם . ועוד כי לשם ההקדמה
 יתחייב אלו הטעם פילוסופיה העכאיים וההכרחיים פלטים בס' .
 ונ"ב י"ס סבה אחרת למה קצר הרב בכאן הפילוסופיה שהם
 שער הירח ודרכו בהראות הירח ביום ל' ע"ה השמש
 והיא סבה גדולה וחזקה ואחרת . והוא כי הנה הר"ר אליהן בשייצי
 נ"ב הורה בעצמו בפרק ח' כי לפעמי יראה הירח ע"ה השמש
 סמוך לטקיעה כשהיה קטנה הראייה בגדולה . ויהיה יוס' ה'
 הבא מקורו . וידוע כי בהראות הירח ע"ה השמש סמוך לטקיעה
 ע"ה י"ס לו שער קטון ודרך מעט ר"ל שיהיה גוף הירח רק ודל
 וקרניו דקים בלתי נכרים ואנרו מעט ורעך ותוא נחור וסמוך
 לטלט טאן לו חרקה רב לא באורך ולא ברחב ואחר טקיעה
 השמש יטעק גס הוא במהרה ולא יטרת הרבה . וע"ה יראה
 סמוך לטקיעה ויעיר חטעורו ומדרכו שהוא כן יחון ועתה זמנו
 טיראה כי לא נראה לאתחול ולכן יהיה היום הבא מקורו
 ולפי שכתב הרב בזה המקום שער הירח ודרכו כשיראה ע"ה
 השמש סמוך לטקיעה החלה טאן היום הבא מקורו . לכן
 לא חשט לזכור בכאן כלום חטעור הירח ודרכו הנודע כשיר
 א"ה ע"ה השמש בגבורתו ביום ל' רחוק לטקיעה החלה טאן
 יעיר הירח חטעורו ודרכו שהוא כן שני ימים והיה נראה מאת
 חול ועתה נראה טעית ולכן נדון ונאלח טאות היום מקורו
 כי בלי ספק כריכים ולחזו"ב להיות פילוסופיה הירח הזה הנראה

הקדמות הן בחוקי הדמיונות
והן בחוקי הדמיונות

[illegible]

השטער האָ

[illegible]

ווארדן הכלל הכל ירעם שחיה יתעט אורן פלעט פלעט
 עד עתאנו נראה וכל זמן שיהיה חסד וחסד
 וחסד פלעט פלעט עד כלות חסד וחסד חסד וחסד
 לטון הרב נע
 כתב החכם האלהי הרב אהרן אהרן אהרן אהרן
 פקדון חסד בראש בראש בראש בראש
 על כי ראית הלכנה נע אהרן אהרן אהרן אהרן
 נסתרת כלל נע ימים ואהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 התכונה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 נע יקרה ויהיה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 טלה וראש אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 חסדו נע אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 חרש חסד אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 עור כתב פקדון אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 טע ימים ואהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 כלל יוס אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 ביארנו זה המאמר לעיל בענין הקודם ואין צורך להכנס
 עוד כתב פקדון אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 יוס בראש יוס בראש יוס בראש יוס בראש יוס
 לעשותו כלל אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 וכן כתב החכם האלהי הרב אהרן אהרן אהרן אהרן
 פלא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 תראה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 בראש אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 תהיה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 טהר ראש אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 פאנעם אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 פקדון אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 ימים אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

ווארדן הכלל הכל ירעם שחיה יתעט אורן פלעט פלעט
 עד עתאנו נראה וכל זמן שיהיה חסד וחסד
 וחסד פלעט פלעט עד כלות חסד וחסד חסד וחסד
 לטון הרב נע
 כתב החכם האלהי הרב אהרן אהרן אהרן אהרן
 פקדון חסד בראש בראש בראש בראש
 על כי ראית הלכנה נע אהרן אהרן אהרן אהרן
 נסתרת כלל נע ימים ואהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 התכונה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 נע יקרה ויהיה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 טלה וראש אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 חסדו נע אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 חרש חסד אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 עור כתב פקדון אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 טע ימים ואהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 כלל יוס אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 ביארנו זה המאמר לעיל בענין הקודם ואין צורך להכנס
 עוד כתב פקדון אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 יוס בראש יוס בראש יוס בראש יוס בראש יוס
 לעשותו כלל אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 וכן כתב החכם האלהי הרב אהרן אהרן אהרן אהרן
 פלא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 תראה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 בראש אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 תהיה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 טהר ראש אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 פאנעם אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 פקדון אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 ימים אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתֶיךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-פְּשָׁעֶיךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ

[illegible]

וְכֵן הָיָה חַיֵּי הַיְּהוּדִים לִפְנֵי הַמַּלְאָכִים
 שֶׁלֹּא הָיוּ יְדֵי הַיְּהוּדִים לִפְנֵי הַמַּלְאָכִים

[illegible][illegible]

עין לא ראו כי ויחן ראית הלכנה בין מולר למולר ע"כ חשבון האמת.
 איננו עומד על מדה אחת כי יש בו קדמה ואיחוד יען אשר נבואות
 סבולות המקדשות והחיות את הראייה ויש סבולות אחרות כגדרן
 שבעבודות ולאחרות את הראייה לעת המולר האמת. ע"כ
 עוד כתב בפער הנזכר לעיל פסוק ר"ט ע"ל. ויחשבה צריך
 אתה לדעת שהמולר הוא תנען והרע אשר ישוב הידח פלגלו
 ויתקרב אל מול נוסח החמה עד שיהיה כוון עומד מכון תחת מר
 מרבו החמה. (אשר העת ההיא היא סוף הדש שעבר ותחלת
 הדש הבא) ואז בזמן ההוא אור הלכנה נסתר כגדר ענינו למולר
 כחו יפא קודם המולר וכמו יוס א' אחר המולר כחו שיתפאר
 ע"כ. הנה מהואר נעלה מדברי כל החכמים האלה הגדולים ו
 והמפורסמים שלמים הם איתנו וכלם יחדיו יהיו תמים כי ימי ה
 השתירה על הרוב כי ימים. והנה כרי להודיעך אמתת הדבר הזה
 והקרת בסבתו העלמית אמרתי להאריך עוד ולכתוב מדברי ה
 המופת דברים ישרים ונאמנים.

[illegible]

[illegible][illegible]

ע'פ' אהליב

הסודות האלה הן על המעט מן המעט...
הסודות האלה הן על המעט מן המעט...
הסודות האלה הן על המעט מן המעט...

השער הששי

יבאר כי הקרבת הטבון קטת הראייה...
הנכונה בקצ' הראייה היא הקרבה...

בפרט ביארנו ששער הרביעי כי ההקרבות הראשונות שהן ק...
קורס עת הראייה הן אלהיות ואמונות...
וכונה חלילה לפי שהן נמשכות ומקובלות אל לנו אלא על ידי...

לכ העיר השני את לב חכמי ישראל האחרונים...
ובין חכמי הדפוס עם אחת מן הדפוסים...
בסלם חכמי הדפוסים...
וסבות טבון תנועתם פנים פחות ופנים פחות...

מהלכות

הסודות האלה הן על המעט מן המעט...

הסודות האלה הן על המעט מן המעט...

ובמה מרחב הירק מן המטע ואם הוא נמוך או רדוף ופסק שער
 קטן ורחב משהו דבר כל המטענות האלו לא יוכלו קושרים
 שם כל המטענות באופן שיהיה המטען המעורר האלוניס נוכח לרעת
 חזק הולך ויחזק ויחזק או אכזריות האלוניס ואיכות האכזריות
 אפס הוא משהו קרוב או אכזר רחוק קרוב למנהג ורע אישיות
 לקרש את הירק המטען על יסודות האלוניס בפי רצון הטעם והנה
 האלוניס ולא נחשד שיהיה מעורר על סמך חלילה יתעלה
 טעם ויתפאר ופרו אפס המטען ברוח קרצו על הרב המחבר
 וטעמו לקחה למענה להורות לנו את הדרך כי שר אשר נלך
 בו ואת המעשה הטוב שיש בו בעיני אלהים ואדם אשר נעשה
 ונלך באלה האלה האלה והנה זאת נכללת היא בעינינו ויתבאר
 טעם ויתחלש וברו כי מן המטען מורה שור זה הרב הארי
 נע האב משה ומה זה בא המטען הבן יקיר ונעים אשר הולך
 ברחוקו בלילה החכם האלה המוכן המובהק הר' כלב אבא תלמידו
 של הרב המחבר למלא את דבריו בחכמה ובינה והכליל עזה
 והגדיל מקטנה המבנה הנכבד שקראו בשם מכלל יופי כשמו
 הטוב כן חנו וענינו כי כליל הוא בהדרגה וכלול מחכמה ובינה
 מחכמה המכונה בביאור כל הרברים השייכים למטענות
 קטן הראייה הנכונה באותות ובמופתים אשר בו הראה פלאו
 חכמתו ובינתו ובקיותו בחכמת החיון וביאר כל דבר ודבר
 ביסודותיו ובטריטיו ובסבותיו העצמיות והעליות הרחב הבאור
 יותר מרבו כרי טחוטק להבנם בהיכל החכמה הזאת הפעמית
 יכן כל דבר מרעיתו יש אמת הענין ודאותו בלי שום ספק
 וגם הוא עה הסכים בטעם קטן הראייה הנכונה באופן
 קושרים על השעור שהניח רבו בלי שום תוספת ולמרעת
 בלי להימין ולהטמאיל והחוט המטולש לא במהרה יתק
 הבא בעקבותיהם הוא החכם השלם הר' משה בני נע בשם
 המלות שלו הנקרא מאות מטה ונחבורו השני טענותיו כחוט
 השני הנקרא — אהל מטה בחכמת המכונה גש הוא מלא
 אחרים ויסר עזו חטבונות קטן הראייה הנכונה עס קאי
 הראייה כפי מה שסרו הר' אליהו בטייץ ותלמידו המובהק
 הר'

הר' כלב אבא יטלס הפעלם ומהי המטענות שלמה האלה
 המטען שר טוב לוחם אשר האלוניס מעט ונחידותו ב
 בדרך ישר ואמת הנה אב המטען גרים ראויים ונכונים
 ונאמנים כלם חכמים ונבונים גדולים ומפורסמים לזקנים
 ואיתנים יסורי עולם שהעידו על אמת המטענות קטן
 הראייה יסודות וקטנותם וקטנותם אמרת לעז וראויים הם
 לשחק על פיהם ולעשות כבודם כי חכמים אלו חיים
 החכם הגדול והמופך המובהק גרם פלגל והר' אחרון האחרון
 קרש ה שסרו חטבונות קטן הראייה על אופן יושלש עיר
 הקרש תובב והחכם השלם הר' אליהו בטייץ ותלמידו הר'
 כלב אבא והחכם השלם הר' משה בני שסרו חטבונות
 קטן הראייה על אופן קושרים מאות טחוטק לכלל המטענות
 המעמיקות בלפון ואחרים בפיהם ירצו סלה רוב חכמים
 הבאים אחרים הנכונים בכל מקומות חטבונותם ובכרש
 חכמי רטולי וגדולי חכמיו קהלות גלילות ליטא המעמיקים
 בלפון יותר מכלנו מהם חיוס שהעני לידם ספר ארית חלילה
 עד היום נהעם על פיו ומקדשים חכמים המסופקים עלפי
 חטבונות קטן הראייה באפס דעת הברור באשר העיד על
 זה החכם הגדול והמפורסם מן החכמים האחרונים טבהם
 שהיה קרוב למנהג זה טעם הטוב הר' שלמה הוקן המדון
 בכרש אהרן תוקן כמו שכתב בספרו הנזכר טחבר בטנת
 ה אלפים תע ליצירה הנקרא אכרין עזה בחלק הראשון
 מלפני הנקרא רחבעם בן שלמה עמוד ה ואל ואם תהיה
 איה מניעה מעני טחיל ועבירות האויר טלח יראה הירח
 לוי מעיינים בחולאת חטבון קטן הראייה עפ דרכי חטבונות
 קטן הראייה חכמת המכונה ומקדשים מהלכי המאורות הטו
 והאלותיים עכל והנה זה הרב האריך ימים הרבה מאד יותר
 מלפניו טנה ובכל ימי חיוס עברו על דעתו עד יום
 חותו יותר מלפניו טנה היה טוקר על הראייה בכל חרש
 וחרש לאות את הטעם והחדש כפי דת הראייה וכפי הוראת
 כלל חכמיו חכמי אמת והלך עה והעיד ערו נאלמה

פי מעולם לא הוקרה לו לראות את הירח קרוב בליל בהיותו פחות
 קרוב לעצמו וכן כל ימי חיונו עד יום מותו לא היה חקר שט וס-
 רח פתית הירח פחות מן ה' פא חבן ה' והנאה עד שילא חטבון
 קטא פראייה עפ' תראת קרר אליהו פטייזי ועפ' הטעור שכתב חק
 נתן לא יעבור ונהנה זה הרב פמקוס מאטבו ודורתו היה פגלל
 ליטא פער טרוקא טפוא רחוק מאעיר הגדולה שהיא עיר וילנא
 מהלך טענות פגבר והמקום ההוא הוא מאמקוולות המעמקוולות
 פכטן ד' רחב ויילנא נה מאעלות ואפן מר' מעלות ואזי ונה אעפ
 טהמקוס קפוא מעמק פכטן יותר ויותר מעיר קוסדינא פי מרחב
 קוסדינא מאא מעלות ואזי ומרחב ויילנא נה פמא וכפי הורארת
 הר' אליהו פטייזי טפמקוולות מאעמקוולות פכטן יראה הירח בקר'י
 קטנה ובחישות הטעות עפ' לא לא הוקרה לרב הכל לראות לטס
 את הירח פקטא קטנה ובחישות טעות פחות מאזי פמא והסבה
 בא קר'י מהר' אליהו פטייזי טער טעור הקטא בטעור ביותר קטא
 והפחותה טאטאר להראות פמקוס טהבנה עופרת פה ט-
 פמאולות טהפ' ארובי העליה ובעת אשר תתקבצנה ותתחברנה
 כל הסבות המהירות והמחישות הראות הלבנה כפי מה שביאר ה
 החכם הר' אברהם הנשיא התוכן בספר צוית הארץ טער ה
 כתח' ל' והחכם הר' כלב בספר כלכל יופי ברבור טון והראיה
 על זה שכתב הר' אליהו פי לפעמים בן יא ואזי יראה ונה לא
 יקרה אלא פעם ביובל ע' הסלא והורות כי בבר בעיר התוכן ה
 הגדול הר' יצחק ביטראלי כי התחברות כלל הסבות המהירות ו
 והמחישות הראות הלבנה וקבוץ כלן כא מאא מן הנמנע מפני ט
 טקצתן מעכבות את קצתן ואם יקרה ויתחברו בלן מאא הוא עפ'
 הורות ולעט מן המעט והר' אברהם פטייזי חקר טלט ס
 סבות יתר טון מחירות תנועת קבנה ומרחבה מאוכן המלך
 לכאן לכך והיותה עופרת פמאולות טון ארובי עליה בלחן
 מטה היס' ונה טהא כתב ז' ואם תהיה הלבנה מריצה כ
 במהלכה ונרחבת מאוכן המלכות קבאת ככון ועופרת במלכות
 ארובות המעלה מאוכן קטנאה כנען תאוכים וסרטן וקטא ובר'

תהיה

היוצא לעיניו ילדא קטא
 דערין טפמקוולות קטא
 טהבנה עופרת א'י

תהיה מתפסה תחת אור החמה ימים מועטים עד שהגיע יכולה להראות
 פמא טערי לטע' המורה ותהיה נראית בטאטא מערב מערב וכן פתח
 אלא כ' טעות מא קרוב מן ה' טהא ה' יתר וזאז המלך קטא טהא
 אלא יכול להמלא בן טע' העתים מן קרר מלחמ' עפ' הנה מביאר
 נגלה מדבריו כי בהתחבר כל הסמולות המהירות והמחישות הראות
 הלבנה יוכל היר' להראות בן יב טעות וזאז המעור טהפבר הר' א'י
 בתכלית היכולת פקטא פראייה ונה לא יהיה תמיד על הרוב אלא על סמנ
 ונה בטוב הטכיל רעיו החכם הר' אברהם הנשיא טהא הרבר קטא
 דבר לא באמת ולא תהיה על הרוב אלא על המעט מן המעט עפ' טכל
 את ידיו והעוב את מאד דבר באחרונה עפ' ופזרת הנכונה מאא סמנ
 עליה הקדמונים מחפצי אופנות זה היא העדה הבעיטת בין המלך הארץ
 והקצ' והוא יא טעות יארות לטע' המורה ונהנה לאחרי פאטאר הוא מטה
 בדינו מדבותנו עפ' ופאטא הרבר ברטות פמאטא רברי טלוד ואזי
 כתב הר' אבא בספר כלכל יופי ברבור ט' ברבור על מסמור הלבנה קטא
 הראייה כי אחר שכתב הקדושים שתרבה בהם זמן הסתירה ואחפס
 הקדושים שתרבה בהם זמן הסתירה פדבר' הנשיא הכל פתב עור
 רבר' עתקים ז' ואמנם בהיות הלבנה בארבעה המעלות הנשאר
 והם טמאטדיהס ברייב טהא לחלקים והם טור ארובי עקרב ד' הנה לא
 זמן תהפך הוא המלך המלעט בין טע' הקצות ואיגורו יוד ואזי יוד טמא
 לו טעות ותהיה הלבנה נסתרת תחת הענאפ' יא טעות קודם המעור
 ויא טעות לאחרי ונה המלך המלעט לזמן הסתירה לרעה כלל ה
 החכמים בין מחפצי אופנות בין מחפצי טהא עפ' ועוד העוב מנה
 אשר דבר פראט רפור יב פדבר' טמאטא והתלמי על היות על פתב פטי
 מנהב וטבע התורה והמלס עפ' החבור הספון הנה מאא חבור הטל
 והלבנה פנקודה ה' מעלל המעלות והוא הנקרא מלר מלעט טהא עת
 החבור הנה פמא יא טעות יתחיל אור הטמא להאיר חצי מן ה' הירח
 טפמבר עיטנו ואל ילר אור לירח עפ' ונה שכתב הר' אברהם
 הנשיא פמאולות ותוכן זה הרבר (פאטאר הוא מסורה בדינו מדבותנו) פ
 הוא האמת ופדבר' אחר טון וטעות ברור מלעט פי מסורת ברית קבלה היא
 בדיהס מאבותנו ורבותנו הקדושים מחפצי יטראל הקדמונים טהא זמן
 פת טע' טהא ה' טמא טע' פמאטא תלתן וטמא טעות מנסיה

כלב

סדרה . שהכונה בזה כפי מה שקבלו הסופרים הנכונים שכל הפסוקים
 צריך ונחשב להיות כסוף הדין וסמיתו לו שעות י"ח שעות קודם
 המולד וי"ח שעות אחרי המולד . כי כלי ספן זה הרבה להם בקבלה
 דוד מלך ישראל וקדושי כחלמה הר"ר אהרן הראשון קדושה
 שבתם בהקדמת ספר המלכות כי רוב דברי המלכות דברי א'
 אבותינו הם . ואם אין ראיה י"ח ספן לרבה הנה שאלה החדש
 הנה לפס ר"ח שם פבולל עולה ח' והבן זה . וכתב החכם הזה
 הר"ר יצחק עראלה בפ' עקידת יצחק בפרשת בוא בביאור פסוק
 החדש הנה לפס דברים עתיקים ו"ל . והנה פאמת לא תתכן ו
 ראיותה עד שיפברו י"ח שעות לחדושה לפחות כסוף שטנינו
 תלתין וטאת שעה מליכסה שהיא וכו' . וכל טיקרה החדש פחות
 מ"ח שעות קודם השקיעה לריכפה להמתין עוד כ"ד שעות עד השקיעה
 השטית וכו' ע"ל . הרי לך בביאור נגלה מערות שני החכמים
 השלמים והגדולים האלה כי כל חכמי ישראל הקדמונים שהם ה
 החכמים שכללם חכמינו הקדמונים ע"ה בין על הרעת האמתות
 האמת שהיא בקבלה להם מפי משה ר"ע ואין לנו מרעיתם האמתות
 הנאות . ואין ספק כי ברוב החדשים בהיות החדש בן ח' שעות
 יספיק לאותו השעור של קטת הראייה שכתב הר"ר אליהו בטייני
 ותלמידו הר"ר כלב אבא והר"ר משה בצ' ולפ"ט בהיות בין המולד
 והראייה יותר מח' שעות כי כבר הקדמנו שזה השעור שאין לקות
 סמנו אבל יש לעלות מעלה מעלה כפי הלך עד שיאל חשבון
 קטת הראייה הנכונה כפי הראוי והנכון ודע זה . והארכתי בכל
 זה להורותך ולראותך עזמות תפלות חכמת הר"ר שלמה הנ"ל
 שלא היה מקדש שום ר"ח בהיותו פחות מבן ח' אלא מאי שעות
 ולמעלה כדי שיספיק האמן לשעור קטת הראייה הנכונה היא
 הקרבה גדולה במדרגתה לרעת הברור ונתברר חזקה ואמתות
 מן המורגשות ומן המושכלות שכן במדרגה ראשונה מן האמת
 וכבר נספרנו מכוונתנו הרצויה בזה השער ולכן נשוב למה ש'
 טיינו ונכתוב שעור קטת הראייה הנכונה בקצ' הראייה ושעור
 הארך הראשון כפי מה שהספיקו עליו שלמה מטייבי בעד
 החכם האלי הר"ר אב' ותלמידו הר"ר כלב אבא . והחכם השלם
 הר"ר

פי כחשטריחה
חכמה בזה

למפקח אלהי קדושה

על פי יסודו
הראייה כפי
שבון קטת
הראייה הנכונה
היא

הר"ר משה בנ' עליהם השלום
 ונאמר כתב החכם האלהי הר"ר אליהו בטייני בפ' המלות שלו
 הנקרא ארדת אליהו בענין קדושה החדש בפרק לב'
 ו"ל . ואחר שתרע קטת הראייה המתקנת בתנאים שזכרנו דע
 לך קצ' הראייה . והם אם תהיה קטת הראייה יותר משלשונה מעלה
 ועטרה ראשונים והאורך הראשון יותר משלשונה מעלות
 וחלשים ראשונים דע שהיה יראה . אולם אם תהיה קטת הראייה
 פחות מזה והאורך הראשון פחות מזה דע שלא יראה . וכן אם
 תהיה קטת הראייה יותר מעטרה מעלות . והאורך הראשון יותר
 משלשונה מעלות דע כי היה יראה ופחות מזה לא יראה
 וכן אם תהיה קטת הראייה כא' עטרה מעלות ויותר והאורך הראשון
 מ"ח מעלות ויותר דע כי היה יראה . וכן אם תהיה קטת הראייה
 מ"ב מעלות והאורך הראשון יותר מ"ז מעלות דע כי היה יראה
 וכן אם תהיה קטת הראייה יותר מ"ג מעלות וחלשים ראשונים

קטת הראייה	האורך הראשון
מעלות ראשונים	מעלות ראשונים
ח	יג
י	יב
יא	יא
יב	י
יג	ח
יד	ה
ט	ד
ז	ב
ו	א

והאורך הראשון יותר משלשונה מעלות
 מעלות ועטרה ראשונים דע
 שהיה יראה באופן קוסריות
 שלחמה מן השנה מא' וא' .
 מעלות . וכן הוא ציור לוח קצ'
 הראייה . ולמה שצריך שתר
 עהו שכל החשבונות והתקנות
 שזכרנו בחשבונות קטת הראייה
 הכל נתבאר בחכמת התכונה ב'
 בספרי ין וערב בראיות ומופת'
 אשר אין בהם התכונות ובסדרה
 והם גנובים אדם מהספרים שחברו חכמי ישראל שהיו בולין
 הנביאים ובפרט ומבני ישראל ירעי בינה לעמים והענין בידה
 בולין הנלות והעתיקות בלשונם ואח"כ הסתירוס ולא הענין בידה
 אלא אם אנהנו בראיותנו שהם ע"י ראיות ומופתים אין ראוי לנו
 לבעוט בהם . אולם נסמך עליהם ולא נחוש אם חברים חכמי
 ין או חכמי ישראל . עד כאן לשון הרב רבט וחלל תחת לשוננו

אח' לב'
מב' יססכר ככתוב

הנה עיניך הראות מה שכתב החכם האדיר בביאור נגלה כי
 חטונות קטות הראויה הן נחבארו בחכמת התכונה בחוכמת
 חכמים אלהים וכן העיר החכם הגדול הר"ם בלול בהלכות
 הדרש בספר זמנים . והנה איך להדגיש מה שהקדמת חשבון ש
 קטנה היא הקדמה גדולה ותוקף אלהות יותר מכל שאר הקדמו
 כלן וראוי לספק עליה בכל עת ובכל מקום בלי טוס ספק ופוגה
 כי היא קדמה בהדרגה לדעת הברור והנורא .
 סוף דבר . אם נוכח לדעת הברור לראות את הירח בליל .
 נקרא בראיה . ואם לא נוכח לדעת הברור נחטוב
 חטונות קטנות אם יהיה מן הראוי להראות בליל . נקרא יוס ל
 ואם יהיה מן הנמנע להראות בליל . נקרא יוס לא בלי טוס ספק
 ולא נטורק ענין לטוס הקדמה שבעולם ואפילו אם יראה הירח
 עם השמש ביום ל לא נחטוב להראות כלל . אלא יהיה יוס
 לא מקורט הואיל שהיה מן הנמנע להראות בליל

חשער השביעי

בזכרון דברי החכם הר"ם מה שחל
 ובריאיתו שברא מלבד דת אחרת
 ולמה חרט בעדת הקראים בענין קדוש החדש מה שלא ש
 טערוס אבותינו ורבותנו הקדושים הקדמונים והאחרונים ע"ה
 והתשובות עליהם . אחר המחבר קורס שאתחיל לכתוב
 לפניך דברי החכם הזה והתשובות עליהם אכתוב לפניך ב
 כפאן הבעה אחת קטנה ואומר "

כבר ידעת מה שכתב הר"ם בלול בספר המורה חלק ראשון
 צדק נ"א . כי הדנה דברים טבעיים יש בעולם שהם
 ידועים וגלויים לכל וברורים בלי טוס ספק לאלתתם
 עד שלגורל חוקתם ואלותתם הם מבוארים נגלים לכל והם
 בהדרגת האורגטא והמוטפלות הראשונות ואין טוס צורך
 לבארים ולהוכיחם לעולם פרסומם בכל העולם . אלא נחטוב
 יקרה טיאל איט א תועה וקתעה ויגור הפך הדבר ההוא הגלוי
 והברור המפורסם בכל העולם ורבים יגעו אחריו ויאמינו ב
 ברבריו מן המאמרים בחכמה . ולכן יביא הצורך להכחי הראות
 להביא

להביא ראיות אמות ואופות על אמת הדבר הגלוי והברור
 ההוא ולבעל דעת המנגר בעולס מלכס וסתירות רבות על
 הוותה בטלה ומבטלת בעצמה . והמטל מה שמה טקרה בענין
 תגועת הטמים ומכוחת הארץ נאכס הריקות . כי זה מן המבטל
 המורגטות ומן המוטפלות הראשונות כי הטמים מתגועים
 והארץ נחה וטופנת ועושרת לשר פלתי מתגועת כלל .
 וכל מי טיאה מחוגה ביר איט א המאלייר עגולה א יפין זה .
 ובמאופ ידוע הדבר וברור כי אין ריקות בעולם אפל החלול פלן
 כלן מלא אור . אמנס אחר טיאלו אנטיס טועים וטועים
 וברא מלכס טהגלגליס נחיס וטופניס בלתי מתגועים
 כלל אפל הארץ היא מתגלגלת ומתגועעת בסבוב . וטיט
 ריקות בעולם ועלמה . נמש רביס אחריהם והאמינו לברה
 הוצדקו הכילוסופיס האמתיים להארץ בבאורה תדרוט
 הנגלה והמפורסם לאמת תגועת הטמים ומטותת הטמים
 ואכס הריקות בחוכמתם טכלייס ולבעל דעת המנגר
 בעוליס רביס נסתירות גדולות כנודע למעייס וחוקרים
 בספרים . ודן זה בענין מה מלכס קרה בענין
 המוריי הזה . אטר אכחט בביאורו דל בענין
 קדוש החדש ע"פ הראיה . כי הנה כל חכמי ישראל פה א
 כלס קראיס ורביס קדמונים ואחרונים נחטוב ויגורו אחר
 במלות החדש הזה לכס ראט חדשים טהכונה הרלויה בו
 לך ט ר"ה בראיית הירח החדש טנתחדט אורן אחר
 הסתתרו ונראה בערב . וכן כל חכמי הקראיס כלס נה
 א נחטוב ויגורו אחר כי התחלת החדש הוא מעת טיראה
 הירח החדש בערב כפאת מערב אחרי טקיעת החמה
 על הרוב ולפעמים פטיקרה ויראה הירח עם השמש קורס
 הטקיעה סמוך לטקיעה ע"פ מתחילים החדש מהערב הפא
 אחר טקיעת החמה . וכל חכמי הקראיס כלס קדמונים
 ואחרונים כה א פטלו את הדעת האחת מהטט דעות הבעל
 האומרת שהתחלת החדש הוא מעת טיראה הירח עם
 השמש אחרי הכהרים . ובי היום ההוא פלו מהקדש . וכל

הארץ

חכמי ישראל קראים ורפנים יחד עם כל חכמי אמות העולם התוכני
 כה אחד גורו אחר כי בהיות מרגע המולד האמתי עד עת הטקיעה
 פחות מל"ב שעות אי אפשר שיראה הירח בכל מקום טבעולם וב
 וטוס עם כן העתים וכל התוכנים הגדולים והאצטעניס ב
 בארץ כלם בספריהם באופנים נאמנים כי מרגע החבור האמתי
 עד התרחק הירח מן השמש שט מעלות הוא תחת השרפה והכסוי
 ואין לו אור כלל עדיין והוא מן השקר הנמנה שיראה בטוס מקום
 טבעולם והסכסון על כל אלה הרברים המבוארים והטריס ה
 הכוללים כל חכמי הקראים הנבונים הקדמונים והאחרונים איש
 אחר מאס לא נגדר שלא יאמין אל האמת

אמנם בימי האחרונים קם חכם אחד מחכמי הקראים אשר ב
 בקוסטנדינא טלו הר"ר משה מחלי שיהיה בטנת
 האלפים ורפלידה והסיפון עליו את ברית הפך לפרט גדול
 וברא בלבו דת אחרת ומנהג חדש בדן קדוש החדש בחלוק דת
 הקראים ועליו נתקיים מאמר החדש אשר ברא בלבו ועקר את
 כל הטריס הנל והפך את כל היסודות החזקות והחריב את כל שב
 הבנינים הגדולים הבנויים מימי עולם ומטעם קדמוניות ובטל
 את דת הראיה הקיימת והאמתית הנמשכת קודם נתינת התורה
 לעת בריאת העולם טמון ארס הראטון וקיים דת אחת בטלה
 וחשטלת מהטט דעות הבטלות הבנויות על קן תהו ויסוד כהן
 "שחלק יוס חטוב יוס והיא הרעג האולרת טאס יראה הירח עם
 השמש אותו היום מאקדט ואפילו אם היה מן הנמנה שיראה הירח
 בלילו ואחריו בא החכם הר"ר משה מלורדי ע"ה ומטק גם הוא
 אחריו ואלא את דבריו וסמך על דעתו ואבר על זה ספרו הנודע
 הנקרא מלכות משה בדין קדוש החדש והפי קרא טמון מלכות
 "משה כי הוא מלכות אנשים מלמדה מלכות מחלי שחדש דת
 "חדשה והעיקר מועדי ה המקורטיס מעתה הנכון ומאוערס
 "האמתי ואינו מכלל מלכות משה עבר ה שכתב בתורתנו הקדושה
 במלכות ה פרה מאידת עינים החדש הזה לכס טאנו לקדש
 ראטי חדשים בראיה כהן שהקדמנו ולהיות שטני החכמים
 המכריס האלן היו ברורות ראטי ומנהיג הדוח והיו עטריס
 וגבירים

וגבירים גדולים טממע אנטי הרורות ההם לרבריהם אעפ
 טבימי מטעה מחלי בזקנותו כאשר בא הר"ר טמוןל דמתי אחיו טל
 הר"ר כלב אבא מעיר הלכן אל עיר קוסדינא ומנוחו אנטי הקהל לחכם
 ומורה הלכה עליהם חלק הרבה על הר"ר משה מחלי ולא קבל ע
 עזתו וגורתו ואחרי מות הר"ר משה מחלי קם תלמידו החכם מ
 משה בני ובטל את דעתו וסברתו בס המלכות טלו וע"ה אחרי
 מות טני החכמים השלמים המפורסמים האלה טהם הר"ר טמוןל
 חמתי והר"ר משה בני דאי ה ואוטבי טמון חכמי האמת והצדק כ
 פטקס אחריהם הר"ר משה מלורדי החכם הגביר והעטיר המופלג
 בקוסטנדינא ומטק אחרי דעת החכם משה מחלי הנל והנהיג
 את כל אנטי קהלנו ע"פ דעתו וסברתו וכאשר יבא טמנו בכל
 קהלות הקראים להיותו חכם גדול ברור והתפסטו ספריו וחבוריו
 ונתקבלו דבריו בקהלות בלילות קידים וחלוא ופד היוס הזה ב
 באלו הקהלות מתפסטת גורתו וסברתו ומתחלל טס טמים ב
 כפרהסיא לפי טאנטי הרור הנמטכים אחרי דעתו וסברתו
 ומלכותו מחללים את מועדי ה המקורטיס ולא יקראו אותם מקראי
 קדש באוערס ומקורטיס את ימי החול ממט אשר לא כזה ה
 כהן טקדה זה הענין גם עכטין בעונותינו הרבים בטנה האמת
 בחדש תשרי התקין לפ"ה כהן טמנפיר העטן בשער האחרון
 לכן מיראתי את ה ומאזהבתי את האמת ומקנאתי את קנאת ה
 לכחות בראותי חלול תורתו התמימה הנאמנה וחלול מועדי ה
 המקורטיס לקחתי מאמר החכמים בלבי מה שהגירטו ואחריו
 במקום טיט חלול טמים אין חולקין כבוד אפילו לרב ואמרת
 להביא בטער הזה את כל דברי החכם הר"ר משה מחלי התועה
 והמתעה ובריותיו הגרים ולהטיב עליהם תשובות נכחות ו
 ולבטלם בטול עולמי בסתירות חזקות כרי לחוק את ירי
 יראי ה ואוטבי טמון המחזיקים בדת הצדק ואמת שהיא דת ה
 הקראים הישנה לקדש דת בראיית הלכה ומעשה אתחיל
 לבוא אל המכוון בעזרת המלמד ארס דעת ואומר
 ברוך ייני צורי המלמד ירי לקרב אצבעותי למ
 למלחמה

הספר פוסט וקבל וס אלה
 מצוה משה של המדבר מריב
 קדש בודל טער פרעג
 החכם משה מחלי

ר' זלמן לביא ד'תתק"ל
ר' זלמן לביא ד'תתק"ל

כתב חכם הר' לטה לחלי בתעתי טהקריס לספורי המעטיות
טלן בקרוט ראטי החדשים אשר ברא מלכו דברים זרים זל
בראיתו פל אנטי דורנו הקוראים והאחרונים בטענים בקרוט
החדשים לפי קצב רוב הטעות ולפעמים כחאמר בן
עזריאל זל ולפעמים תראה הלכנה בן וטעות וכן לטעות לא
תראה ואפילו בטענות ובביאור הסבות הנזכרות ילמדנו רגלי ה
הסלסילי טענים על קצב הטעות עד טענתה הלכנה בן
עטר טעות ומעלה לקרשים את החדש והלא ראוי להם טיעוני
על מה שלא הזכיר שום חכם להביט טעות המולד ובפרט יחכם
הר' אהרן נע טהפיד סימני ההקדמות בקרוט החדש ולא הזכיר
מספר הטעות והנה אכ אין טעמן במספר הטעות כלל עכל
ואחכ האריך בזכרון הסבות החייבות רבוי הטעות ולפעמים
ואחכ אחר דבר זל אמנם חכם הר' אהרן בעל הלכות נע
בראיתו טלספר הטעות ברבויים ולפעמים אין ראוי להטען
כלל לא הזכיר להזכיר מספר הטעות כי אס פדרך קטת הראי
ער כאן לטענו התשובה באמת כי לא הזכיר
הרב הקרוט מספר הטעות בבירור ולא יתחייב לזה
לקרש החדש במיעוט הטעות אשר הגבילו התופנים הבקאים
טמן הנמנע להראות הירח בהן כגון בהיות הירח פחות מליב
טעות לפי הסכמת כל חכמי העולם ועוד כי בטעור קטת
הראיה רל הארך הראשון יורע חשבון הטעות בלכאוס כי
קטת בין ט מעלות בהיות הלכנה הולכת במהלכה הטוא יל
יטרך ליה טעות אופחות מעט ובהיותה הולכת במהלכה
המהירה יטרך ליד טעות ויותר מעט ולא פחות לזה
וחסלא מלמנו מה לו ולכרה הזאת להתאונן על רבוי הטעות ומ
ולפעמים והלא הוא אינו חושט כלל לא לקצב הטעות ולא לטעור
קטת הראיה אלא אפילו קורס המולד גור לקרש באחרון טראיה
הירח עם הטוט אותו היום מקורט ומה טהביא לו לסיוע מ
מאמר הראשון טאמר כי לפעמים בן וטעות יראה הירח
נה המאמר לו לא לעזר ולא להועיל כי אינו כפי פטוטו כפי מ
חשבתו אמנם יש לו כירוש נכון ואמתו כמן טנביא בטער
התשיעי

התשיעי בעליו עור אחר וגור אחר כי פחות מן מעלות
לא יראה ויותר מליב עכפ יראה התשובה בזה
המאמר דברסרה על הרב הקרוט כי אחר בטמן
דבר מה טלא אחר הרב ולא עלה על רוחו מעולם טראה קטת
בן ו מעלות חלילה והרב כתב בס המלות כי בהיות קטת
הראיה פחות מן מעלות לא יראה ולא זכר כלל לא ו לא
כא הוא ברא זה הטעור מלכו ויחסן לרבינו הקרוט ואין ראוי
לעשות כן ואס יאמר כי סמך לדברי הרב מה טכתב בספר
כתר תורה בפרט כא בפסוק החדש הוא טכתב הרב לטס
דבר זל כי באמת הירח תחת הכסוי עד טיתרחק מהטמט
ומעלות עכל נטיב לו ומאמר כי לא מון הרב לטס בטעור
קטת הראיה חלילה כי אס כמן כוונה אחרת לספר דעת
אחת בטלה מהטט דעות הפטלות כמן טעתידין אנטנו לבאר
כונת הרב הראיה במאמר הנל בטער התשיעי בעליו ועל
ההטלמה אפילו אס היתה כונת הרב בלחטבתו חלילה
מה טאין בן הרב באמת מלי החדש לו להחליק דבר הרב
ממה טכתב בס המלות למה טכתב בספר כתב תורה
ולפעיל סתירה בדברי הרב הקרוט והלא הוא עכטין
עוסק בדברי הרב מה טכתב במלות ולא במה טכתב
בכתרתורה ואין ערבב דברי הרב ללא אורן ועוד
מה לו ולכרה לו להפחית הטעור טנתן הרב הקרוט לקטת ה
הראיה ט מעלות והוא החליק בו והלא הוא אינו חושט לטעור
קטת כלל בין לטעור רב בין לטעור מעט ומקרט אפילו פ
פחות מלמנו מעלות פט פחות מן אכ מההועיל בכך ואין ו
זה כא רוע לב להחליק דברי הרב הקרוט ללא צורך וללא
תועלת לתת סכטול לפני העם ולהתענות מני דרך היטור
טהריכנו הרב הקרוט נע עור אחר ומה טבין
ז יד צריך להביא ראיה מההקדמה טלזכיר בקה
התשובה בזה נאס הרב ריס היואס מני טוטיהם
אכל הוא אומר ואינו גומר אלא עוטה ההפך
כאמרס יורע אדונו ומתכוון למרור בו ונה כי הפכוון מזה

הוא אשר הוא כי בהיות קטת הראייה כלילו פחות כלל מעלות הוא מן הנמנע
 להראות בתכלית המלגות ולכן הוא פשוט מן הנמנע לקרוא כי
 רתנו בראייה ולכן נשלק היום הל' ולא נקרא כלל ונקרא יום לא
 בלי שום ספק ופנה ולא נקרא עוד ליום הקרבה שבועות ל
 להקריב ולומר שיום ל מקורט הואיל שהוא מן הנמנע לקרא א
 את יום ל מסבת המלגות הראות היום בתחלת יום ל ר"ל בערב
 בלי ל כי למנע טבע קיים לא ישתנה לעולם אבל אם
 יולא חשבון קטנה את היום בלי ל יותר מל מעלות עד יד
 הוא מן התרשים המסופקים אפשר שיראה היום בלי ל ואפשר
 שלא יראה ולכן אם היה האור מעט או עכור בלי ל צריך
 להקריב הקרבות האותן ההקרבות החזקות והאלמותיות שהזכיר
 הרב הקדוש להקריב מן איזה יום מקורט מהב ימים ה
 המסופקים אם יום ל או יום לא ואם הוא לא כן יעשה
 אלא אפילו כשיהיה קטנה מעלה א או אעלה בלי ל כשיראה
 להחיות ביום ל ע"פ המלש אפילו בשער קטן ודרך מעט
 קריבואמר שהוא היום מקורט עוד אחר

והיותר חזקה עליה יטען הנטען בקדוש היום
התשובה מן יתן והיה לבבו זה לו לעולם לעטו ככל
 היותו מכין להטען בחדשים המסופקים

על ההקרבות הראשונות החזקות והאלמותיות כפי סברת ו
 וגדלת רבנו הקדוש נ"ע אבל הוא לא עשה כן אלא בהכרח
 זה כי בטל השליך ארצה את כל ההקרבות הראשונות החזקות
 והאלמותיות וטעם אחר כאין ונטען במלגות קנה רכוש ש
 שהוא הראות היום עם המלש ביום ל שהיא הקרבה ה
 היותר חלושה ומסופקת בבלי אשר יבא בכפ ונקבו
 עוד אחר ואחר טעם כל ההקרבות אשר טרעם אשר
 חכמת התבונה לקוחות לא נחסרה אחת

התשובה גם בזה האמר לא צדק כי עדיין לא ספר
 הרב הקדוש כל ההקרבות כלן ונחסרה מן
 אחת שהיא אידה הרב בבונה לאחרונה יטען היותר
 אלתית וחזקה מכלן והוא חשבון קטת הראייה שהיא שרש
 כל

כל ההקרבות כלן והיסוד שלהן לפי שמלגה נרע בלי זה חרש נאמר
 להשתמש באותן ההקרבות ובאיה חרש לא נאמר אלא כמין שילא
 האמת מכין במקרה באחרו לעיל נמא טען ויד צריך להביא ראיה
 להקרבות וכו' עוד אחר הוצרך להביא הקדמה תורנית משרט ה
 הכתוב ולמלש **התשובה** גם בזה דבר סרה על רבנו ה
 הקדוש ליחס לו דבר שלא דבר הרב ולא עלה על רוח

וכנראה שזה החכם רצה לתלות פרחונו בדבנו הקדוש כמאמר בעלי
 הקבלה אם תראה ליחנק התלה באין גדול (אחא-סוה) רכונם בזה
 אם תראה שיהיו דבריו נטעמים ומקובלים לבני אדם תיחס אותם
 לחכם גדול שהוא יסוד העולם ומהם למד זאת התחבולה החכם
 משה מחלי ויחס כל בריאותיו וטענותיו לרבנו הקדוש נ"ע וחלילה
 חלילה לרב הקדוש מכל אלה כי הרב נקי וכסאן נקי מכל אלה הטענות
 והבריאות ואנה מלא זאת האבירה בכל ספרי וחבורי רבינו הקדוש
 נ"ע שיקרא הרב להקרבה חלושה ומסופקת בטעם הקדמה תורנית

ואם חשב את הרב הקדוש שהיה כמותו בלתי יכול להקריב בין האמת
 והשקר ובין המלגות המלגות והמחויב ובין האפשר ואין מלגות עתה
 לגדור במלגות כמותו חלילה לרב מכל זה והנה הרב הקדוש א
 אדרבא הבריל את ההקרבה הזאת האחרונה החלושה והמסופקת ה
 מההקרבות הראשונות החזקות והאלמותיות והורידה למטה למען א
 חליטותה ואתנה בראש הפרק שנטתמט בה באכס ההקרבות הראשונות
 החזקות והאלמותיות בטאמר טאין בהם סימן הקרבה חזקה

במלש שער הרביעי ומה שקצר הרב הקדוש מלא הרב הא
 הארץ שכתב בביאור גמלה פראש פרק ין פאופן קדושה חרש
 בטאין דעת הקדוש או ההקרבה טעם הוא הכחיתה וחסירה
 מכל ההקרבות פלג ואין אכ כלה פיו החכם הזה ועד כח
 לחטור את הרב הקדוש הכטר ולהכרך את דבריו האלתיים
 וליחס לו דבר שלא כין מעולם לקרוא להקרבה פחותה וחסרה
 בטעם הקדמה תורנית וצורך גדול ונכלא מזה כי מעט מלגות
 הלאותו אנשים קדושים והלאה גם את האלהים ית"ש
 דבר סרה גדולה הוא אחר גם על הש"ת פאמר כי נמלא
 בתורתנו הקדושה והנאמנה הקדמה אחת נגדיית ולכחט

למכות החרט הזה לכסרה . פי בתחלה זאט געט'ת בלכות ה
 החרט הזה לקר'ט החרט בראי'ה טכאטר גזכה לראותו בלי
 בחוט העין באפס מעל'ק ובהיות מעל'ק כטנרע ייעה ברורה
 טהא ראוי וכטר להראות אל' נקדטהו . ואס לא יראה אנרע
 טלא יראה יען טהא נמנע להראות . נמנע מן הקדוט נלא
 נקדטבו יען טהקדוט תלוי בראי'ה פמל' . ואח'כ כתב בתורתו
 הקדמה אחת תוריית טנחנור פרת הראי'ה ונקדט את החרט
 הנמנע להראות בלי' . והנה אכ' יתחייב מזה טנוי דאן יריע
 לטי' ח' ובטול גדול וסתירה רבה לתורתו התמימה טיכורה
 דבר והפכו חלילה לו ית' מכל'ה דכתיב כי אני לא טניתי
 אתם בעלי הדעת והתבונה הביטו וראו לדברי' זה האיש
 עד היסן העשה מעותו ולא הרעט . ונטי' יפכר בעד' ויא'
 ויחטבו מטיאט ומעצמות . ע'ק'ת ועוד אחרת כי טעה
 טעות גדולה בפסוק ויתן אותם אליהם ברקיע הטמים
 לבאר על הארץ ולמטול ביום ובלי'ה טסמך מלכו להנחתו
 תואת הטקרות והבעלה טקראה בטס הקדמה תוריית . כי
 סבר טהמחטלה מוטותכת לטנ המאורות להאיר טניהס
 כא בטוח בין ביום ובין בלי'ה . נלא ירע כי הטמט הוא לבדו
 דמטול ביום והירח הוא לבדו המוטל בלי'ה . פי פטס ט
 טהטמט לא ימטול בלי'ה כי אס ביום כך הירח לא ימטול
 ביום כמס כי אס בלי'ה . נלא טת לבו גס לואת והכחיס ה
 ככתב'ס . פי הנה פתוב בתורה את המאור הגדול למחט'
 למחטלת היס ואת המאור קטן למחטלת הלילה ואת היס
 וטעי כנביא'ס נותן טמט לאור יומס חקות ירח וכופביס
 לאור לילה . ומטולט בכתב'ס את הטמט למחטלת ביום
 את הירח וכוכביס למחטלות בלי'ה . וא'ם יאמר כי
 בקדמות הירח גס הטמט קודם הטקיע . יתחייב ל
 להיות הירח מוטל באותו העת מן היס . **התשובה**
 הנה הירח מיוס טנ עד חצי החרט יראה בפל
 יוס ויוס ביום קודם טקיעת הטמט ומחצי החרט עד יוס כו
 או כו יראה בכל יוס אחר וריחת הטמט והנה אכ' כפי

לא

דעתו יהיה הירח תמיד מוטל ביום כמל' הטמט . ואכ' ית'טנו ס
 סדרי בראי'ט ודבר אלהינו יקוס לעולם חלילה לנו מכל אלה ה
 המיות והטענות . והיט טעות וספלות בעולם גדולה מלואת
 להכחיס פלורנטות והמפורסמות . עוד אחר כמל' ע'ד מל'ט
 טיראה הירח ביום ל אפילו עס ניכזי . הטמט טיראן בארץ
התשובה הוא הוסף מרעיתו את הניכזיס מה טלא נוכר
 בדברי טוס חכס . וירוע כי כל המוסיק מרע
 ומי התיר לו את בת יתרו נטיא מרין ליתר . ולמוסיק מלכלו פ
 הניכזיס ברין קדוט הירח מה טלא כתבו גדולים וטוביס מלכו .
 והלא פעמים רבות אנחנו רואיס את הירח עס הניכזיס בלי' .
 ר' בלי' ל' ואכ' כפי בראיתו הוואת יהיה יוס כ' מוקדט אין זה
 פיאס הבל ורעות דוח . עוד אחר והירח ימטול כהרף עין
 בארץ והטמט על הארץ או ניכזי . **התשובה** מה טאמר
 שהירח ימטול כהרף עין בארץ בעוד הטמט ע
 על הארץ . זה מן הטקר הנמנע טימטול הירח ביום בעוד הטמט
 על הארץ . וכבר הקדמנו טברין וטעותו ואין צורך ל'ה
 להכפיל . ומה טאמר שהירח ימטול על הארץ אחרי טקיעת
 הטמט עס הטעניס זה אחת טימטול הירח על הארץ
 אזי אמנס לא יוכל טוס ארס בעולם לומר טזה הירח הוא
 טל היוס טעבר אלא הוא טל היוס הבא . עוד אחר ואז
 הוא בן ל אותו העת מוקדט . **התשובה** מה טאמר ואז
 הוא בן ל . בזה המאמר הרה עמל . והוליד און כי הוליד
 תוכרה והניח הנחה בלי הקדמה אמתיות . כי מלין ירע והקדב
 פיות הירח בן יוס ל אס להראותו עס הטמט לבד או עס
 הניכזיס . הנה זה הקרבה וזריכה לסיחניס טהס טעור הירח
 ודרכו . ואס יאמר טאינה זריכה לסיחניס הנה אינה הקרבה
 כי גדר ההקרבה הוא היותה בנויה מן הסיחניס כפי מה טביאר
 רבינו הקדוש ג' ואס אינו הקרבה מה הוא ואיך נטמחטבו .
 ואס יאמר טהא הקדמה תוריית . כבר הקדמנו טקרות זה ה
 המאמר והמנעו . ואכ' מלין ירע והקריב היות הירח בן יוס
 ל' ולא בן טל יוס ל' . וחכ'ט שהראות הירח עס הניכזיס יורה
 טהא בן טל יוס ל' כמל' טהקדמנו . ומה טאמר אותו

העת לקודש • התשובה • כיו ענה בו במאמרו הוא היותו •
 ולא לכלל דת חכמי • הקראים כלם בהתחלת החרט • ט
 שכלם הסכימו פה אחד ונמנו וגורו אומר שהתחלת החרט והקדוש
 הוא מעת שראתה הירח בערב אחר טקיעת הקול ויתחיל הקדוש
 מערב השלישי • שהוא התחלת היום והתחלת החרט ג"כ וא"כ
 שראתה הירח עם השמש סמוך לטקיעה כמין שביארנו דעתם •
 וכוונתם הראויה בשער ב' וג' • והוא אומר שהתחלת קדוש החרט
 יהיה מאותו הרגע שראתה הירח עם השמש כשאלמר קומו העת
 לקודש • וזו דעת אחת בטלה ופבוטלת מאותן הן דתות שבטלון
 כל חכמי הקראים כמ"ט • רחמנא ליצלן מהאי דעתיה •
 עור אחר ולמפרע יהיה יוס' ל' מקודש להתחלת היום ואפילו שלא
 היה הירח מקטת הראייה כמין ע"ד מ"טל שהיה קטת הראייה פחות
 מן מעלות אחר היה נמנע שראתה לפי דרכי התכונה •
התשובה • שכן טעמים עליוה וטעמו חרבו מאד על ד
 דברי זה האיש איך עמד בפניהם כנגד
 תורת ה' מליכה וכנגד כלל חכמי ישראל שאומרים פלס כה א'
 כי קדוש החרט הוא בראיית הלבנה בלילו • והוא חרט דת חק
 חרטתה בקדוש החרט אשר ברא כלבו ואמר כי אפילו שלא •
 היה הירח נראה בלילו בתחלת יוס' ל' שהיה הראותו מן הנמנע
 וידע זה ידיעה ברורה לחשבון קטת הראייה שהוא מן הנמנע
 הנאמר שראתה הירח בלילו לפני שערין אין לו אור חרט כלום
 שהוא תחת הכסוי והטריפה • ע"כ התנגד כנגד רצון הש"ת
 וגדרת חכמתו בתורתו טעמו דאח וקדש וכנגד כל חכמי ישראל
 וגד אחר לקדש את יוס' ל' להתחלתו • הנמנע כזה איש בכל חכמי
 הקראים בקדושים והאחרונים טיעמור בביאור ובפניהם כנגד
 התורה ומלכותו וגור גורת בהפך תורת ה' וחלונותיו הבריות • והנה
 היום חסית ולדין את האנשים החלושים פלדע ובטלמנע ואומר ד
 שהוא הולך בעקבות רבנו הקדוש ונחמיק ברעתו • ואיך א"כ נטאן
 לבו לעבוד את כ' רבנו הקדוש שהוא ע"ה אחר כי ההקדבה מלון
 האכסר • ודעת הרב הקדוש הוא טאם יהיה החרט מסופק אפטר
 שראתה בלילו ואכסר שלא יראה אזי נדרק לראות הירח ביוס' ל'
 אם יראה

אם יראה עם השמש גדול חטעונו ודרבנו יהיה אותו היום לקודש
 ואם יהיה מן הנמנע להתחלת בלילו נעכר את החרט ונקרט
 יוס' ל' בלי טוס ספק • מה אומר כי אפילו אם יהיה מן הנמנע ד
 שראתה בלילו הירח פאטר נראה הירח ביוס' ל' עם השמש ואפי'
 עם הנמנעים אחר טקיעת החלה יהיה יוס' ל' מקודש • והלא •
 הוא לכלל והאיש אשר יעשה בדרון • ובכלל כי דבר ה' בזה
 ואת מלכותו הפך • והנה א"כ איך יוכל טוס איש מודע ישראל •
 שהוא לכלל ידיו ה' ומוטבי טאן להתמקן בדברי זה החכם ד
 ולהחטיך אחרי דעתו וסברתו • באמת לא יתכן זה אלא לאחר
 משינס אנשים • אם טוסה טאינו יודע בן ימינו לטמאלנו •
 אן חזיר ופוטע טיורע רבנו וזאת כוון למרד בו • וטניהס כ"ה
 רעים • עוד אחר כ"ט לפי ההקדבות שמספר אחר חללי
 אן אחר חסדים טגור החכם לקדש וזולת זה •
התשובה • חאלרו כ"ט לפי ההקדבות וכו' • נראה כי הקדבת
 ק"ט"ה' היא גדולה ותוקה ואמתית אפילו בעיני
 יותר מטאר ההקדבות אלא כי מרוב גאותו וגאוונו ועברתו וברין
 לא טת לבו גם לזאת כ"ט לטאר ההקדבות • ואיך א"כ מללנו לבו
 לרחות את חווק ואמנות ק"ט"ה' ואף גם טאר ההקדבות הראשונ'
 החוקות והאמתיות שהפירס טהס חק מקובלים מימי עולם
 ומלשנים קדמניות ועוב ארחות יוס' ל' ללכת בדרך חטך הבריאן
 והטעיות שברה מלבו • והכחיש את כל ההקדבות החוקות והאמתיות
 שהפירו אותן חכמינו ע"ה בסכריהם • ולא טלע לגדרת ואזהרה
 חבנו הקדוש טגור לסמוך עליהן ולקדש בהן וחלק בזה על ד
 דעתו ועוב חקור חיים חיים ההקדבות החוקות והאמתיות ד
 וחכב לו בורות נטברים אשר לא יכילו חלים • חלנס מה טיש
 לומר בזה הוא לחתוך גנותו טל זה החכם למרנו טבחן • טלא
 היה לכלל החסידים והחלקיקים אחר פנה ואחר בלב בקצת •
 החכמים טחולק' כבוד לפרסוס כי בפייהם יכברו את חכמי
 הקראים ולבס רחק להם • אבל זה לא היה כן אלא כיו ולבו
 טוים • כי פאטר היה בלבן להרחיק ולהכחיש דת הקראים
 בראייה ולהאמין בדת הבטלה שהתחלת החרט הוא מעת ד

טיראד הירח עם השמש : פן דער בטחון והבחיט כל מיני
 בקרבות טפת בו חבלי הקראים פספריהם פין הקרמונים
 אין האחרונים ולא טס לבו אליהן כלל וחטבם פטברו חרט
 הנטבר : ופרי לרמות את המון העם טיטלעו ברציון
 פרה מלבו תחבולה א' ואחר טיט לו הקדמה תוריית וטרה
 דומה לתחבולת הרבנים טאלמא טיט להם תורה טבעלטה
 טהיא חלבה לטטה מסיני כדי טיתקבלו דבריהם אלל הפתא
 עור אלר : עכ"ל הקדמה היא המוטלת בכל הסימנים
 וההקרבות אטר הגפיה : **התשובה** פבר הקדמנו
 טקרות ה המענה לל מציא : הקדמה תוריית
 מבעלת מלות התורה טהוא מן הטקר הנמנע ואין לו
 להכניס הדברים : והואיל טההקדמה תוריית הברויה
 היא טקר ואכס אכ הקרבות החזקות והאמתות טהו בידן
 רבנו הקדוש עולדות בתקתן ואמתתן לעולם ועד : עור
 אלר והספה פה היא מלר טחלט הירח דקא מוסק היום אותו
 היום מקורט מתחלתו : **התשובה** פטס טהוא ~~התשובה~~
 מן הטקר הנמנע טיטול : הירח אפילו דק א פ
 פיוס פו מוטלתו בלילה לא פיוס : פך הוא מן הטקר הנמנע
 טיהא אותו היום מקורט מתחלתו : וטאליה כח וספ
 יהיה היום הדוא מקורט מתחלתו הואיל טהוא מורה לעלמו
 טמן הנמנע טיראה הירח פטלו בתחלת היום ואסלא נר
 נראה הירח בלילו בתחלת יוסל לא מוטל פאותה הלילה
 ולא מכל לקרט את היום פו איך נכנהו פטס ראט חרט
 והאור החרט עדין לא נראה : והנעדר אין לו דין הנמלא
 ולי טדין הנעדר בדין הנמלא אין סבלות בעולם גדולה
 מנאות : עור אחר פו חלק מן היום נחטב כל היום :
התשובה גס פה פיוענה פן טהוא ילא מכלל אכפלי
 הקראים עה פו פל חבלי הקראים הקדמול
 והאחרונים עה פטלו נאת הקנחה הטקריית פטלו טוכר
 חרר לוי חלוי פספר המלות טלו פטמול הדעת האופרת
 טתחלת חרט הוא מנעת טיראה הירח עם השמש

אחר הצהריים : פו הדעת הבטלה האת נבנת ונעוויק
 על היסוד הרעוע הזה טחלק יוס חטוב יוס : ואמת פו הוא
 מרגליתא פני החבליים עה יוס בטנה חטוב טנה : וטעה
 פיוס חטוב יוס : אכל על פוונה אחרת לא כמחטבת ורה
 גה החכום : פו אמרס יוס בטנה חטוב טנה וטעה פיוס
 חטוב יוס : דלונס טיוס א נחטב פלנין הטנים פלקוס טנה
 חלפה וכן טעה א נחטב פלנין הימים יוס תמים : לא ט
 טיהא הטנה נדונת בדין יוס א ולא טיהא היום נידון בדין
 טעה אחת : והמטל בזה מן טנולר פיוס ל טל אלול דטנת
 תקיב : הנה ביסל טל אלול דטנת תקיב יאחור לו טחוא פן
 ארבעה טנים פו יוס א מטנת תקיב נמנה פלנין טנה א
 וכן מן טנולר פיוס ראטן לעפוע חצי טעה קדיס טקיעת קא
 החלה : הנה פיוס ראטן יאחור לו טהוא פן טלנת ימים
 פ חצי טעה פיוס ראטן נמנה פלנין יוס א : והו כוונת
 החכמים עה : ~~פאקד~~ חלק דקס חטוב יוס : לא טיהא כל ה
 היום מתחלתו נידון בדין מה טיקיה ~~בין~~ פחלק היום פטמולטי
 מחטבתו : עור אלר והראיה בזה פו מן טחלט פיוס קרט
 דק א מכלל היום מכל טחלט כל היום : **התשובה** אין הנדון
 דומה לראיה : וסבת חלול יוס קרט אינו מוטל
 טחלק יוס חטוב יוס ואס חלל דק א פאלו חלל כל היום ~~פאקד~~
 מכלל טהיט הוהיר טלא לעטות מלאכה וטלא לחלל חלקי כל ה
 היום : והעובר והמחלל הוא חייב בעד אותו דק פלבר
 לא לבללות היום קהוא : פו אס יהיה כרעתו חלק יוס חטוב
 יוס : הנה מן טחלט את הטבת נעטה בו מלאכה מתחלת
 היום עד קרוב לסוף היום : ובאחרית היום טבת מכלל אפמ
 פמו חצי טעה או יותר או פחות מעט : הואיל טקרט חלק
 יוס חטוב לו טקרט כל היום ולא יקרא מכלל כלל ויהי פטור
 גה טקר גמור לא יידה בו טוס איט טראל : ועקר אס
 יהיה פני דעתו חלק יוס חטוב יוס וכל היום נידון פדין אותו
 חלק : הנה הנדה באטר תטמא פיוס ראטן בפנות ערב
 חצי טעה קדיס הטקיעה : יתחייב טתחטב האטה נדרה

לא חלל היום טהוא קריב וכן

טמאה מתחלת היום הראשון דל מתחלת ליל יום ראשון .
 וטפל תרדמים טנגעה בהם האטה בליל הראשון וביום
 הראשון קורס טראתה דס הנדוא יהיו טמאים כלס ואעם
 טאן טס סבת הטמאה . כטס טהוא מקרט היום מת
 טמאנו בעבור טיראה הירח עס הטלטל בסוף היום .
 ואעם טאן טס סבת הקרוט מתחלת היום . ונה לא יתכן
 וחץ לרין תורה כי כטס טמאה העהורה לא תחשב כ
 נרה קורס טראתה דס הנדוא וטמאל . כן היום האחרון
 מאחרט העבר לא יחשב דח קורס טיראה הירח האחרט
 אפנס האטה תחשב נרה חפלת טראתה דס הנדוא . ה
 נהיום לא יחשב דח חפלת טיראה הירח אל לא מערבג אה
 טיראה הירח כי מתחלת הימים התוריים היא בערב
 פרטים מערב עד ערב תטבתו טבתבס . ולפן נטלין
 חחלק הקטון מהיום טנראה בו הירח . נמתחיל קרוט הא
 הארט בערב הבא כפי דין תורתנו הקדושה לא טנטוב
 לאפרע לקרט היום ההוא מתחלתו . כי דגע היום טנראה
 בו הירח עס פטלטל בסוף היום סמוך לטקיעה רחוק מא
 מתחלתו פלא פג טעמ ויותר . וקרוט טאלה הבא לערב
 אחריו צלח טעה א או יותר אופחות מעט . והעיד הקרוב
 בכלל לעה . עוראלר . לכן אחר תוכס גס לו ההקדמה
 התורית . דתשובה כבר אחרנו פעמים רבות טעל
 טמעלס לא דבר רבנו הקדוש דברים .
 וריס באלה ולא עלה על לבו חלילה אלמנס הוא כרי ל
 לרמות את הפתאים מיחס בדיאותו לרבע הקדוש נגע
 ומה טאלר אטר אין מדרך תובן טירעהו . דתשובה
 יט לתלואה אין נפל האלה במקדה ספי גר
 החכס בפאן . וכן הוא האלה כי אין לטפח תובן החכס
 לרעה את ההבלים והטקרים והבריאות טמא האים
 מלכו וקראס בטס הקדמה תוריית לרמות הפתאים בלא
 ולכן רבנו הקדוש בהיותו חכס אלהי ותובן ומובהק מל
 חסל חכמי הקראים יראי ה וחוטבי טלו טהס חכמי

האכלה

האמת והדרך ע"ה לא היה מורכב לדעת את ההבליס וגם
והבריאות והטקרים פנלמעות האלו ולא העלה אותם על
ספרו הישר . אלמנס ידע והבין וכתב את ההקדמות החזקות
והאמיתיות טקיימוס וקבלוס כל חכמי הקראים ע"ה כיון
הוא מדרך החכמה האמיתית . **והקדמות** כי גם הרב הקדוש
דבנו אהרן נע ופר זאת בהקדמה **הקדמות** בפני
המלות בהלכות קדושת החדש בפרק י"ב ואחר כי אם יראה
הירח עם השמש ביום ל' אותו היום מקורט . אלמנס בפרק
קדושים ד"ל פרק י"א ובירמיה פ' י"ב התנה בה ג' תנאים .
התנאי הא' שפסיראה הירח ע"ה לדרך טיעיר משעור ודרכו
שהוא בן פ' ימים טהיה נראה בלילו והטעם טהיה טעור
גדול ערך רב לירח בטעם הרמות הירח עם השמש
טהם הסימנים טל ההקדמה ועל ים רמז הרב הקדוש
בפרק י"א באחר וידוע כי ההקדמה בנויה מן הסימנים
והתנאי הטעם הוא טנח טוט לראיית הירח ע"ה ביום ל'
בחדשים המסופקים ד"ל שהירח אכטר טיראה בלילו ו
נאכטר טל לא יראה . לא טנח טוט ראיתו חלילה בחדש
הנחמנים ד"ל שהירח נחמנע טיראה בלילו . ועל רמז
הרב הקדוש בפרק י"ב באחר ואמת כי ההקדמה משמאל
האכטר . והתנאי הטלטי . הוא טל לא נחטוט לראיית הירח
עם השמש ביום ל' אל לא בחדשים טלמין להם סימן הק'
הקדמה אמיתית לא טנח טוט עליו פטנכה להקדמו הראש
הראשונות החזקות והאמיתיות ונחמלט הרב הקדוש בראש
פרק י"ב פטלמין להם סימן הקדמה אמיתית . אלמנס החכם
הר"ר משה מחלי . לא חטט לטוס תנאי מאלו התנאים .
ויקריב מהראיות הירח עם השמש ביום ל' להיות אורמו
היום מקורט . בלי סימנים ובחדשים הנחמנים ואכילו
בטיובה להקדמות האמיתיות אינו חוטט עליהם בלוס .
והנה א"כ באטר גבהו טמנים מועל הארץ כן גבהו דרכי
הרב דבנו הקדוש באיכות זאת ההקדמה מדרכי החכם
משה מחלי . וכרחוק מלריח מלערב מן רחוקו מחטבות

ကမ္ဘာ့စာပေ

קדש רבנו הקדוש מלכותו לעד ועד כי ה' רבו הקדושים והקדושות
 אשר בו האותיות קדש עם השמים ביום ל' הוא הקדוש והקדו
 לביתו בחרושים המסופקים ולביתו ל' ימים ביום כל ה
 הקדושות פולט והקדש מטה מטה ואמר כי אינה הקדושה
 אלא היא הקדושה תורית ואינה מסופקת בחרושים בחרושים
 המסופקים ואינה דריכה פולט כלום והיא חפזת הא
 התורה והחלוקת וכלל הקדושות התוקות והאמתיות והחיים
 אשר התקדשות כחן טבטבט כל דבריו וטקדיו והטבטבט
 עליהם בעזה צדק טעם מה שחלאתי מרדכי החכם
 מטה מטה פאוק הדעה שהיא חסרה חסופה וראית
 לקדש עליהם יגן היותם דברים ימים וטקדים ברורים
 ובריות נחמדות ואע"פ טלפי האמת והנכון לא היה
 טוס צורך להביט לדברי זה האיש ולא הטיב עליהם יען כי
 תהו חסר אחר טהור כופר וחכמים בהתחלות דני קדש
 אחרים אחרת לגלות ערותו לעיני האחרים הנחמדי אחר
 דעתו וסברתו ולחוק יד יראי וחוטבי טלח המלחיקים
 ברת הצדק והאמת והמלחמה הקיס מרדכי ונתיבותיו
 ולתראות ולהשיע בין עובר אלהים לאטר לא עברו
 ופרך אטר לא עבר חסרו מאת עברו

השער השמיני

בפיאור הפטולס הגדול
 טיתחייבו מרעת טני ה

החפזים הר' מטה מטה והר' מטה מטה מרדכי נע מרעת
 טאר האנשים המלחמים אחר דעתם וסברתם דע לך כי
 החפז הטלס קדש טחולל הפולחן הגדול בפאר אברתם
 ול אסף וקבץ כלל המטולס טיתחייבו מרעות החכמים
 העל והעלה אותם כלם על ספר היתר הנקרא נר טחולל
 בטבעה פקדים מלח מראש כרך לא ער טלח פרק ל' וחס
 מלח בטולס ויחר ואנן לברתי מן האריות לא אעלה
 אותם כלם על האגרת הזאת רק אכפור הבטולס הגדול
 ומרטיס טבהם ואתחיל בעזרת המלח ארסרעת וא

הבטול הא

הבטול הא

הוא זה כי לפי דעתם וסברתם החרטה
 הזאת יתחייב לט' טעם דען יריעה חלילה
 ופיאור זה הבטול הוא כי השית מקורם טונן במלות החרט הזה לקדש
 את הראש חרט בחרטיה בין טנראה את הירח החרט כליל בעינינו
 מטה בטלח תהיה טוס מניעה בין בטלח טראה בעינינו מלח המניעה
 אחר טרע ידיעה ברורה ברעתנו ונמור בטכלנו טיש לירח אחר חרט
 מטה והיה טראה לעינינו אילולי המניעה ונקריב כי הראות הירח החרט
 הוא מן המלחיים להראות כליל ואינו מן הנמנע ובפן נקדש אותו ברעת
 הברור והכלל טונן לקדש הירח בראייה ראה וקדש בין בראיית
 העין בין בראיית הלב ותלה הקדוש בראייה אם תתחייב הראייה יתחייב
 גם הקדוש ואם תמנע הראייה ימנע גם הקדוש ואחכ טטננה
 חסונן ויריעתו ית' ונתן לנו הקדמה תורית לקדש החרט הנמנע ל
 להראות כליל כפי מה שכתב זה כפירור נעלה החכם מטה מטה באחר
 ער מטה ל' קדש הראייה פחות מן המלות אטר היה נמנע טראה וכו'
 הבטול הב' הוא זה כי לפי דעתם וסברתם הנבערת יתחייב לטלח

טנו וחלוק וספירה והפך בתורתנו הקדושה ר
 התחילה והנאמנה כי בחקוק א' גורה לקדש ר' בראייה בבות
 לירח אכטרות להראות כחל' ואחכ גורה הקדמה א' תורית
 לקדש ר' הנמנע להראות כליל והנה אכ התורה אינה עולדת
 לעד קיחת ונכחית הואל טט טנו וחלוק בחלוקות ויקרנה אכ
 ההפך והבטול באחרונה לגמרי גם בכללותה כי כטס טנתב
 טלה חלות קדש החרט ונתחלכו קדוש חלווערס בעתם
 וחוערס כן תתחלכנה ותתבטלנה גם טאר כל חלו התורה
 הבטול הג' הוא זה כי לפי דעתם יתחייב להחלוק טנו
 וחלוק והפך בברחים הטחילים העליונים ר
 הזכיס והכטולס והנקיים חכל טנו וחלוק ותמורה חלילה
 טהם עולדים וקיימים על חכונה וחלכ א' חטעת הבריה ר
 ער סוף העולם בדכונן ובמרת חכלתו ית אטר כונן טמים
 בתבונה כפי מה שביארו המוכנים הגדולים והאכטטניניס
 בחופתים נאחנים וכן כתוב ויעמידם לעד לעולם חן נטן
 ולא יעבור והוא ית' חן נטן לירח כי חרנע החבב האחות

ער שיתרחק מהשמש שש מעלות הוא תחת הכסוי והשרפה ואין לו שום סימן אור בעצמו ועל לא יראה ולא יעבור זה החוק חלילה ולפי דעתם לפעמים יקבל הירח האור מהשמש קודם זה בהתרחקו שפתיים מעלות ולפעמים יראה בשעת החבור או קודם ואם הם מתחלפים וטוהרנים כמון התחלופים

הבטול ה' הוא זה כי לפי דעתם יתחייב להיות כל הן חפלות שגר וכבד ואליה ותרחיות והכל הכלים ורעיון רוח ואין פהש מלמות כלל והן בטלות ומבטלות כלן לאחר שהפחת התכונה שהוא אחת מהן היא בטלה ומבטלת לפי דעת אלן האטמים וזה כי כבר נתבארך בהפחת התכונה ר במופתים נאמרים כי ער שיתרחק הירח מהשמש מעלות הוא ר תחת הכסוי והשרפה ואין לו אור כלל והוא מן הנמנע שיראה הירח ר בשום מקום טבעולם והם אומרים שיראה הירח בהיות ב' או ג' מעלות בינו ובין השמש ואם חפלות התכונה פוגעת וטורית ר ובטלה והואיל שהיא בטלה הנה כמובן כל הטבע חפלות כלבות ובטלות שהן כלן באיש אחד נקטרו ונאחרות 12 בון

הבטול ה' הוא זה כי לפי דעתם יתחייב להיות כל חפלות העולם התופנים הגדולים והאקטגניטים המוב דקים אין לחפלות העולם בין לחפלות ישראל שנקמו בקבולס ר מעת הפריאה ועד היום הזה בשטר אלפים ותקטן טנים פמה אלפים חכמים גדולים יתחייב להיות כלם סכלים וטוהים ר ואוילים גבורים ובערים לא ידעו ולא יבינו כלום מענייני השמים וכל לבאש השמש והירח והכוכבים כי כלם נמנו וממנו נגדו אומר זה אחר כי בהיות קטנה מעלות אין לו אור כלום ולא יראה בשום מקום טבעולם והם אומרים כי קטנת ב' או ג' בן יראה ומהנה הגדול והכלל ופלא מזה איך כל דברי המופת והנחמיהם מחבואי' במופת' נאמרים הם צורקים ואמתיים כאשר מקצתם נראה לעינינו והנחתם האמת האמתית והצורקת ר שנתפאר ג' במופתים למה יהיה שגר ולא יהיה אמת

הבטול ה' הוא זה כי לפי דעתם יתחייב להיות דעת הברור בטלה ומבטלת פטט הנחתם האמת

הטקיות

הטקיות וזה כי כל חפלות הקראים כה א' קדמונים ואחרונים ר נמנו נגדו אומר כי התחלת החדש מעת שיראה הירח בערב אחר שקיעת השמש והיום ההוא מקודש והחפס רבי מטה ר מחלי אומר כי כשיראה הירח אחרי שקיעת השמש עם הניצוצים לא יהיה היום ההוא מקודש אלא היום העבר קדוש ואם דעת הברור בטלה חס וחלילה

הבטול ה' הוא זה כי לפי דעתם יקרה ויהיה ליל ל' ר לח ונקי בתפלות האבות והנקיות ונבקש הירח בלילו ולא יראה מפט כי הוא עדיין תחת הכסוי ולכן נעבר החדש ונעטחו מלא מל יום מקודש יום ל' בדעת הברור ולפי דעתם אם יראה הירח עם השמש ביום ל' או עם הניצוצים יבטל הדעת הברור ויאמרו טוה ל מקודש ואין סכלות גדולה האמת ט' טנותנים מציאות לרברים הנמנעים והנעדרים

הבטול ה' הוא זה כי לפי דעתם הנבערת כל ההקדו הראטנות החוקות והאחליות הנמטכות לנו כקבלה מאבותנו מימי עולם ומלמדים קדמוניות הן כלן בטלות ומבטלות כי כאשר נקדש שלשה חדשים בראייה ונראה ר לעשות ה' מלא מל יום הנה כשיראה הירח ביום ל' עם השמש או עם הניצוצים יהיה אותו היום מקודש ונקדש ר חסדים רצוני וכמוכן לדעתם לא טובה לעולם ל' חללים ואפילו ל' כיהם מקדשים על הרוב חסדים וכמוכן אם נראה היטן בכך וצריך לעשותו מלא כשיראה הירח ביום ל' עם השמש או עם הניצוצים יהיה אותו היום מקודש וכן הקדשת קטנה כמוכן הנה אם כן כל ההקדויות הן שגר ואליה ותרחיות והן בטלות ומבטלות

הבטול ה' הוא זה כי לפי דעתם יתחייב שיראה הירח שחרית בחורף ערבית בחגערב ולא תהיה לו אסתירה כלל וזה כי כבר ביארו כל התופנים במופתים נאמרים כי בטעור שיראה החדש יראה גם היטן באותו הטעור והנה הם על הרוב מקדשי בחשט השעות ובחשט החשלות כמון בן א' בן א' טעות ונפאק הירח בלילו ומכש' וקוץ יתחייב לה להראות היטן שהוא בן א' או א טעות ויותר

הא' ו' טעות ואומרים שהדח דחה והנה אם יקדש ב' פיון נא חשט ו' ק' ב' טעות ו' טעות ו' טעות ו' טעות

הבטול הי' הוא זה כי לפי דעתם יתחייב להיות חרש א' ד
 פחות מלפני יום זה כאשר יקרה ותהיה קטנה
 גדולה ויראה הירח בסוף יום כ"ט עם השמש או עם העצמות ד
 ויהיה היום האין מקורט. והרבה פעמים ראינו בעיטנו בליל ל'
 עם העצמות ולדעתם יום כ"ט מקורט. וזה חן השקר הנמנה
 וכן כשיהיה האולר האלתי ביום כ"ד או ה' שעות קודם הטקיעה
 והם מקורטים בלועזט שעות כאלו יתחייב שיקראו גם זה
 ויהיה יום כ"ט מקורט.

הבטול הי' הוא זה כי לפי דעתם וסברתם הנבערת
 הזאת יתחייב לקורט החרש קודם דג
 החבור והמולר. והמטל פנה כשיקרה ויהיה דגם האולר בליל
 ל' או ב' שעות אחר שקיעת השמש ויהיה הירח בן כ"ב שעות
 או כ"ד לקורט בליל ל'. הנה אם יקרה ויראה הירח ביום ל' עם
 השמש או עם העצמות ויהיה אותו היום מקורט. הנה אם יקרה
 הקורט קודם המולר. וזה דבר שלא נראה ולא נשמע בעולם השלישי

ויהיה הירח בן כ"ב
 או כ"ד לקורט וכו'

הבטול הי' הוא זה כי לפי דעתם וסברתם הנבערת
 הזאת יתחייב להיות דעת כל חכמי הקראים
 כלם קדמונים ואחרונים שהיא הרעת הצורקת והאלמותית מה
 שנמנו וגדלו אחר כה א' כלם שהתחלת החרש הוא חשת שחרה
 הלכנה בערב בפאת מערב אחר שקיעת השמש. שיהיה זאת
 הדעת שקרית ופוגבת בטלה וחבוטלת. והדעת האמתית שקרית
 והפוגבת הבטלה והחבוטלת שבטלה כל חכמי הקראים ע"ה
 היא חלוטרת שהתחלת החרש הוא חשת שיראה הירח עם
 השמש אחר הצהרים. יתחייב שיהיה היא אמתית וצורקת ד
 עוקרת וקיימת לעד כמו שהיה החכם הר"י חשג חסדי בפיו
 אחר אותו העת מקורט. ואחר כי חלק יום חטוב' תאלכנה
 שבת שקר הרובדות על צדיק עתה
 הן אלה קצות דרכי הפטולים הגדולים והבלבולים העצומים
 החתומים דרעת שני החכמים הנזכרים ומסברתם
 הנבערת כי לפי דעתם והנחתם הטקרית הזאת יטענו
 סדרי בראשית בכללם ותשתנה ותבטל התורה כלה וכלל
 חלוציות

חלוציות וכלל החכמות נ"כ כח"ט וכל זה שקר גמור וכוב נמנה
 ורבור סרה על הש"ת. והחביא אל שקר הוא שקר וכוב. אלא
 נודע ומבואר נגלה חכל זה שרעתם הסכלה וסברתם הנבערת
 היא דעת שקרית וסברא כוזבת שאין לה חלוציות בטכל טוס
 חטכיל אחתי ומכ"ט שאין לה חלוציות חוץ לטכל כלל חלילה
 אלא ברבור שנים האנשים האלה. ית"ש וית"ו שהברלנו חן ד
 התועים.

השער התשיעי כביאור הטענות שטוענים עליו
 קצת מחטכילי וחכמי הרור הנ'
 הנחשבים אחרי דעת וסברת שני החכמים הנ"ל. מחאמר
 הר"ב. ומחאמר הרב הקדוש. ומחאמר הרב האד"ר
 והתשובות עליהם. וביאור המחאמרים ההם.
 כבר ידעת מה שכתבנו בשער הש"י כביאור שער קטנה
 חטס החכמים הגדולים והתופנים המפורסמים האצטעני
 המובהקים שראויים הם לסחוק על דבריהם. כי הם נתנו
 שער וקצב לטעות טיובל הירח להראות בהם טא"ל לפחות ולרדת
 חרן. וכן נתנו שער וקצב לקטת הראייה טיובל הירח להראות בה
 ואלא לפחות ולרדת חסנה. וכסקן טא"ס יהיה חרע החבור והמולר
 האלתי עד עת הראייה פחות ח"ב מעלת שעות לא יראה הירח
 והא נמנה שיראה בטוס חקוס לעולם. ואם יהיה י"ב שעות
 שלמות ויותר אפטר שיראה הירח ואפטר טלא יראה והתנו בא'
 באכטרות הראותו על תנאי שתתחברנה כל הסבולות החמורות
 והחשיות הראות הירח וזה יהיה על החעט שיראה בן י"ב עכ"ו
 אחריו טהא אפטר שיראה. אבל פחות חזה הוא חן הנמנה שיראה
 וכן החכם האלהי הר"י אליהו בטיילי נ"ע נתן שער וקצב ידוע
 לקטת הראייה טא"ס יהיה פחות חלותו השער הוא חן הנמנה
 שיראה. וכן הוא האמת ברור שאין לחלוק לאותם הטעורים
 בין בטעור הטעות בין בטעור קטנה ולנסתפק כלל. לאחר
 טחא שכתבו כתבו בדיעה ברורה ובחוכמת אמת ואין לספק ד
 בהם כלל חלילה. **אמנם** מקצת חכמי מחטכילי
 הרור הנחטכי אחר דעת שני החכמים ד

היה לטוב לחלי ומה חטא חסודי אומרים שהוא חן ופאפאר איראה
היה פחות בליהיה חייב טעות ופשיהיה קטלה פחות לאותו הטעור
למחן חרב הארץ וטוענים עלינו טענות הטענות והלכיות חלוארי
החכמים הקדמונים ולכן אפרתי לפתוב בשער הזה את טענותיהם
ולחייב עליהן טענות טובות דברי טלום ואמת

פונדק ראשונה

אומרים הנה החכם הגדול הראב"ע
ולו היה ראש התופנים ואבי האלמנטים
כתב כי לפעמים הירח יראה כשהוא בן שש שעות ולפעמים לא
יראה בן לו ואכלו בדפנות ומה נעורים וקדושי בפעוט השעות
אפילו פחות חשט פשיהיה הירח ביום לו עם הטלס ואומרי טראה ר
הירח בלילו **התשובה** רע לך כי זה האומר לא אחריו ר
החכם הגדול בדרך כספן כסוף ע"כ האמת כפי
החטבת קצת החכמים אכנס זה האומר בהקדמת פרוטו על ר
חמור בדרך גמולא ופנלה והמלאך בתוך טענותיו והטענות וההלכות
שטען פננה פפליט ע"כ והנה כל חכמי הראב"ע נחבטו על זה
האומר ופנלה פשיהיה חלף חייך ילא חלף הראב"ע דבר פנה פננה
האומרט ופננה החוטכל והנה הוא ע"כ היה ראש כל התופנים ואבי
האלמנטים ואיך לא ידע כי הוא חן הנלנע הנחור שיראה ירח
בן ו שעות בתכלית החלונות בכל העולם והנה הוא בעלמון ר
כתב בספר כלי הנחשט טבחות בן הטלס והירח פחות חייב ר
לעלות לא יראה הירח ובספר ראשית חכמה שלו בשער שטי
חלמ פתב כי חרנע החבור עד שיתרחק הירח חן הטלס ו
לעלות הירח תחת הכסוי והטרפה שאין לו אור כלל ואיך יפנה
כיו וסתור את דבריו ויאמר כי ירח בן ו שעות יראה והנה
ירנע כי לפי חלק הירח האחר שהוא צריך י"ב שעות עד ר
שיעבור ו לעלות (שהוא חלף חלמ בשעה אחת) וכפי חלננו ר
האומר שהוא לו ראשונים לו שניים ~~שלישי~~ בשעה אחת צריך
שער שעות עד שיעבור ו לעלות והנה הירח שהוא חמור
פחלננו פחיות בן ו שעות עדיין אלא תחת הכסוי והטרפה ר
טפל טפן טרף ונרעך האור הטלס הבחיר ועדיין אין לו אור
כלום ואיך יאמר הראב"ע שהירח בן ו שעות יראה והוא עדיין
תחת

כאשר

תחת הכסוי ככל ונה ראיתי בעיני שכתב בם האורות בראש שער
האורות ול מחברות הלכנה עם הטלס סימן רע חלף ויתר רע
אם היה בין הלכנה ובין הטלס פחות חשט לעלות והלכנה לא הגיע
עוד אור הטלס ואם היה המחברת במלל טלה או אריה יחסר
לעט מהרע ואם היו ביניהם י"ב מעלות אינו רע טלס ע"כ
ירכה כי פחות בין הלכנה ובין הטלס פחות חן מעלות הלכנה הורח
תחת הכסוי והטרפה ואין לה אפילו סימן אור כלום ולכן הוא רע
כי החטך הוא רע ואם היו ביניהם י"ב מעלות טלס הלכנה קבלה
חלור הטלס בטעור שיטכע חלורה לטכלים אינו רע טלס כי
חלוק האור וטוב לעינים והנה א"כ דבריו אלה מסכימים לדבריו
הראשונים מה שאמר בם ראשית חכמה ובס כלי הנחשט
ועוד עטרתי חלואי און לי חרברי הראב"ע שכתב בביאור
נלה שהירח בן ו שעות לא יראה לעולם ונה שהוא
כתב בפירוט פשיהיה חלור דבר ול גס פעמים היתה הקבעו
בתטרי יום חמישי ולא נראתה בע"כ טבת והיה האויר נך ונה יקרה
בכל טנה שהחולר קרוב לחצי היום והיתה הלכנה פחצי גלעלה ר
הגבוה ע"כ ירכה פנה כי הקביעות של הרבנים בחרט חטרי
היה ליום חמישי ע"כ חטבון החולר טלחס וקרטו יום חמישי ר
והירח חרט לא נראה אפילו בליל טבת אע"כ שהיה האויר נך
ונקי חלעב העטן והעכירות בתכלית הזכות והנקיות והסבה כנה
טהיה חן הנלנע שיראה הירח בליל טבת חפני חיעוט הטעות
שהחולר האמת היה בחצי היום של יום שטי ושעות חלף היום ר
של חטרי חס טט שעות ועוד כשיקרה החולר להיות בחצי
היום יהיה הירח חן בגבה רוס גלגלו שהוא גלגל ההקפה ולכן לא
נראה הירח ופסק הרין ואמר כי זה קרה בכל טנה כשהיה ר
החולר בחצי היום טלא יראה הירח בלילו חפני חיעוט הטעות
הני לך בביאור נלה חרברי הראב"ע שהירח בן ו שעות לא יראה
ועוד כי אם יהיה חלור הראב"ע כפי פטוטו שיראה הירח
בלילו בן שש שעות הנה יתחייבו חזה טנים בטולס
חללים ועלולים האחר שיראה הירח שחרית בחלורח ערפית
באערב הטט טיהיה חרט פחות חכט יום כי לפעמים יקרה

ואם היום בחירותיו חלוק החולר
ובלענות חלף חלור חלור
בציר חלור חלור חלור

המולר האמתי ביום כח בחצי היום וישאר לטקיעת החמה שש שעות
ואם יראה הירח בן ז' שעות פקדו יום כט ויהיה החדש העברי חסר
ימים וגו' אפסר וכן נקרא הנחש. ואך אכ' החכם הגדול הראב"ע
יגדל דברים ימים ונחשעים כאלה ויכחיש את המורגלות והאשכול
הנה אכ' נחשאר ככל מכלל ג' ביאור אמתי נגלה כי מאמר הראב"ע
זה שכתב כי הירח יראה בן ז' שעות אינו כפי פשוטו הנגלה מרגע
המולר האמתי כי כבר נחשאר א' שורות זה והנחשן מרדכי ר
הראב"ע עזלו ופירשו כל התוכנים הגדולים והאשכולים המפורסמים
ולכן האמת הברור הוא כפי מה שאמר מפרט א' מאמר ש' ר
הראב"ע ז"ל שכותב הראב"ע ככאן שאותן השעות מרגע
המולר הטוב ולא מרגע המולר האמתי. וידוע לך שפנה את עיניו
בפחיתותו הטובה מעט כי המולר האמתי לפעמים יקרה מהמולר
הטוב ולפעמים יתאחר מלכו. והפירוש היותר רב וארוך שבין
שני המולרות הוא יד' שעות. והנה לפעמים יקרה ויקרה המולר
האמתי למולר הטוב יד' שעות. ועוד ז' שעות מרגע המולר הטוב
עד עת הראייה. הנה מרגע המולר האמתי עד עת הראייה נגד
שעות. והנה הירח יראה בן ז' שעות מרגע המולר האמתי עד
עת הראייה. והוא בן ז' שעות מרגע המולר הטוב. ולפעמים יקרה
שהפך שיתאחר המולר האמתי מהמולר הטוב יד' שעות ויהיה ר
מרגע המולר הטוב עד עת הראייה ז' שעות. והמולר האמתי ר
יתאחר יד' שעות והנה אכ' ישאר מרגע המולר האמתי עד עת
הראייה שש שעות שעות. והנה הרבה פעמים יקרה שיהיה ר
הירח בן י"ז שעות מרגע המולר האמתי. והוא בן ז' שעות מרגע
המולר הטוב ולא יראה הירח לפני התחברות הסבות המעכבות
והמאחרות עת הראייה. זהו האמת הברור מה שכתב החכם ר
נגדו הראב"ע כמאמרו הנל באמרו כי לפעמים יראה הירח
בן ז' שעות שד"ל מרגע המולר הטוב. שאם הוא בן ז' שעות
מרגע המולר האמתי. ולפעמים לא יראה בן ז' שעות. שד"ל
מרגע המולר הטוב. שאם הוא בן י"ז שעות מרגע המולר האמתי
. והנה אכ' נחשאר ככלל ג' ביאור טוב אמתי ונגלה מהשעור
והקצב שנתנו התוכנים והאשכולים הגדולים בהלכות הירח
באמרו

באמרו כי כשיהיה מרגע המולר האמתי עד עת הראייה פחות
מז' שעות הוא מן הנחש. ויראה הירח. הוא שיעור נכון וקצב
אמתי ואין לחלוק עליו חלילה. וכן ביארנו באותות ובמופתים ר
מרדכי הראב"ע עזלו מלה שכתב בשאר ספריו וחבורו כי הירח
בהיותו בן ז' שעות לא יראה. ובכן נחשבה הטענה הראשונה
שלכם שטוענים עלינו מאמר מר החכם הגדול הראב"ע. ונחשאר
גם מאמר הראב"ע ביאור טוב נכון ואמתי
הטענה השנייה אמרו. אמר כי החכם הגדול הרב הקדוש
רבנו אהרן האחרון בעל עץ חיים נתן שיעור
וקצב ידוע בקט"ר כמה שכתב בס' המלות בפרק יב בשעור קטרת
הראייה שאמר לשם כי בהיות קט"ר כחות מל' מעלות לא יראה
והוא מן הנחש. ויראה. ואם יהיה יותר מל' עד יד' מעלות אפסר ר
שיראה ואפסר שלא יראה. ואם יהיה יד' מעלות ויותר יראה בודאי. והוא מן המוחייב שיראה
וידוע כי זה השעור ששער בקט"ר הוא באופן ידועלס כפי מה ר
טביאר הרב האד"ר נ"ע. אמנם אחרי כן יבאר רבנו הקדוש שב
מרגעו האמת וכתב בס' כתר תורה כי שיעור קטת הראייה הוא ז' מעלות ופי קטת בן ז'
מעלות יראה בקו הטוב. ואם יראה בקו הטוב בן ז' מעלות יראה
באופן ידועלס עיר הקודש בן ז' מעלות ויראה באופן קוסרינא בן ז'
ז' מעלות ויראה באופן קי"ד בן ז' מעלות כי המקומות כל עוד
שחלקיקות בלפני יראה הירח בקטת קטנה. ועוד מלה שכתב
הרב הקדוש בס' כתר תורה בפרט בוא בפסוק החדש הזה וגו'
כי באמת מתבסס הירח באור השמש עד שיתרחק מלכו ז' מעלות
עכ"ל. ואמרו כי כונת הרב שקטת הראייה לא יתכן להראות עד
שיתרחק הירח מהשמש ז' מעלות וזה בקו הטוב. ולזה יתחייב שיראה
בקטת קטנה לזאת כפי חלק המקומות כמ"ל. ולכן מקדשים ר
בקטת קטנה מל' או ז' מעלות. **התשובה** דע לך כי
רבנו הקדוש לא פוץ במאמרו הנל לתת קצב
ושעור לקטת הראייה לא בקו הטוב ולא באופן ידועלס ולא בשם
אופן שבעולם. והראיה על זה שלא האכיר לשם קטת הראייה
כלל ולא שם אופן. ולא שם דבר שיורה על נדר קטת הראייה
אמנם כונת הרב הקדוש במאמרו הנל לבטל רעת אחת בעל

ויהיה בן

מהטע רעות הבטלות שבטלות חכמינו כלם הקדמונים ומהאחרונים
 ע"ה ולכן האמת בכלל להביא כל האמר הרב הקדוש להתחלתו ולבאר
 באור טוב נכון ואמת כפי כונת הרב הקדוש בלי טעות יסוד וטמא
 פכונתו חלילה ונאמר כתב הרב הקדוש ב"ם בחד תורה ר
 בפרט בוא בפסוק החדש הזה ונ"ל ומה שביארנו בספר
 כלות הרעות הנחלקות לאיכות הירח בקדוש טהן ורעות ומטעם ר
 חדש נתבטלו הכל ולא נשאר כי אם ב כונות אם שהוא עת קבל
 באור הירח מפאת מערב שהוא כנגד האורן או הטעם עת ר
 הראיה שיראה אורו לאנשי העולם אחר הסתתרו"עם עדותו בטחן
 כי בשלל ירח מתבטל באור הטלע עד שיתרחק ממנו ו לעלות
 ולנעמם יערך הכסף מזה הטעור וכן ע"ל
 פירוט ספר ירעא מלה שכתב הרב הקדוש ב"ם כלות בענין קדוש
 החדש כדק"ל כי בהתחלת החדש נאלצו לחכמי העולם שבע דמות
 רעות מחלפות להם אחרים חרבע החבור ומהם אחרים
 חרבע הכירור ומהם אחרים מטעם שיראה ע"פ הטלע אחר
 הלהרים ומהם אחרים מלת כללית אנו ומהם אחרים מעת
 ראית הטלע באחרונה ומהם אחרים אחר הסתתרו קודם הקבוצ
 והם החלט בתת ורעות כללו הן נתבטלו מטעם חדש כי טס
 חדש נגד חלטון חדש וכוננה בו הוא שיראה הירח באורן יחד
 "שנתחדש בו אחר הסתירה ויורגט פנעם הראשונה לעצם בפאת
 "מערב אחרי ביאת הטלע טלע יטלול הירח בלילה ולו נרחיל
 "חדש הוא כפי הלנהג והתורה בהתחלת הימים הטבעיים להתחלת
 "הערב הטלעי כנודע והנה האמר שהתחלת החדש הוא לאחר
 הסתירה קודם החבור הוא טקר וכוב ורעת בטלה מטעם חדש
 כי לו אין לירח אור כלום לא מן היטן ולא מן החדש ואיך יקרא
 בטעם חדש וכן האמר שהתחלת החדש מעת הראות היטן
 בפאת מזרח באחרונה גס זה טקר וכוב ולליל כי לו האור ר
 משאר מהאור היטן לירח ואיך יקראו הכתוב בטעם חדש וכן
 האמר שהתחלת החדש הוא מעת שיהלל אגן הירח אור שהוא
 בליל י"ג זה טקר ולליל כי לו האור אינו חדש לירח כי כבר
 עברו לו פ טבעות ואיך יקראו הכתוב בטעם חדש וכן
 האמר

V3
צט"ב

והנה האמר שיראה
 פירוש שיראה
 ומהם אחרים
 מהם אחרים

האמר שהתחלת החדש הוא מעת שיראה הירח ע"פ הטלע אחר
 הלהרים ואמר שהיום הוא לקדוש ומתחיל הקדוש להתחלת
 היום למפרע גס זה מן הטקר העליון והאליל כי פרע תחלת היום
 שמתחיל חלנו הקדוש עדין לא היה לירח אור חדש נראה לעין
 ואפטר שערין לא נהיה האמר ואיך יקרא בטעם חדש וכן
 האמר שהתחלת החדש הוא חרבע החבור והאמר האמת הוא
 טקר וכוב ולליל כי כל חכס לב ידע ידעה ברורה כי ברע
 החבור אין אור כלום לירח בהכנסו תחת אור הטלע חטס כי אם
 בהתקדו אלו יכבה ויערד אורו מסכת עולם אור הטלע ובהל
 האורגט מלט ועל אחת כלה וכלה בהתחברו ע"פ הטלע טיחטך
 חטחור תארו ואיך אכ יקראו הכתוב בטעם קדש טטס חדש נגד
 חלטון חדש שיראה על אור החדש טל הירח הנראה לעינים ר
 חטס והנה אכ כל אלו החלט דמות חלל הן דמות נתבטלו
 כלן חטס החדש ולא נשארן האותן הן דמות רק שתיס דמות
 והם הרעת האחרת שהתחלת החדש חרבע הכירור והרעת
 האחרת מעת שיראה הירח אחרי ביאת הטלע והן זה ר
 טכון רבנו הקדוש באחרון ומטעם חדש נתבטלו הכל ולר
 נשארן כל שתיס כונות אם שהוא עת קבל הירח אור חפאת
 מערב או הטעם עת הראיה וכן ור"ל שהרעת האחרת
 שהתחלת החדש חרבע הכירור חוטבת להעור חטס חדש
 טכ ואחרת כי בשלל ברע הקבוצ אין אור חדש ללבנה
 כלום אחרם אחר טיכרד הירח מן הטלע ויעתק חלנו מעט
 יתחיל הירח לקבל אור הטלע מעט מעט חפאת מערב כנוד
 החלוק זיט לירח לו אור חדש מעט לטס ואע"פ טלע יראה
 בכאן לאיעוטן ולכן נוכל לומר שהתחלת החדש יהיה מעט
 הכירור אחר שיתחיל האור להתחדש לטס בדוק הירח והרב
 הקדוש מטיב לבעל הדעת הואת ואמר כי באמת הירח ר
 מתבטל באור הטלע עד שיתרחק חלנו טט חללות ולפעקו
 יערך הכסו ר"ל הפלא וכלל מבעל זאת הרעת האמר שהתחלת
 החדש הוא מעת הכירור שחוטב טלע יקבל הירח אור הטלע
 ויט לו אור חדש ולא ידע ולא יבין כי אין לירח אור כלום

בעת הפירור כחן ברבע הקבוצ עזחן. ולא זה בלבד טאן ד
 לירח אור כלום בעת הפירור כפי חשבתו. אלא האלת הפירור
 הוא כפי מה שכתבו התופנים הגדולים והאסטרונומים הבקאים
 שהכללם הראבוע אל כח' כי חרבע הקבוצ ער שיתרחק
 הירח מן השמש ו לעלות טללות אין אור כלום לירח לפי כו ד
 גוף הירח מכוסה ונטרף מניצוצי אור השמש האלים עליו וח'
 ומרעבים אותו ולא יוכל לקבל אור כלל וכלום. והנה לפי זה
 חרבע הקבוצ האלתי בחשך ו טעות או יב טעות הירח הוא
 מכוסה וחשך ואין לו אור כלל. ולכן הסכימו גדולי התופנים
 והבקאים טלהם כי כטיהיה חרבע החולד האלתי עד עת
 הטקיעה פחות חייב טעות הוא מן הנמנע שיראה הירח ואם
 יעברו יב טעות ויתקבלו כל הסגולות האחרות והאחישות
 הראות הירח טלהם ד סגולות הגדולות והעקריות והן האחר
 להור תנועת הירח והב מרחבו חסודת המעלות לפאת כפון
 בתכלית הרחב טהא ה מעלות והב עמידתו במעלות ארזכי
 העלייה והר כטיהיה בטפל רוס גלגלן. הנה אם יתחברו
 כל אלו הסגולות ויתקבלו יחד בתרט א יוכל הירח להראות אחר
 יב טעות כטיהיה קטת הראייה ט מעלות לפי רעת הרב הקדוש
 נע ועס מה חשט על כדרך כלל וטרות. והכלל כי חרבע ר
 התבור האלתי ער שיתרחק הירח מן השמש ו מעלות גוף ר
 הירח מכוסה כל ונטרף מניצוצות אור השמש ואין לירח עדיין
 אור חרט כלום טלא קבל כלום עדיין חאור השמש חסבר
 קרבת אליו. אולם אחר שיתרחק הירח מהשמש ו מעלות
 יתחיל אור השמש להתפשט על גוף הירח חשט פחות
 השערה זעיר טס זעיר קו לקו לקו וכל מה שילך הירח ר
 ויתרחק מהשמש יותר כן יתפשט האור ויתקסף יותר בגוף
 הירח חלך גדל לטס עד שילך הירח ויתרחק עוד מהשמש
 ו מעלות יתרות על אופן הן מעלות ויהיה סך הכל ט
 מעלות ואם ילא חטבון קטער ט מעלות ויותר אכטר שיראה
 הירח ואכטר טלא יראה עד היותו בן א יד מעלות טאו ר
 חקויב שיראה הירח. הנה אכ נבטלה גם הרעת השטות
 האולדת

ד סגולות השמורות
 קדמות הירח

נא לא כחן הרע הרע
 כי ידן וכו'

האולדת שהתחלת החרט חעת הפירור טחוטב כי אן יתחיל ר
 הירח לקבל אור השמש. ואינו כן כפי חשבתו. אלא ער ר
 שיתרחק הירח מהשמש ו מעלות הוא חתכסה באור השמש
 ואין לו עדיין אור כלום. ולפעמים יערך הכסוי מן מעלות
 ויהיה ו מעלות. והנה אכ לא נטאר לנו אלא הרעת הטביע'
 האולדת שהתחלת החרט הוא חעת שיראה הירח החרט ר
 בכאת חערב אחרי בוא השמש טאו יט לירח אור חרט בפועל ר
 חשט ונרט לעין טון היא רעת החורה באחור החרט הוא לכס ראט
 חרטיס. וכן קבלנו איט חפי איט בטללות הקבלה בן חאבין ער
 ארס הראטון עה. הנה אכ נבאר חכל זאת אלתת כונת הרב
 הקדוש חה רוצה באחרו כי באלת חתכסה הירח תחת אור השמש
 ער שיתרחק מן השמש ו מעלות. טהא לבטל הרעת הבטלה
 האולדת שהתחלת החרט חעת הפירור וחשבת טיט אן לירח
 אור. לא טיהיה הרב הקדוש נותן שיעור לקטת הראייה חלילה כי
 דבר זה לא זכר כלל הרב ולא עלה על לבו. וחכט לא חוכיר ר
 טוס אופק טבעולם ולא טוס דבר מעניי קטת הראייה כחן טמכיר
 כס חלות בקדוש החרט פפרק יב עט. ויט לתמו חרברי
 הטופנים האלו איך הם חייחסיס לרבנו הקדוש דבר טלא דבר ירב
 וחשולם לא עלה על רוחו באחרס טכונת הרב הקדוש ככאן ר
 טקטת הדאיה בן ו מעלות יראה בקו הטוא איך זכל רבנו הקדוש
 להוסיף חפיו דבר כזה אחר טכתב בס חלות כי קטת כחות חט
 מעלות לא יראה באופק ידוטלס. ואם בידוטלס כריך לקטת בן
 ט אן מעלות הנה בקו הטוא כריך לקטת בן יא או יב מעלות
 כי ידוטלס חעליק בזכון חקו הטוא לז מעלות ויראה בן הירח
 בקטת קטנה חלה שיראה בקו הטוא. ורבנו הקדוש עטה בחכך
 זה לא יסבלנו רעת כל חטכיל ידע האלת
 ועור אם יהיה כדבריהס טקטת בן ו מעלות יראה בקו הטוא
 וקטת בן ה מעלות יראה בידוטלס וקטת בן י יראה
 בקוסטרינא וקטת בן ז יראה באופק קיריס. הנה יחייב חזה
 טקטת בן ז מעלות יראה באופק לבוב וקטת חקט בן מעלות
 אחר יראה באופק ויילניא טאלו האקווחות חעליקות בזכון חאר

ידוטלס חשטין ככפין
 חקו חטוא לז מעלות

כלן שירעתי ויתחייב להם שבקצה כפץ יראה הירח ברבע האולר
 או אפילו קרע האולר והעולם לא נראה כזה ולא נשמע כלום
 חסד חסדי אלהי הקדוש היוטבים בחקולות ההם שיראן ארם
 הירח בקטת קטנה כזה וארבעה ראיון ושלענו הכך זה כלן שכתבנו
 בשער שטי **אפס** האמת הברור הוא ברברי רבנו הקדוש
 שחרגע החבור עד שש מעלות הירח תחת הפסיו
 ואין לו אור כלל ולכן הוא חן הנאגע שיראה הירח בן אור מעלות
 בכל העולם ואטלו בקצה כפץ עד היותו בן א מעלות ואלה מעלות
 יותר עד יב מעלות יתחלק קטת הראייה לפי חלקן האקולות
 והכלל שלא יראה בטוס חקוס בעולם פחות חלק מעלות ובכן
 נתבטלה גם העונה הטטת שטוענים עלינו מאחר הרב הקדוש
 ונתבאר גם מאחר הרב הקדוש ע"פ האמת

הטענה ה' אחרים טאסור לנו חרין תורה וחרברי ר
 חכמים ע"ה להתנהג בריט קדוש החרט ע"פ
 רעת הקוסמים והברי טמים טום התוכנים והאצטגנינים ואין
 לנו ליתר בחטטטי חכמת התכונה וע"כ אינם חוטטים כלל לא
 לשער וקצב הטעות כלל ולא לשער וקצב קטת הראייה הנכונה
 ולא לשער ודרך הירח הנראה ונעורים כזה חרברי החסד הלא
 הרד אליהן בטטיי שכתב ב פכמים וחלילה חלילה טיקבע החרט
 ע"פ חכמת התכונה לבר וכו' וחלילה חלילה טנאחר טנטטט
 פקדוט הקרט בחטטטים האלה וכו' עד כאן לטונו
התשובה אלה טאסור לנו חרין תורה להתנהג בחטטטי
 הוברי טמים האצטגנינים לחטוב האולרות יתקפו
 לרעת להם הוראות המערכות הטחמיות והרברים יהיו בעולם
 טמא חלאכת הנסיון החלק המעטי לחכמת התכונה כרי שלא
 יסור לפבנו חמורת הש"ה חלילה ולא נבטח בהוראות וחבטו ר
 המערכות הטחמיות ועל זה מהירנו הש"ה בתורתו הקדושה
 ואחריו טלא פיוטך הטחמית וראית את הטטט ואת הירח וה
 והכבים ונרתח והטחמיות להם ועברתם וגו' אלנס להתעסק
 פחכמת התיון טהוא החלק העיוני לחכמת התכונה טחמנו
 טוכל לרעת ולהכיר גדולת ועזמת הש"ה ארבעה הוא חוב גדול
 לנו

לנו כי החסד הלחורי יורע את הש"ה יותר להחכס הטבעי
 וע"ה לנו הש"ה ע"י ישעיה הנביא ע"ה ואחר טאז חרס עיכס
 וראו חו ברא אלה החוליא בחספר כבאס וגו' וחפ"ט בהיות זאת
 החכמה עליו גדול וט"ט חוק ברינו ק"ה טהיא חלזה א' גדולה ר
 עקרית וכוללת רוב חלות תורתנו טעל אחת כלה ופחה חחוייבו
 אטחנו לעסוק בה ולהעזר חלנה פקיוס חלות תורתנו וירוע כי
 התורה והן חכמות כלן נתנו חרועה א' ית"ט כי הש"ה הטכיע חרוח
 קרטל על החכמים שיטינו וירעו החכמות האמתיות ותכלית ר
 כלן היא תורה טהחכמות הן כלן כבולות והצעות ליריעת
 סודות התורה והחלות וכבר הטטילו הפילוסופים האלהיים את
 החכמות אצל התורה לרקחות ולטבחות ולאופות אצל הגבירה
 טהן חטרתות לה וכלן בעבורה כח"ט וכן הוא האמת הברור
 ולולי חלות החרט הוא לכס ר"ה לא היה לנו צרך כלום לחכמת התכונה
 אלנס מאחר טלנו הש"ה וית"ט בתורתנו הקדושה לקרט ראט
 חרט בראייה ולפעמים יקרה ולא טובה לרעת הברור לראות
 את הירח בלינו לכן חוב גדול עלינו והפרח עטוס לרעת רכון
 הש"ה ולקיים חלותו לקרט החרט בחווערו וזה לא יתכן כי אם
 ביריעת חכמת התכונה טחכללה יריעת חטבונות קטת הראייה
 ולכן יתבאר כי אטחנו חחוייבים ופוכרחים חן התורה להתעסק
 בחכמת התכונה כדי טטרע לקרט ראטי חרטט בעתם הראיו
 ולא נתחייב כרת חלילה והראיה על זה כי יש לנו סחך חן התורה
 בדרך חלו וסוד בין על טעור קט"ה חפסוק החרט הוא לכס ר"ה
 כי תיבת ה' עם הכוללת עולה בחספר י"ח כחטן קצב וטעור
 הטעות י"ח בחספר קטון עולה כחטן קטת הראייה אטר בא
 באופן ירוטלס ע"ה ואין ספק כי גם בוחן החלכות היו חוטבים
 ברה"ט חטבונות קט"ה באפס רעת הברור וגם בחליות הרעת
 הברור כדי לבחון את העדים כפי חה טכתב הר"ס בחול כסטר
 וחנים בהלכות קדוש החרט כרק א ו"ל בית דין לחטבין בח'
 בחטבונות בדרך טחחטבין האצטגנינים טוורעים חקולות
 הכבים וההלכס וחוקרים וחרקקים עד שירעו אם אפטר
 טידאה הירח בחטנו טהוא ליל ל' חן א"ל שיראה אם ירעו

בין שער השבעה

שאלה שיראה יושבים ולכספים לערים כל ויום כלו שהם יום ל' אס בלן ערים ודרטום וחקרום כהלכה ונאלמו רבניהם מקדשו אותו ואס לא נראה ולא בלן ערים חטלנים יום ל' ויהיה רח' ר מעובר ואס ירעו בחטבן טאף אבטר טידאה אין יושבין יום ל' ואין מלכין לערים ואס בלן ערים ירעים בווראי טהם ערי טקר או טנראה להם רחוק לבנה ברקיע חן העבים ואינה הלכנה ~ הוראת מלות עטה חן התורה על ב' טיחטבו וירעו אס יראה הירח או לא יראה וטירטו את הערים עד טיקרטו אה' ירשטלחן וירעו טאר העם באי ג' יום הוא רח' פרי טירעו באי ג' יום חן המועדות טנאלר אטר תקראו אותם מקראי קרט' ונאלר וטלרת את החקה האת למועדה עכל' והנה כלו טהה חן הלכנה והחן התורי' לפרה' בוחן המלכות וחוב להם היותם בקיאים בחכמת התכונה ובחטבנות קט' לקרט ראטי חרטים והיאים טובים במועדים כפי מה טרדק הרב הגדול הוא חריון ספתובי' כן הוא חן הראוי והנכון וכן החיוב גם עתה בוחן ~ העלות כלו כן לחטכילי וחכמי הדורות הנאלא' בכל דור ודור ד לחיותם בקיאים בחכמת התכונה ובחטבנות קט' הראוי כרי' ד טירעו ויבינו לקרט ראטי חרטים ומועדי ה' החקורטי' באחנס יראוי ובמועדים האמתי' כפי רצון הש"ת וחזונו' הרי' לך בביאור נגלה כי מזה גרולה לנו מתורת ה' התפילה הנאלנה' להתעסק בלשונות חכמת התכונה **ואצלם** מה טאסרו לנו חכמינו הקדמוני' לספור על חטבנות התוכנים אין הכוונה לאסר לנו החטבנות האמתיים האלה טאנחנו עוסקים בהם עכשין שהם ירובי לרבי הראייה וטלתיים עכס' אהנס הכונה בעבור החטבנות שעוסקים בהם אחינו הרבנים שהם חוקים אחר חרדי הראייה ואלהם קט'טטס' אבל אלן החטבנות האמתיים אדרבא חייבנו חכמינו ~ האחרונים ע"ה לרעתם ולעטותם' הלא תראה מה טכת החכם האלהי הר' אליהו בפ"י' בס' האדרת בענין ק' פרה ט' בתנאי הרייטס בתנאי השט' רבדים עתיקים ז'ל' התנאי השט' טראוי ג' אס אפטר טיחללן ברור הוא בקיאים בחכמת התכונה טיהיו הריינים הנזכרים להם חכמי טלאת החכמה

החכמה מעורר בזה הדיוט אחר ורבי הקרבות שספרן חכמינו בספריהם הם חלון החכמה היא עכל' הנה מבואר נגלה חרדי הרב האר"ר טחייב לחכמי הדורות להיותם בקיאים בחכמת התכונה ובחטבנות קט' הראייה להטחטש בהם באנס דעת הכוזר וכר' טלא יעלה על לב הקורא בראותו רבדי הרב ולא יסבור שכונת הרב בזה האלמר כרעת כה"ק טלא נחטוט עוד לרטיית הירח בין לראיית היטן בין לרטיית החרט' אלא טלליך את דת הראייה אחרי גיונו ונסחוק לבד על חטבנות קט' כלו טעוטי' אחינו הרבנים טחיינס חוטטים על ראיית הירח כלל' לכן הרב ז'ל' טכל את ידיו ואחר עוד ז'ל' וחלילה חלילה טיקבע ~ החרט' ע"כ חטבון חכמת התכונה לבד רל' חבלי דת הראייה ובבלי דרכי ההקרבה' אהנס הראוי הוא טיקבע ע"כ ההקרבו' ט'ברנו' וטלא יהיה יולא ג' חוץ חרט' חכמת התכונה ~ ככוללים עכל' יראה בזה אהנס חן הראוי והלחויב הוא להטחטש בטח העדות נר דת טהיה הראייה ורבי' ירבו' החקוק והאלתי' ונר החכמה טהיה ירעת חטבנות ~ קט'ט' ע"כ אחז בזה ג'ס חזק אל תנה ידך כי טובים הטנים חן הא' וע"כ הזהיר ואחר טכאטר יקבע את החרט' ע"כ ההקרבה יאהר טלא תהיה קביעתו יולא חוץ חרט' חכמת התכונה הכוללים כן יחלא חוטא ולחטיא ויחייב ויתחייב כרת חלילה כי טגנת תלחוד עולה גרין וחטל בזה כי כפר נחבאר בחכמת התכונה ביאור אחתי חכמי כל חכמי העולם כי חרם עד שיתרחק חן השחט' מעלות הוא תחת הכסוי' והטרה ואין לו עדין חוד כלל והוא חן הנלכע שיראה בעולם ~ וכן הסבילו כל חכמי העולם פה אחר כי בהיות בין החולד האמיתי והטקיעה כחות חייב טעות א"א שיראה הירח חסס חקוס ד בעולם ורחומו חן הטקר הנלכע בתכלית ההלכעות ~ וזה טרט גדל וכלל אמתי בחכמת התכונה במדרגת החוטכלות הראטונו והקורבנות טחן במדרגה הראטונה חן האמת' הנה א"כ אס יתד' הירח בלילו דל' כליל ל' פחות טעות אופן מעלות ופ' פחות חזרה והוא חן הנלכע להראות בלילו ולחזרתו רל' ביום ל'

אם יראה עש השלט קודם השקיעה לא יקבע החרט ההלכות
 יום עמלון ויחזק שיהיה הקודם כי אם יעשה כן יהיה יולא
 חוק חרטי התכונה הפוללים וזה לא יתכן בטוס פנים כי כטס
 שאף להחטי את החרטות כמזון ועוד יותר אף להכחיש את
 המוטבנות ואף התנכל הרב האר"ר שלא יאחרו עליו שהוא ר
 חרט חנה חרט בעדת הקראים להתנהג בתטבנות חכמת
 התכונה ואחר כי כבר קדמונה החכם האלהי הרב הקדוש רבנו
 אהרן האחרון בס' המלות ואנו לה טכון הרב האר"ר באחרון
 חלק תראה לה טאחר החכם רבנו אהרן בעל עץ חיים בס' המלות
 בוס ל בערב אם תשרת הלכנה טתי טעות דע שכבר ר
 נראית בלי ל' חכמי טהטבון יולא קטת הראי יד מעלות
 וכל לה טרבר בטקת המולר טתקנו בהך הכל הוא לחכמת
 התכונה עכל הנה נתבאר לרברי טני המלכות הנדוליס
 האלה טהס הפוסקים האחרונים טלנו עה כי חובה גרולה עלינו
 להטמלט בחטבנות קטאר באכס דעת הברור ועל פי ב
 עדים יקוד רבר ומה גס בהיותו טהסכילון לכך והורן על
 האלת טלחיס וכן רביס האחרונים כגון הר"ר כלב אבא
 והר"ר חטב בע והר"ר טללה בעל ס אכר"ץ עט"ה והר"ר טמולל
 בעל ספר מעיל טמולל והר"ר טמולל בעל ס נר טמולל
 עולתס רביס וכבר ידעת לה טכתב הרב האר"ר בספר ר
 האדרת בהקדמת עטן הטבת רבר אל ואין ראוי לחכם טימנע
 חן האלת חכמי אלף סכליס אלחנס חכמי חכס א ראוי להטלו
 עכל ונט בזה הרדוט טחכמי האלת והארק המטלחיס וסכמי
 בזה הס רביס ומלתנגדיס אליהס הס טנים טלטה גרעדיס
 בראש אליר א והס בטלחיס בליענוס עוד תשוב תראה
 לה טכתב החכם האלהי הר"ר אליהו בטייני נע בספר האדרת
 בעטן קדוש החרט בכרך ל' אחר טהטלחיס טטבנות קטאר
 רבריס עתיקיס ול' ומה טלריך טדענו טכל הטטבנות
 והתקונים טכרנו בחטבון קטאר הכל נתבאר בחכמת התכונה
 בספרי יון וערב בראיות וכלופתיס אטרי אין בהס התנכרות
 וכפירה והס בטביס אתס מהסכריס טחברוס חכמי ישראל

טהיו

טהיו בוחן הנביאים ופריס חכמי יטטכר ככתוב וחכמי יטטכר
 יורעי בינה לעתים וגו' והענו ביריהם בוחן הגלות והעמקוס
 בלטונס ואח"כ הסתירוס ולא הענו בירינו אלחנס אטחנו ר
 נראותנו טהס עי ראיות ולופתיס אין ראוי לנו לבעוט בהס
 אלחנס נסחור עליהס ולא נחטוט אם חברוס חכמי יון או חכמי
 ישראל עכל וברבריס האלו בראותס בטלחס כתב החכם האלהי
 הר"ר בלול בס' ולחיס בהלכות קדוש החרט כרך י' ול' וטעס
 כל אלה הטטבנות וחכמי חס מוסיפן בכל חנה וחנה וחכמי חס
 גורעיס והיאך נדע כל רבר ורבר האלה הרבריס והראיה על
 כל רבר ורבר היא חכמת התקבנות והמלטריות טחברו חכמי
 יון סכריס הרבה הס הנחלחיס עכטון בירי החכמים חכל הספרי
 טחברוס חכמי ישראל טהיו ביחי הנביאים חכמי יטטכר ולא הענו דלית
 ואחר טכל אלה הרבריס בראיות ברורות טאין בהס רופי ואף
 לארס להרהר אחריהס אין חוטטיס לחכבר בין טחברו אותנו
 נביאס בין טחברו אותו חכמי גויס טכל רבר טנתגלה טעמל
 וטורה אלתתו בראיות טאין רופי אנו סולחן על זה טאחרו
 או טלחרו על הראיה טנתגלה ועל העעס טטורע עכל
ואמנם מה טכתב החכם האלהי הר"ר אליהו בטייני נע
 בס' האדרת בעטן קדוש החרט בכרך ל' קרוב
 לסוף הפרק ול' וחלילה חלילה טנאחר טנטמלט בקדוש
 החרט בחטטני האלה וכו' אין כונת הרב לטנוע אותנו ר
 להטמלט בחטבנות קטאר כפי מחטבת הטוענים כי אלו
 היתה כונת הרב כן חלילה הנה אכ חס היה לו לרב ולכרה
 לו לתת חטטול לפנינו ולחבר לוחות לידעת העטין הנה
 וזה לו להזהיר בכרך טן טהיו היינים בקיאים בחכמת התכונה
 ובטיקבעו את החרט יזהרן טלא לזאת חוק חרטי חכמת
 התכונה הפוללים וטאר רברין הטוביס טרבר לטס פלן
 טהקדמנו ואך ישוב הרב אחר כל אלה ויהפך כקטת רחיה
 ויאסור בכאן מה טהתיר לטס חלילה לו מזה כי אין זה מדרך
 החכמים הטלחיס לסתור את רבריהס אלחנס כוונתו בזה
 האחר הוא הכונה בעמלה טכון בלחאר הקודס טכתב ר

AS

בפרק ט"ו אלף טקצר בכאן תיבת לבר חפני סמך על מה ר
 שאלה לטעם ור"ל וחלילה חלילה שאלתנו נבטל רת הראייה
 חכל וכל טלח נחטוט כלום לראיית הירח היטן והרדט כפי
 הוראת חכמינו הקדמונים ע"ה אך ורק שנטתלט בקה בלשטע
 האלה ר"ל בקט"ה יין זה כוננתנו רק טיהיה בידנו לעשר ולהושע
 בחרשים החסופים כטלח טפה ברעת הברור והנה ראיה
 הרב האר"ר להתנכל בכאן פנים טנית לסבב חוקה ולכורך ידול
 והוא כי אחר שהאר"ר הרב ז"ל בפיואר חטבונות קט"ה בלשט
 ין פרקים מתחלת פרק ט"ו עד סוף פרק ל"ב ובפרק הל"ב הורה
 חייב אותנו להאמין בהם ולסמך עליהם והוא הירדנו טלח נבעט
 בהם ולא נפפור אותם חלילה באחרו לעיל וין ראזם לנו לבעוט
 בהם אלמס עליהם ואיה בזה הרבר הרב כחנתגד קצת ר
 לחכמינו הקדמונים שאמרו לנו להטתלט בלשטע חוכר טלים
 האלעגנטיס לחשן החיקט חרת החטבון ולחייב לנו דת הראייה
 כחט לכן התחכס הרב האר"ר נ"ע ואלק כבוד לפרסוס כפי
 חנהג החכמים החסידים טלח ל"ס טפה ומכסיד טכח
 כי בחקוס מה יביא הכורך ההכרחי להס לדבר רבר כנגד
 חכמינו הקדמונים מלעניס דבריהם וחולקים כבוד לטעמ
 להקדמונים ולחל"ס סודס לחטביל"ס יביט רבר חתון רבר ה
 הלח תראה להחכס האלהי הרב הקדוש רבנו אבן באחרון
 בספר מלות בהלכות קדוש החרט כי אחר טספר כלל רר כי
 ההקדבות טכתבון חכמינו הקדמונים והאחרונים ע"ה בספריהם
 באחרית פלס כתב הקדבת חטבונות קט"ה וכתחיל ואמר
 ויט לך לרעה ר"ל יטלך לרעה ולהבין פילאת ההקדבה
 אטר אנכי נותן לפניך יוס היא דיותר חוקק ובאמתית יותר
 מכל טאר ההקדבות ועליה תטען פילא תלח את דרכיך
 ואמ"ט טכיל וכחלון עטה הרב האר"ר גזק נ"ע פילאחר
 טלח לנו סודו וכוננתו הראוי להטתלט באלו החטבונות
 האמתיות באפס רעת הברור יען היות חטבון קט"ה
 יותר חוקק ואמתית מכל טאר ההקדבות להיות בנייה
 באמתות ומופתים כפי מה טכתב הר"ל טב וחלק כבוד

לפרסוס והסביר פנים לחכמינו הקדמונים ע"ה ואחר לכן אחרו חכמינו
 ע"ה להתנהג בלשטע ההקדבות בלשטים ובחסדים ולהתרחק מאלו
 החטבונות ואמר עוד וחלילה חלילה טנאמר שנטתלט בקדוש
 החרשים בלשטעים האלה ר"ל אחר שחכמינו ע"ה אחרו להתנהג
 בלשטע ההקדבות הנזכרות בספריהם והוא ידנו להתרחק מאלה ר
 החטבונות חלילה לנו שאלתנו נעבור על דברי ר"ל ונאמר שנטתלט
 בקדוש החרשים באלו הלשטים והחטבונות לבר מכל שנטתלט
 בדרכי ההקדבות שכתבון חכמינו חכמי הצדק והאמת קדוש יען
 אך ורק שנטתלט בקביעות החרשים ברעת הברור פטנכזה
 ואס טכזה לאן נרדך בלשטע ההקדבות שהניחו חכמינו הקדמונים
 ע"ה נבס נביט טלח נהיה יולאים חוק מרטוי חכמת התכונה
 הפוללים כחן טכתב הרב בפרק ט"ו ולכך כתבנו בכאן אלה
 הלשטעים שנהיה מלשטעים בטתי הנרות בטתי ידנו נר
 דתנו טהיא הראייה וההקדבות ונר חכמתנו טהיא חטבונות
 קט"ה כי טובים הטנים לן הא ורע זה והבינתו חלח
 ואחר זה האיל הרב האר"ר לבאר לנו התועלות הגדולות והעליונות
 הגלשכות חידועת חכמת התכונה וחטבונות קט"ה הראייה ר
 טכון אליהם הרב להושילנו בהם ולכן כתב הלשטים האלה
 בספרן חסר והאאוטר הזה ואמר אלמס מה טכרנו אינו
 כ"א טלח יכונה לנו בזה בספלות העשרי ר"ל מה טכרנו ר
 וכתבנו בזה הספר חלשטע חכמת התכונה וחטבונות קט"ה
 אינו להרוס דברי חכמינו וחטבילנו הקדמונים ע"ה חלילה
 שנטתלט באלו הלשטים בחרשים שנטכזה לרעת הברור
 לן לרעת ההקדבות האמתיות חלילה לנו מזה כ"א כתבנו
 וזכרנו כל אלה להטתלט בהם באפס רעת הברור ובאפס
 ההקדבות האמתיות שהניחו לנו חכמינו ע"ה כי באפס כל
 זה לא נרע מה נעטה ואימתו טקדש החרט ונטאר בלוי
 קדוש החרט וכרי לנו בוין וקצק חלשט"ה באיותנו סכלים
 זנעדרי החכמה ויריעה לנחרי ולכן בחרט"ה ההס שנטתלט
 בהקדבה האמת החוקה ואמתיות ונעטה הטוב והיטר בעיני
 אלהים ואדם כי נקדש את ר"ה בעתו הראוי ובכן נקדש

את חושי ה' המקורטים בעתם הראוי ובמקורם האמת. ובכן
לא יבנה לנו סכלות פגרי בענין קדוש החרט. זו היא המעלה
הא' שבחרטים המסופקים. וזאתו חטבון קטנה לאור חטך ~
הסכנות והמפלות ובאורו נראה אור האמת. וכתב עוד קרב זל
ועוד לפני שאליו טאין ראוי לחטוב טוב רב לפני רע חטב
זל ועוד חלאת. חלאת דרך החרט לכתוב בזה הספר חטבונות
קטנה לפני חלאת החכמים ע"ה חב טאחרו טאין ראוי לחטוב
טוב רב בעבור רע חטב. זל חטב טיראה בזה רע חטב ~
טעבור רברי חטבונות ע"ה ונטחלט באלו החטבונות בחרטים
המסופקים. הנה עבד יעבט טוב רב ועלום חאלו החטבונות
טעל דיהס טפיק רטון הט' ונקיים רטון ואלות. במועדו ורבר
בעתו חטב טוב. וכתב עוד הרב זל יעבט כדי להודיע לחטבי
הט' וכו'. זל עוד תועלת גדולה נחטבת לידעת חטבונות
קטנה. וזאת בעול רעת המלכים ונטענים על קרב וטעור ~
והטעות הרבות. שהיא רעת בטלה. לפי טלפלים יראה הירח
בן יב טעות פטור תתחברנה ותתקבצנה כל הסבולות המלחמה
והחטיות הראות הורח וטענים לא יראה בן כח טעות ויותר ר
פתחברנה ותתקבצנה כל הסבולות המעכבות והמאחרות הראו
הירח. ולכן טעור וקרב הטעות לא יתן האמת. ולכן כתב ~
החכם האלהי הר"ר אלטו בסוף פרק כ"ט חטבון קדוש החרט כי
ח"ב טעות ער כח טעות אפטר טיראה הירח ואפטר טלח ~
יראה. והאפטרות תלויה על טעור וקרב קטת הראייה. ולא
כן טעור וקרב קטנה כי הוא יתן את האמת תמיד על הרוב.
כל יוציא חטבון קטת הראייה טיראה הירח יראה הירח בוודאי.
ואם יוציא חטבון קטנה טלח יראה הירח הנה אז בוודאי יראה
לא יראה הירח. והרובה לרעת פל המועלות הגדולות יחטבון
ליריעת חטבונות קטנה ועצמות גדולת מעלת חרטה
בחוקתה מאמתה יעיון לו דם נ"ר טאואל בפרק ל"ט ול
פי טס האריך מאר הרב החבר בביאור זה הדרוש ואנחנו
פונתנו לקצר. ואח"כ חתם הרב האריך את הדרך ואלו
והנה דרכי ההקדבות ודרכי הראייה את החיים ואת הטוב
ובחרת

ובחרת בחיים. זל ראה נתתי לפניך את דרכי ההקדבות שהוכחו
חכמים הקדמונים ע"ה בספריהם. ואת דרכי הראייה שהם ר
חטבונות קטנה שהוא חסכים תמיד לרעת הברור. והם דרך ~
החיים ודרך הטוב. ודרכי הראייה הוא דרך החיים האמתיים
ודרכי ההקדבות הוא דרך הטוב. כי התחיל לאטר הטלח ~
כלנה הכתוב. וכסף הרין ואחר ובחרת בחיים. והחטבילים
יפנו. וכפאן נחטבילה גם הטענה הטלחיות טעוננים ~
עלנו מרברי הרב האריך ונתבארנו ג"כ רברי ומאחר הרב
זל ע"ה הכוונה האמתית. והתלה לה אלהים אמת. אשר
הנחנו בדרך אמת.

השער העשירי

בביאור ד"ט קדוש החרט ברעת

הברור וברעת ההקדבה באכס ר

רעת הברור. זה השער לה צדיקים יבואו בו

אמר

החבר אחרי טאחרתי בטערי האמת הוא בביאור

ד"ט קדוש החרט בין ברעת הברור. בין ברעת ההקדבה

באכס רעת הברור בחקולות מנוגדים ונפרדים לפי כונת השערים.

הנה נא הואלתי לרבר אל ה' בסוף האמת האמת בטערי העשירי הנה

האחרון להטבילך ולהורותך בדרך זו תלך בדיט קדוש החרט בין

ברעת הברור בלתיאורה. בין ברעת ההקדבה באכס רעת הברור

בקצרה ובראי צדיקים ואומר

רע. לך כי דיט והלכות מלות קדוש החרט לפי מלות הט' ~

בתורתנו הקדושה ולפי רעת וסברת חכמים ע"ה חכמי ר

האמת והצדק קדושי עליון כפי חב טאחרנו חקובלים מאבותנו ~

ורבותנו הקדושים כך הוא. מענת טנראה הירח החרט בערב

אחרי בוק הטלח אס בליל אן בליל עבדון נקרט אותנו היום

מתחלת ליל ונעטה אותנו היום ר"ה כפי דין תורתנו הקדושה ~

טגורה לנו החרט הזה לכס ר"ה טהרצון בו ראה וקרט כמו ~

טביארנו בטערי הראשון והו הנקרא רעת הברור ואחרת היום

נספור כן ימים טלחים. וביום כ"ג נטפים באטלורת הבקר

ונראה את היטן. ואם יעיר הירח היטן חטעורו ומררכו טלח

ואלוסן אס יהיה
חלוקה בין שני
הדעות בזה ובזה

יראה עור ביום כח ונבט את היטן (חטעורו) ומדרבנן טלל יראה
ולא יראה י' אלו נעטה חרט חסר חכט יוס כי דריך סתירה ב
ימים שהם ~~שנים~~ יוס כח ויוס כט יוס ל יהיה מקורט כי בלי
ספק יראה הירח חרט בלי יוס ל ואמנם אס ביום כח יעור
הירח היטן חטעורו ומדרבנן יראה עור ביום כח ופלוסן ביום
כח אס יהיה האור גך ונקי ונבט את היטן ונראה אותו ביום כח
אלו נעטה חרט חלל חלל יוס כי דריך סתירה ב ימים שהם יוס
יט כט ויוס ל יוס ל יהיה מקורט כי בלי ספק יראה הירח
חרט בלי עבדו שהוא ליל יוס ל והנה אעפ שהקרבנה
הוא סתירה הירח ב ימים היא הקרבנה חוקה ואלתית
אין ספק ופוגה בה כלל עכז לא נטען עליה בלבר ולא נחנה
חראית הירח חרט באטנו חס וחלילה אמנם מדרק גס ר
לראית הירח חרט בין בליל בין בלי עבדו כפי הנראה
הקרבנה היטן לקיים חללות אלהינו יתט ראה וקרט כי חללות
הראיה כוללת בין לטן בין לחרט ואס יהיה האור גך ובהיר
בפס יוס כט ויראה הירח חרט בערב אחרי בואת הטל
בליל ל בלי ל נקרט את יוס ל בראייה ואחרט טעבר
יהיה חסר חכט יוס ואמנם אס יהיה האור פלוסן כח וגך
ובהיר בתכלית חככות והנקיות בלי ל ונבט את הירח היטן
חרט ולא יראה כלל ונעבר את חרט ונעטהו מל יוס ונקרט
את יוס ל בלי טוס ספק ופוגה ובויוס ל בין שיראה הירח עם
הטל קורט הטקיעה בין שיראה אחר הטקיעה בתחלת ליל
לא עכז יוס ל יהיה מקורט בלי ספק כחט ולא נחטוט כלל
לחללות הירח ביום ל עם בטל קורט הטקיעה ולא נחמור
טהיוס הוא מקורט חלילה וזה חטוס ב ספוט חקנות ואמתו
הא חטוס טנראה הירח היטן ביום כח ודריך לעטות חלל
דווקא לפי כי יולי הסתירה הם ב ימים על דרכו והב
חטוס טלא נראה הירח חרט בליל רל בלי ל ואסור
לנו לעטות חרט חסר ונקרט יוס ל בלא ראייה כא בראייה
כחו טביארנו בטער הטני ואמנם אס נוכה להקרבנה
היטן לבר כפי חס טהקבאנו בין ביום כח לעטות חרט
חסר

חסר בין ביום כח לעטות חרט חלל ולא נוכה לראיית הירח
חרט לא כלל ולא בלי עבדו לפני חטענות רל חכט עכז
הפנן ועבודות האור י' אלו נסחור ונטען על הקרבנה היטן לבר
ונקרט חרט הבא עפ' דאית היטן בין חסר ובין חלל כי הקרבנה
טני ימים סתירה היא חוקה ואמתית חלל
ובכחכך אס לא נוכה לראיית היטן כלל לא ביום כח לעטות
חרט חסר ולא ביום כח לעטות חרט חלל חכט
כ היה האור חטונ ועבור בימים ההם י' אלו מדרק לראית
הירח חרט ובסוף יוס כט אס יהיה האור גך ובהיר ונראה את
הירח בערב אחרי בוא הטל נעטה חרט חסר חכט ימים
ונקרט יוס ל בראייה ואס יהיה האור גך ולא נראה הירח בליל
עבר חרט ונעטהו מל יוס ונקרט יוס ל בין שיראה הירח
ביום ~~לראייה~~ יוס ל עם הטל קורט הטקיעה בין
שיראה בין שיראה הירח בלי ל אחר הטקיעה לכל דין אחר
ולטע א טיוס לא הוא מקורט פחט ואו נסחור ונטען
על רעת הכדור לבר שהוא ראית הירח חרט בעתו אס ר
בליל או בלי עבדו אעפ טלא הכלחנו לראיית היטן כלל
כחו טהקרבנו ואמנם אס לא נוכה לראיית הירח כלל
וכנס לא לראית היטן ולא לראיית חרט הנה
חכטו הקרבנות עה הורנו עור טנים אופנים אחרים לפוט
בקרט חרט האטן הא הוא אס חרטו העובדים היו ר
ב חסרים חרטו רכופט טקרטנו אותם חסרים בראייה
בליל נעטה זה הר חלל בלי טוס ספק ופוגה וזה כי הוא
מן הנחנה לקרט חרטו חסרים רכופים יותר חטלטה
והאטן הב אס חרטו העובדים היו ר חרטו ספ' רכופי מלחם
טקרטנו אותם חללים בסיון חוק חסילת הקרבנה נעטה
זה החטי חסר בלי טוס ספק ופוגה וזה כי הוא מן הנחנה
לקרט חרטו חללים רכופים יותר חר וכל אלו ההקרבנות
והסילתם הם חקנות זאלות נחטכות לנו בקבלה חיומי ר
עולם וחטנים קדמות חטת בראית ואנחנו חייבים ר
לעטותם

מלחם

העולם

ואם כן אם לא נוכח לרעת הכרזת לקדש את הראש חרש ר
 בראייה לא כללנו ולא כלל עבדו ופכוכן לא נכסה
 לראיית היטן לא בכח ולא בכח ונכח אם לא נוכח לאותם הטעם
 אופנים ההקדמות והאחרות לפי שהם אינם הוים על הרוב
 אלא על המעט שהמעט והכלל אם לא נוכח לראיית היטן בין
 לראיית היטן בין לראיית החרש אזי אנו מניחים מחויבים ומוכרחים
 להטות כל המעט חכמת החכמה אשר הורנו ולמדנו שני ד
 האורות הגדולים הרבנים המאוננים האיתנים יסודי עולם חכם
 הקדוש רבנו אהרן האחרון משה המלכות והרר אליהו בטיש בספר
 האדרת יעקב שער לחשוב חכמות קטנה חכמה בקני הראייה
 לרעה שער הארץ הארץ ושער קטנה הנכונה לרעת ולהבין
 כמה מעלות רחוק הדין מן השמש במבטן וכמה מעלות מרחקן
 למחשבת ברחבו ואם הוא אנו אנו רדופי שכלל אלה נוכל לבין
 האמת המעורר חכמן החכמים שיראה הידיעה הבקשה או
 הוא מן הנכונה או הוא מן האכזר ואולי זה אפשר הוא אם
 האכזר רחוק או האכזר קרוב וכבר כתבנו שער קטנה בין
 האורך הראשון ובין קטנת הראייה הנכונה בקני הראייה בשער
 השני לפי שהם כמות שלמות החכמים הגדולים והמכונים
 שהם כדור אליה בטיש והרר כלב אבא והרר חשה בעינה
 ונס כתבנו לטעם כי שער הקטנת ההוא משפיק לכל המקומות
 המעתיקות פכפך ולא יתכן בטעם כנים להנהיג ולרדת ר
 מחנה בטעם אופק טבעולם ואכלל העולם חרעם הוא
 אלא יעלה חשבון שתי הקטנות שניהם יחד כב מעלות
 אזי יראה הירח והוא מן החלום החכמים שיראה ואם היה
 כחות מה לא יראה אלא שם ידעת מה שכתב הרם
 האדיר כי המקומות כל שור של מעלות בלכון יראה הירח
 בקטנת קטנה וזה בחרשים שהלכנה עזרת בהם במעלות
 מן ארובי עליה כי ארובי העליה יתארכו בלכון והכך
 זה בחרשים שהלכנה עזרת בהם במעלות שיהי קצרי
 העליה כי קצרי העליה יתקצרו בלכון וקצרי העליה גדולה
 ועכשיו ילכו לומר כי בגלילות מלון ולישא בחרשים שהם
 קצרי

האין יראה

קצרי העליה אם לא יעש קטנת הראייה לאותו השער ששער הרב אל
 אם יראה שתי קטנות כב מעלות שלמות לא יראה הירח ואין לקדש
 היסוד ההוא אלא בחרשים שהם ארובי עליה אכלו אם לא ר
 יעש מעט לאותו השער אפשר שיראה הירח והכלל אם ילא ר
 חשבון שתי הקטנות כב מעלות אפשר שיראה הירח והוא מן
 האכזר הקרוב ואם ילא חשבון פ הקטנות כ מעלות שלמות
 אפשר שיראה הירח והוא מן האכזר הרחוק ואם ילא חשבון כ
 הקטנות כחות כל מעלות נחנע שיראה הירח אכלו בחרשים ר
 שהלכנה עזרת בהם במעלות ארובי עליה אבל במעלות קצרי
 עליה אם ילא חשבון פ הקטנות כחות מכב נחנע שיראה והוא
 אלא מהם ארובי העליה ואי זה מהם קצרי העליה לבוארים בלחות
 ספר האדרת בלוח מעדרי המעלות ונס בספר נר שמואל
 ומכאן שצריך שתדענו ותבונן עליו אלא חשבון ב ר
 הקטנות כב מעלות כפי השער שכתב הרב הוא מן
 החכמים שיראה הירח ונקדש החרש ביום ההוא בידיעה ברורה
 בלי שום ספק ופוגה ולא נצטרך עוד להקדמות אחרות שאחר עת
 הראייה וכמו כן אם ילא חשבון שתי הקטנות בחרשים שהם ארובי
 העליה כחות כל מעלות ובחרשים שהם קצרי העליה כחות ר
 מכב מעלות שלמות הוא מן הנחנע שיראה הירח ולא נקדש
 החרש ביום ההוא אלא נעבר אותו ונעלה חרש מלא מל יוס יקדש
 יוס לא בידיעה ברורה ואכלו אם יראה הירח ביום ל עש השמש
 קודם שקיעה לא נחטוט עליו ולא נביט בו לומר אותו היסוד
 הקודש חלילה לאחד שיהי מן הנחנע שיראה הירח בליל אלא
 יוס לא יהי הקודש בלי שום ספק ופוגה כחן שהקדמנו
ואם כן אם ילא חשבון קטנה חסופה להראות כלילי ~~השמש~~
 התנאים שכתבנו לעיל ויהי הדבר בספק אפשר
 שיראה הירח ואפשר שלא יראה אזי נקדש את יוס ל מספק
 ונדרק לראיית הירח בסוף יוס שלשים אם יראה הירח אחר
 שקיעת השמש יהי יוס לא מקודש ויוס ל בטל ואם יראה
 הירח קודם שקיעת השמש סמוך לשקיעה ויהי יוס דק ורל ר
 וקטן וקטנו דקים ואינם נכדים ואורו דעוך והוא סמוך אל

הטלח ונחוק ואחר שקיעת השמש יטקע גם הוא בחרבה ולא ישרת
הדבתי ויעיר הירח הוא חטבורו וחדרכו טפנתה ואלו שיראה
בביתו בל ינקרש יום לא ואחכס יראה הירח ביום ל עם הטלח
בביתו כלו ב טעו ויותר ויהיה נופו גדול ועב וקרניו גדולים
ונראים לעין ואורו בהיר וחזק והוא גבוה מן הטלח ורחוק מאד
באור וברחב ואחר שקיעת השמש לא יטקע הירח בחרבה אלא
ישרת הרבה כלו ב טעות ויעיר הירח הוא חטבורו ודרכו טהיה
נראה לאלחט ועתה נראה טעות יהיה אותו היום רל יום ל בעצמו
חקורט **ואבחנם** אם יהיה חטעה ולא נוכל לראות את הירח
ביום ל כלל לא קורס הטקיעה ולא אחר הטקיעה
נקרש שור את יום לא חספק ונדרקק לראית הירח ביום לא אם
יראה הירח אחר הצהרים ויעיר חטבורו וחדרכו טהוא בן ב ימים
בלבר רל טנראה כלול עבורו בתחלה ועתה נראה טעות נאחר
טאות היום רל יום לא חקורט ויום ל הקורס בטל ואם יראה ר
הירח קורס ^{הצהרים} ומן רב ויעיר חטבורו וחדרכו טהוא בן ב
ימים טנראה כלול נאחר טהיום הקורס רל יום ל חקורט ויום לא
הוא בטל **ואבחנם** אם יהיה חטעה ולא נוכל לראות את
הירח בל ביום לא אי נקדט ב ימים בטות יקריב
חללא חזי האבן כליל ואלול האבן כליל יד טאם יתחלל
חזי האבן כליל ואלול האבן כליל יד אי היום הראטון חקורט
וחטט לחולל ואם יתחלל חזי האבן כליל ואלול האבן כליל
טו אי היום הטט חקורט וחראטון לחולל
וקר הכלל יהא מסור צדק כי אלו ההקדבות האחרונות שהן
הראות הירח ביום ל עם הטלח או הראות ביום לא קורס
הצהרים אנתנו חוטשים בהם בחרטו החסופקים טהאליא חטבון
קטת הראייה אפטר שיראה הירח ואפטר יאלא יראה ואי טטחט
בהן ונכריע מן הסימנים טלחם לא יזה יום יהיה הקדוט חטט
הימים החסופקים כי הראות הירח לבד מבלי סימנים לא יועיל
כלום לפי כי ההקדבה בטויה חסימנים פחט אבל בחרטים ר
הנחמנים רל טנחמנע שיראה הירח כלול לא נחטט להם ולא
נבית אליהן כלל לפי שהן הקדבות וההקדבה חסובות האפטר
לא מן

אם
צדק
טלח

לא מן הנחמנע כי האפטר לעצמו ולו טבע קיים לא יטמה לעולם
ליתר טטת אחת כל מה טכתבנו בטער הוא וליתר
עו וחזקת כל מה טביארטו בטערים הקודמים פי ההקדבה
הא חסובות האפטר ופי לא נטערך לאלו ההקדבות האחרונות ר
אלא בחרטים החסופקים אחרתי להעתיק בבאן חטעה אחר
חלעטיות קדוט ראטי חחרטים טהיחט החכס חר יוסף חטב
טע טעם הימות לחזיק ברעת החכס חר חטה חללי כפי הנראה
חלעטיות רבות טקבו בזמנו וכתב אותם לזכרון עם כל יד
הורה על האחת בחטעה א חלעטיותו וכל
מקור תטרי ה"ל"א ביום ה אחר חזי היום יו ראטונים
ל טעות ואח לקרט את יום ו כי אז המולד בן ו
טעות ב ראטונים ב טעיים ועור כי קטת הראייה הוא ב טע
חללות בקדוב אחכס קרטנו ביום טבת ובקטנו לראות הירח ולא
נראה אחכס לא היו הטמים זכיס בחקוס טהיינו טחורים
וביום הטבת עצמו אחר האכילה קורס חכונר נראה הירח
גבוה לאחר ואחר טקיעת החלה שרת הירח יחוב ב טעות
וחזי טעה ונראה כל אבנו ער טחקצתס תמהו ואחר טהיה
ראוי לקרט את יום ו אחר טנראה חטטו וחדרכו ובעור
היום גדול כאטר אחר הר"ב טעו וזה לא יתכן כי בערב יום
הקדוט אחר הרב עצמו צריך ט חללות קטת הראייה ואפטר
את רבריו אבל האחת כי בהיות חסופק בערב יום הקדוט רל
בהיות קטת הראייה חללות או ו או וכן ער יב בחו טחציר
הרב פבחר תורה כי מן חללות אפטר הראות ולא נראה
אז ינו דנים לחחרתו בהראותו עם העמט או לחחרת ר
חחרתו בעור היום גדול יוסף דבר לא חטט חקבל כלל
לקרט ב ימים חספק עלאיעוט הטעות ביום ו עכל
הך רואה בסינך איך החכס הוא עם בהיותו חטלי הרעת
היחט עכו לא יכול להבחין האחת הברור והורה על האחת
כפי באחר אבל האחת כי בהיות חסופק בערב יום הקדוט
רל אפטר שיראה הירח ואפטר טלא יראה אחר טנא חדר
הנחמנע ויפנס בער האפטר אז ירינו בהקדבות האחרונות

הנחמנע הוא

שמן הראות היום עם השמש ביום ל' או הראותו בשער היום ברזל
 ביום ל' אכל בהיותו מן הנמנע להראות כליל אן חושטין כלל
 לאלו התקופות האחרונות וכן לא תפאטו או אטו הקהל להראות
 תורה עם ביום ל' בעוד היום גדול עם היות שהעיר חשעורו ר
 ונדרשו ונאמרו להיות היום הקודש מקודש וקדושה ראש השנה ביום
 השמיני יום א' בלבר ואפילו לא חשטין לקדש יום שני משום ספק ר
 וכל זה בעבור שלא היה הירח מסופק להראות כליל אפטר שיראה
 ואפטר שלא יראה אכל היה מן הנמנע לבשרי בין למיעוט השעו
 בין למיעוט המעלות ובהיות הראות הירח מן הנמנע לכן
 מן הקדוש ולא קדשו כלל ביום ו' וזהו דין תורתנו הקדושה וכן
 ראוי לעשות לעולם ועד **וזהו** יטעון הטען ויאלתר
 כי לא קדשו יום ו' בעבור שלא ראוהו בסוף יום ו'
 עם השמש אכל איס יראוהו עם השמש עכ"ל הין מקדשים אותן
 כעשר ל' ואחר כי אע"פ שלא ראוהו בעיניהם עם השמש ר
 בסוף יום ו' בעבור שהיה האויר מעונן ועבים סתרו
 עיניו היה נראה עם השמש בלי שום ספק ופונה אלו היה האויר
 נקי ופחד ומופתי לא ידע ולא יבין כי קטנה א' בהיותו מן השעו
 כליל ויהיה שעורו ג' מעלות עוד פשיעבורו עליו כליל לל' מ
 שעורו פ' שעות ותוסף עוד עליו קטנה של פ' שעות שהוא
 ג' מעלות ויהיה אז קטנה הראויה מ' מעלות ואך יאלתר שקטרת
 מ' מ' לא יראה כליל בעבור עם השמש והוא מן החלויים שיראה
 ואע"פ שלא ראוהו בעיניהם ידעוהו והשיעור פסכליהם
 ופבר פתב הרב האדיר כי בהיות קטנה גדולה תראה עם השמש
 ועכ"ל לא חשטין ~~לראות~~ להיותו מן הנמנע להראות כליל
 ועוד כי למה לא קדשו יום ו' מספק לאחר אולי יראה ~~בעבור~~
 הירח עם השמש בו דמיה היום הוא מקודש ועוד
 כי תר' יוסף הופיר גם הראות הירח עם השמש ואחר בנבלה
 שאין חושטין לו פתח הנמנע באחרו או אנו רעים לאחרתו
 הראותו עם השמש ועוד כי אלו טתי הקרבות הראויות
 מן שתיין פחדה א' אין כח לא יותר מן השט ומה שאמר
 לזה אומר לזה ולא טפל לומר שה' עקר והשט טפל כי
 הם כמל

כי הם כמל הראות היום ביום פ' או ביום פ' כי פסח טלל נופל להעריך הראות היום
 להעריך הראות הירח החדש ביום ל' עם השמש מהראותו ביום
 ל' בעוד היום גדול אלא הם שניהם בקנה אחד עולים
 סוף דבר בהרשיה המסופקים דין באלו התקופות האחרונות
 וזה על תנאי שיעיר הירח מקדשו ומשעורו פפי מ
 הראות חכמינו ע"ה אלאם בהרשיה ~~המסופקים~~ אטלו איס יראה
 ויעיר הירח חשעורו ומדרכו לא נחשטין עליו ולא נביט בו כלל כי
 אין לנמנע שום הקדשה לעולם **וזהו** איס היה הרבר מן
 טבחין הוא לא חשטין חכמי ואלטכילי הרור לקדש
 יום ו' מספק מפני חיעוט השעות והמעלות וקדשו יום השבת
 בלבר בלי שום ספק ופונה ואע"פ טראו את הירח ביום השבת
 בעוד היום גדול והעיר הירח מקדשו ומשעורו שהיום הקודש מ
 מקודש ועכ"ל לא חשטין להראות עמה יען היותו מן הנמנע מ
 להראות כליל ואע"פ שאלו להראות היום ביום פ' להיות ביום
 בעוד ולהעביל לפטות אלו כלל פ' תראת חכמינו ע"ה
 אלא הם מסן על האמת ונטענו לבר על חיעוט השעות ר
 והמעלות הנה א"כ התמה הגדול והכלל וכלל מקצת חכמי
 ואלטכילי ~~בבב~~ הרור הנה איך הם השליכו האמת אחרי עוס
 ולא חשטין לכבוד הש"ת כי הוא אחת וחותרו אמת וקדשו את
 ר' תטרי טל השנה הזאת שהיא שנת תתק"ן פשיעבור השעו
 והמעלות שהיה מן הנמנע שיראה הירח החדש כליל בתכלית
 המעלות כפי תראת כל חכמינו הקדמונים והאחרונים ע"ה
וזהו פ' חללו האמת שלטטרי התק"ן היה ביום השבת
 קודש הכהנים טעה אחר ט ראטוים טעה ושה' ופ' ל'
 ס' יכל ל' ל' חמט החולר האמת עד הטקיעה והיה שעור
 האורך הראטון ד' א' והרחב הראטון פ' מ' וקטנה חכמה טקיעה
 פ' ח' וכלי תראת כל חכמינו ע"ה היה מן הנמנע ר
 שיראה הירח כליל יום א' בתכלית המעלות כי עדיין לא
 העיר הירח לחצי שעור פסוין וטרפתני והם היו חושטים ר
 אולי יראה הירח עם השמש ביום א' קודם הטקיעה והיו רוצ'
 לקדש יום א' מספק ובראותנו כך אחרנו ט פריפס ר

מכל מה שזכרנו בעצמו ולא
 טבע קיים לא יאמנה לעולם

ומחוייבם אנוחם לראות את הישן של אלו להיות בידנו לעור
ולחמול להקריב חמנו איך לעשות הרש אלו אם חסר פרבריהם
אן חלף פרברנו וא' אלהים אמת הוא עורנו והראנו והורנו והדריכנו
פנתיב אמת והצדק ית' שופנו לראות את הישן ביום | שהוא פ"ח
אלול וראינו את הישן כלנו בגלוי ופפרהס"א גדול מאד בטעור
ורדנו וחיה נפר כל אנו וראו גם הם כלם כך והורו כלם פי צריך
לעשות אלו כלל וא' סר כלבם החטט ולא קדשן את יום ראשון
לספק אלהם קדשנו כלנו גם הם גם אנו כן את יום ב' ראש חודש
ראש השנה פוס א' כלפר פל' שום ספק ופונה כפי הוראת כל חכמינו
הקדמונים והאחרונים ע"ה שאם יראה הירח ע"השמש הישן ביום כ"ח
לחדש צריך לעשותו כלל ובהיות כ"ב קק' מעט ראו את הירח
פסדו ביום ראשון ע"השמש סחך לטקיעת החמה קודם הטקיעה ר'
פאת מאזי טעה | וגם אחר טקיעת השמש לא שרת הרבה אלא כטעור
ח' טעה והעיר הירח לטעורן ולדרכו טעה ופנו שיראה כפי מה
שהעירו בביתם הראו את הירח בעיניהם | הנה כטלעם שראה
הירח ביום ל' ע"השמש שבו לרעתם האמנות שרנו להראות הישן
ביום פ"ח שחיה הקדש חוקה ואמיתית ואזכנו כחש"י השוין שהיה
בחדרת רעת הדרור יותר מבטאר חרש' הטנה | ונהפכו כקט' יל"ה
ואם לרעתם החלפת הראשונה הבטלה ואחריו שום ראשון הוא
הקדש ולא יום שני | וקדשו את יום הכפורים ביום שלישי בתשעה
לחדש ואת חודש הספוא ביום ראשון ב"ה עשר לחדש | אחר
טקדשו בעצמם יום תרועה ביום שני יום אחר לבד ולא קדשו יום
ראשון מאז ספק כלל | ולא חטטו לראות הלכנה ביום כ"ח טקדו
לעשותו אלא דיוקא | ולא להאמנות הראות הירח בליל ר"ל בליל
יום א' שחיה חן הנאמנ להראות בתכלית ההאמנות בין חפני
השנה בין חפני חידוש האמנות | ולא חטטו לעדות הירח ר'
הראותו ע"השמש סחך לטקיעה שהעיר אדרכו ואטעורו ~
שהוא בן יואו ועתה נחנו להראות | וגם לא טלענו בקול החכם
האלהי הדב הקדוש רבנו אהרן האחרון נ"ע שכתב בש' מצות
בעטן יום תרועה | ואם עדיין תופט הראשון לחללן אותו ~
להכין בטט | ובלי שום עור וראיה וסחך קדשו יום הכפורים
בתשעה

בתשעה לחדש וחללו כל הימים המקורשי האמתי בגלוי ופפרהס"א
ועטו מה טעם חוק להוראת כל חכמי הקדמים הקדמונים והאחרונים
ע"ה פהשענס על ההרגל לבד שהורגלו לעשות פרברי החכם הר"ר ר'
חטה חחלי שהוא יא' לאכלל ד"ה הקדמים חכמי בעטן קדש החדש
כפי מה שלבואר נגלה מרבריו וטקדיו כמן טבעלנו אותם בטער ~
הטלמי בע"ה | ולי גבר מרדכי ה' וחוטבי טלו יראה כל זה ויחיה ולא
יראה חות ותבחר מחנק כפשו חות מעצמותיו | בראותו חלל שם
טמים בגלוי ופפרהס"א וחלול הימים המקורשים אוי לעצם הראו
ואוי לאגנים הטלעות דברים זרים כאלה | ויש לתמוה עליהם ~
תמיהה גדולה הפלא ופלא | אם לא חלקו כבוד לכל חכמי הקדמים ר'
האמתיים הקדמונים והאחרונים ע"ה טקלו בעדת הקדמים חזון הר"ר
ענן הנשיא יר"ה עד זמן הר"ר חטה חחלי ולא טלעו בקולס ולא ^{יחלבו}
אחרי רעתם והוראתם האמיתית והנדרקת | איך לא חלקו כבוד
ג"כ לחכמים האחרונים הבאים אחריהם חטה חחלי נ"ע הנחטבי
אחרי רעתו והוראתו החדשה הבטלה ולא טלעו בקולס כחזון ר'
במקום שהורו אלו האחרונים על האמת ליראת השי"ת וכתבו ר'
בגלוי ופפרהס"א בעמים רבות בכלה מעטיות פי הראות הירח
ע"השמש צריך לרון פחדשים החסונקים ולא בחרשים ^{האמתיים}
פי בחרשים הנחטעים לא יועילו ההקרבות כלום | וכן ראיתי
כתוב בחשטיות ההם כי ר"ה ניסן היה כעס א' בן עטרים ~
טעות וחפני חסרון טעור קטת הראייה קדשוהו שני ימים חספן
ואח"כ בטלן היום הראשון וקדשו היום השני | וכן קרה פעמים ר'
רבית טעכפ היו חוטשים לחידוש האמנות אפילו ברבוי הטעו
^{האמתיים} החכמים הנחטפים אחרי רעת שני החכמים חטה חחלי ~
ומטה לזורדי פ' לא יכלו להכחש האמת חכל וכל כמן טעטו
הראשים טלעם | והנה אם חטטו הם בחדש ניסן שחיה הירח
בן פ' פרבוי הטעות | א' עס היות טלו הירח עוחר בחללות ~
שהם ארוכי עלייה יותר חטל תטרי כנודע לחכמים האמתיים
איך לא חטטו אלה בחדש תטרי שחיה הירח בחידוש הטעות
בן פ' טעות | עס היות שבחדש תטרי הירח עוחר בחללות
שהם קדרי העלייה והחטט יותר רב | והם קדשו ב' ימים חספן

ואח"כ פתחו הרמ"ט וקיי"ח וקד"ט וקד"ט לא קד"ט ב' יחידים ~
 חספ"ק רק קד"ט היום הב' בלבר ואח"כ נאורו אחר ונללן היום ~
 השני המקורט וקד"ט היום הרמ"ט שהיה חל לגדרי אפילו ~
 אכלס כח"ט ומה אכ" לא עטו פני מוראת הרמ"טונים ולא ~
 כפי מוראת האחרונים לא כרת הקדושים ולא כרת הרבנים ~
 ורמ"ק לכל חטפיל לרעת כ"א קטת הראייה שהוא פחות
 חל חטפות וראשונים לא יראה באופק קוסטנדינא
 פני חל טספ"ק הרב האד"ר ח"ט וק"ח טלא יראה כה באופק ~
 קי"ח ועל"כ שהוא חן הנחנך בתכלית ההחנכות שירא ~
 באופק לבד או באופק וינ"ח באקוואות טוטבים טס ~
 אחינו הקדושים יל"ו בגלילות פולן ולי"ח לפי טאלו המקולו
 העליונות בלכ"ן יותר מקוסטנדינא וק"ח טל קי"ח
 וכבר הספיקו כל התוספים כי כל המקוואות העליונות בלכ"ן
 יותר האלעגיים טס קדרי העלייה יתקצרו טס יותר ולפ"ן ~
 לדיך קטת הראייה גדולה הפך האלעגיים טס ארופי העלייה
 טיתארטו לטס יותר ויראה תירח בקטת קטנה ר"ל בטעור ~
 טעור הרב האד"ר כח"ט בטעור השטי בע"ה
 לב"ן כל אי"ט ירא א' הולך בדרכיו וחרד על דברו החס על
 פבור קוט ואזהב את תורתו ולצות אטר יבנה בטס
 לקד"ק ק"ט לדיך ולחוייב תמיד לחטוט באיית הש"ק יחיד
 לקד"ק הר"ה בראייה בולטו כדרכו כמנהגו ולחוייב להיותו
 פן בפילט ההקדמות שהגדירו חכמינו ע"ה בספריהם הקדושים
 כי הם גלס דברי אלהים חיים ועל"כ כלזה גדולה וחובה
 רבה לחכמי וטכילי הדור הראשונים והגדולים והאפורסמים
 טבהם לטוותם בקיאים בספרי התבונה הנחלשים בידנו ~
 טחברוס חכמי ישראל בין לחכמי הקדמים בין לחכמי הרבנים
 ולחיותו בק' ורגיל בחטבות קטת הראייה שפתב לנו הרב
 האד"ר נ"ע כרי להיות בידם לעד ולהועיל בקדושת ראשי ~
 חרשים לקד"ט חיים בעובים המקורטיים באוערים כפי ~
 רצון הש"ה וגדלת חכמתו בתורתו טכונן ראה וקד"ט כי
 יריעות קט"ר היא הקדמה גדולה חזקה ואחתית יותר מכל
 טח"ה

טח"ה ההקדמות והיא קדמה בהדרגתה להדרגת רעת הבריות ~
 כח"ט כעכ"ס רבות וטח"ה חכמי וטכילי הדור אטר הס ~
 לחטה להם צריכים ולחוייבים להטחע להם ולהתנהג על פי ~
 דבריהם כי החכמים הגדולים בולן הגלות הם באקוס ~
 בולן החלכות פי אחרי תפס הנבואות היא הנבט הפילוסופית
 בחבואר פאלחיות ולכן החתגנר אליהם ועובר על דבריהם
 עובר על מצוות הש"ה וגדול עונו חטוא והנשחע אליהם
 וחקיים דבריהם חקיים מצוות הש"ה וטכרו הרבה חלד אטרי
 פעולם חוה וטוב לו לעולם הבא השם יתעלה ר
 יקנא לחטן חלל טחו הגדול וקד"ט
 ולחטן חלול תורתו ויפתח עינינו בתורתו
 ולצותו ויראנו נפלאות חסתריו דתו
 ויורנו דרך האמת והצדק ונתיבותו
 ויטלח את אליה הנביא בהרה
 כאחרתו להטיב לב ר
 אבות עלבנים
 ולב בנים
 על
 אבותם באחזה
 ובאהבה בקדחותו
 כרי טנוכה לקד"ט חוערי
 ה המקורטיים באוערים ועתה החיו
 כפי רצון הש"ה יתעלה וגדלת חכמתו
 אנו וכל ישראל חברים יחד עם חרעיתו וטלס
 על כל ישראל
 אחן

תס ונטלס " טבח לאל בורא עולם "

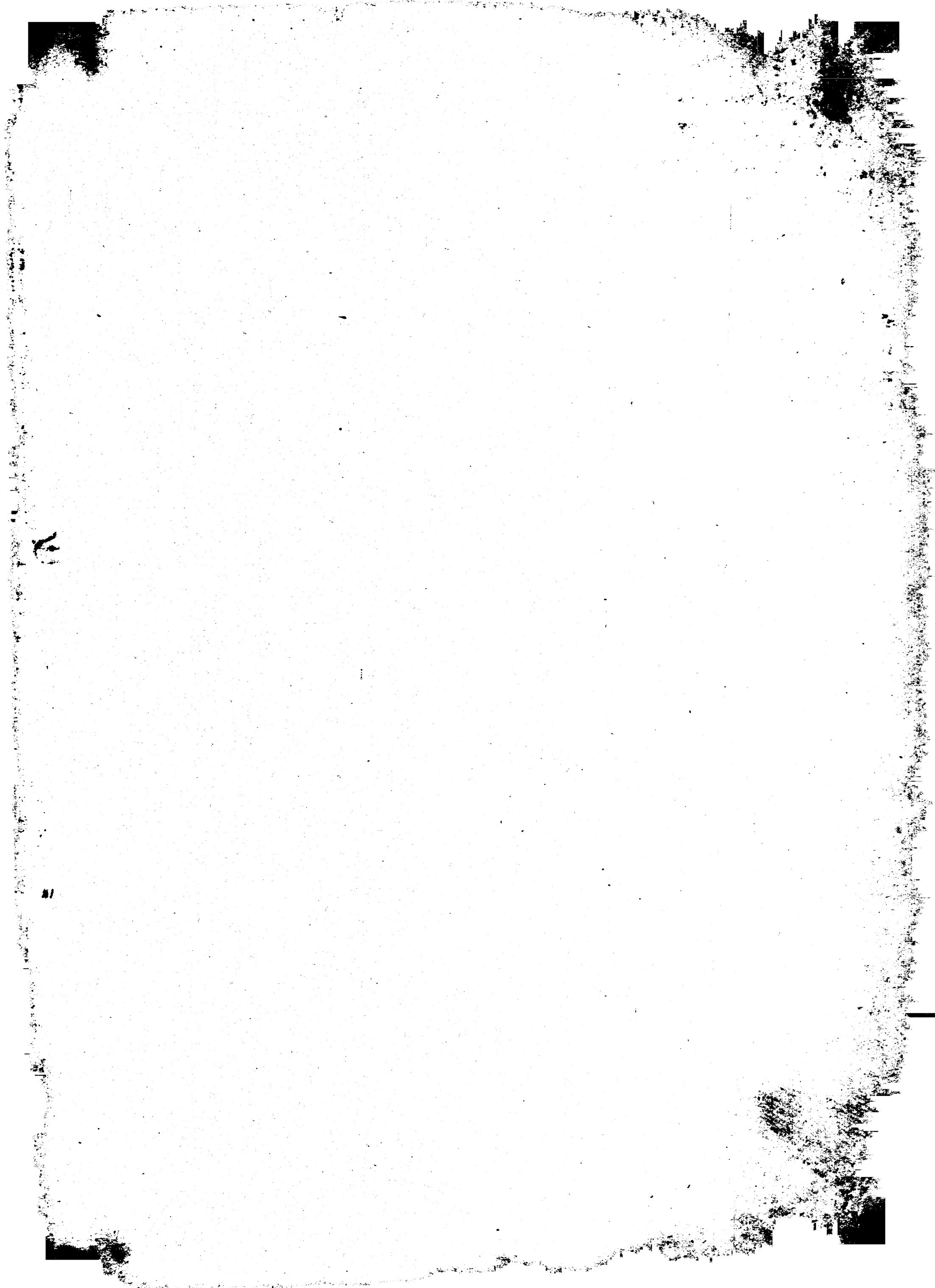
החעתיק אטי טחחה
 התלמיד האד"ר וטעיר
 טבתלחידים בלח"ט טחחה
 האטכיל בגביר הנכבד
 נר"ו

המחבר לכן אנשי לבב שמעולי חליהם מרשע ומעול
 מהפכה צמחה שמינה שלי בחבור הספר הזה ממלאות לב
 כהיות חכם לעיני או מעלות מצח מההבה הראיות והנצח ומתגבורת
 האוהה או מההבה המנהג והשקידה וההתמרה על ההרגל המוכסים
 את עיני האדם מראות האמת או משכמה וקנאה הפועלים את ה
 האדם משני העולמות כפי מה שהשמים ואומרים בעלי דיננו
 כי אנשי ירעה והאמת גואלי חי ואחרון על עקר יקום כל בשר
 ביום רין ה גדול והנורא לתת רין ואשכחן על כל מחשבות לבו ומצח
 שפתיו ומעשה ידיו אשר טוב ואשר רע והנה החוטא בעצמו לבר ברבר
 גדול כזה חייב כרת ומפני החוטא והחטא את הרבים עמו נ
 כי גדול עונו חטא ואיך מפעלה הרעה הגדולה הוצת בורן
 ומטאת למלחיה ואחטא את הרבים צדיקים וטובים חלילה
 אמנם האלהים יורע ועבד על כפי כי עשית מה שעשית אחר
 העין הרק וההשקפה הצדקה ברברי חכמי האמת והצדק ענה ואחר
 ההקפה השלמה והעמידה על אמת רצתה הצדקה וכוונתה
 הרציה ואחר השלמה שקדוה רצתה המעשרת כי האמת נצורת
 ואינה נעדרת ובר ירעה ידע שני ירעה מאמר חכמים שחמ
 כי העמידה על הפסד הספרות קורס ההקפה במושג מהם הוא ש
 שקר והשקריות בעצורן וטעות ולכן אשר השלמה האמת הברור
 והצדק הוורא קנא קנאת לבבורה וכתבת את החבור הקצר הזה
 משום עני לעשות לה ואי ומשום וכל מעשיך יהיו לשם שמים ית
 כי כבר הוצענו השלמים הקדמונים ואמרו במקום שאין אנשים
 השתכלו אחת איש ואמרו במקום שיש בו חלול שם שמים אין
 מולקין בבר מפילו לרב ואנחנו מחויבים לעשות כזה בין מדין
 השכל בין מדין כהנה כנורע למאוסים האמתים ולהיחזק
 הכלית פונת חרצויה בחבור הזה הוא לשם שמים להשיג האמת
 ולהוכיח הצדק לכן אחלי יפנו לפני כל דאי וחושבי שמו תמימי
 דרך הוולטס בתורה הדינאיש והצדקיש הספר הזה ובמעשים בו
 כי ברמזה בו דבר שלא ישר בעיניו השלמה הרעה המשותק
 אל ימרו ויקפצו להשיב על ולפתח דבר ופסד נאל ודיננו ל
 לנק חובה אמנם יעמרו ויתבוננו בו ההתבוננות הראויה ער

ער שילה להם האמת וירינו לכת וכות והבה פני הכח והנאות
 ואני ירעה באמת כי כל איש משכיל האוהב את השלמה והצדק
 אשר שיקרא את החבור הזה מרשע ועבד ופסד ויפסד ויפסד
 בזכות הראויה והצדקה ישרו דברי מלה בעיני ואמתה לו מושג
 ונאות צדקים יען היותם כלם דברי חכמי האמת והצדק וידע ויבין
 כי בצדק כל אמרי תיחס אין בהם נחמל ועקש כלם נפחיים למבין
 וישרים למעשים דעת וביאורם כך יורה ויפסד מלך דאחז צדיק ו
 רבו שהוא דרך האמת ושכרו הדבה מאד בנפשה האמת ונצח מ
 מאל אמת והוא יתק יקיים אמת ועליו מלש הטיבה ה לטובים
 ולישרים בלבבותם והמשכילים יזהירו כזה הרקיע ומצדקי הרבי
 ככוכבים לעולם ועבד ואנחנו נברך על שילה עינינו והדעת
 דרך האמת הברור ועזרנו להתחיל ולהשלים את החבורה
 להאיר עיני החושקים לדמות בטובה וללכת בדרך האמת לרעה
 את האמת הברור והצדק הוורא ולחזק את ירידת הצדק והאמת
 כי הוא יתק יפני ויפני לנו במנוחת האמת עדין קץ העין
 ויעמיד מקברי ויזכר כדון עמו ויקדש בישועהו לחייה האמת
 לראות בטובה בחייו ולשמוח בשמחת דין צדק שומר אמונים
 להתהלל עם נחלתו ולהתענג ביריעת אורח ומצות עני האמת
 וההי השלמות והתמימות מלמדת הדרש החבור הספר הנברר הזה
 היום יום רביעי לעשרת שב לחג חשוון בשנה ה'תש"ח
 חסימן עליו יוסף לבי אהרן ורעה שמואל ויפסד ויפסד
 סימן אחר חשידה לל בתי אהרן ויפסד ויפסד

תם ונשלים ספר שילה
 תהלה לבורא הכל משושנה ער חדר
 והוא יתק ידור כל פרצה וברק
 וירחיב כפתחו של אולם לב צד כמחט סרף
 ער שיבינו הכל וירעו ויחמינו האמת והצדק

גדל ספר לשון צדק חסדו לו עולם צדקו הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו
והוא חסדו הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו
הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו
והוא חסדו הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו הלא מן ארץ חסדו עולם צדקו

**END OF
TITLE**